

เมล็ดพันธุ์แห่งจิตวิญญาณ
Seeds Of Spirituality

จิตตภา

ปีที่ ๘ ฉบับที่ ๓๕
ISSN 1685-4020

เพื่อชีวิตที่งดงามและเป็นอิสระ

ธรรมสวัสดิ์

อาสาฬหปุรณมี เป็นวันสำคัญวันหนึ่งของพุทธศาสนิกชนที่เราได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าในอันที่จะเคลื่อน **ธัมมจักกัปปวัตตนสูตร** ออกไปช่วยเหลือมวลมนุษยชาติอย่างไม่เลือกปฏิบัติจากครั้งพุทธกาลนั้น เราได้เรียนรู้จากการสดับรับฟังถึงสองทางที่ไม่ใช่ทางและไม่ควรเดิน นั่นคือ หนทางที่ได้รับการปรนเปรอเปลิดเปล็นเป็นที่ฟูใจ และหนทางที่เป็นความอึดอัดคับข้องให้ใจแฟบ ทั้งฟูทั้งแฟบ ทั้งสองทางนั้นไม่ควรเดิน เพราะพระบรมศาสดากล่าวว่า นั่นคือโลก และมีให้หนทางที่มนุษย์จะไปให้พ้นจากโลกนี้ได้ และคนจำนวนมากตายไปในเส้นทางทั้งสองนี้ อย่างนับไม่ถ้วน แต่ยังมีมนุษยชาติที่ได้รับการฝึกฝนจำนวนหนึ่ง ถึงแม้เป็นจำนวนน้อย แต่มีอย่างไม่เคยขาดสาย คือมนุษย์ที่เดินอยู่บนหนทางสายกลาง หรือมัชฌิมาปฏิปทา เส้นทางสายกลางที่ประกอบไปด้วยปัญญา ศีล และสมาธิ

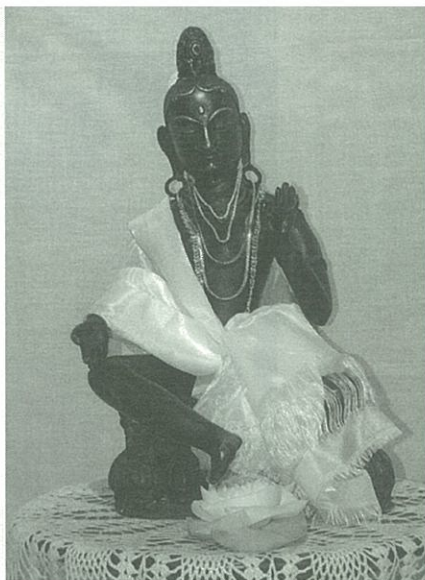
ในวันอาสาฬหบูชาเมื่อ ๒๕๔๔ ปีที่ผ่านมา บุรุษหนึ่งได้ฟังพระธรรมคำสั่งสอนของพระ

บรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า และได้ดวงตาเห็นธรรม นั่นคือ ท่าน
อัญญาโกณฑัญญะ เป็นผู้สดับรับฟังธัมมจักกัปปวัตตนสูตร แล้ว
พิจารณาใคร่ครวญจนมั่นใจว่า **สิ่งใดสิ่งหนึ่งมีอันเกิดขึ้นเป็น
ธรรมดา สิ่งทั้งปวงนั้นมีอันดับไปเป็นธรรมดา** การมีดวงตาเห็น
ธรรม และสามารถที่จะใช้ชีวิตหลังจากที่ได้รับฟังคำสั่งสอนของ
พระบรมศาสดาแล้วจาริกไปเพื่อประโยชน์และความสุขของมหาชน
จึงทำให้มีพระรัตนตรัยครบสาม คือได้มีสังฆสาวกของพระผู้มี
พระภาคเจ้าเกิดขึ้นในวันนั้น

เมื่อเปรียบเทียบกับปัจจุบัน เราต้องกลับมาถามตนเองว่า
วันนี้เราจะทำให้ตนเองมีดวงตาเห็นธรรมได้หรือไม่ เพื่อเราจะได้
ประคับประคองชีวิตของเราให้อยู่บนหนทางที่เรียกว่า **อริยมรรค
มีองค์แปด** เราต้องรักตัวเอง เมตตาตัวเอง กลับมาดูแลชีวิตที่
หลงทางให้ขึ้นอยู่บนหนทางของพระอริยเจ้า และนั่นคือคำเตือน
ในวันอาสาฬหปุรณมีของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่ทรง
แนะนำให้อุทิศใจของเราอยู่บนมรรคจิต มรรคภาวนา ไม่สายเลย
สำหรับเราที่จะใช้ชีวิตที่เหลืออีกก็ขณะก็ตามเพื่อการเดินอย่างไม่
หลงทาง เพื่อที่จะ **อยู่เย็นเป็นสุข พันทุกชั่วร่วมกัน** ทำตนเองให้
แข็งแรงที่สุด ฟังตนเองให้ได้มากที่สุด รู้ ตื่น และเบิกบานได้
เพราะมีธรรมะ เป็นคนไทยคนหนึ่งที่ไม่หนักแผ่นดิน

ในวันอาสาฬหปุรณมีที่ผ่านมา เสถียรธรรมสถานได้มี
โอกาสเคลื่อนขบวนพระโพธิสัตว์ **กรีนตารา** ซึ่งมีคำบอกเล่าไว้ว่า
“พระอารยาตารา พระมหาโพธิสัตว์แห่งความกรุณาในร่างของ
สตรี ทรงกำเนิดมาจากน้ำพระเนตรของพระอวโลกิเตศวรเมื่อ

คราวที่พระองค์ทรงกันแสงเมื่อ
ทอดพระเนตรเห็นสรรพสัตว์
ตกอยู่ในทุกขเวทนา แต่พระ
องค์ไม่สามารถจะช่วยเหลือทั้ง
หมดได้ ในน้ำพระเนตรหยด
หนึ่งมีดอกบัวผุดขึ้น เมื่อดอก
บัวบานออก พระตาราทรงปรา
กฏพระวรกาย พระองค์ตรัสแก่
พระอวโลกิเตศวรว่าจะทรงช่วย
พระองค์อีกแรงหนึ่งในการนำ

พาสรรพสัตว์ให้ข้ามทะเลวัฏฏสังสารไปยังอีกฟากฝั่งแห่งปัญญา
หากสัตว์ทั้งหลายยังไม่หลุดพ้น ไม่ว่าจะพวกเขาจะเวียนว่ายตายเกิด
ไปอีกกี่กัลป์ พระองค์ก็จะยังคงอยู่ในสังสารวัฏเพื่อช่วยเหลือ
พวกเขา”

พระตาราจากประเทศมองโกเลียองค์นี้เป็น **กรินตารา** ซึ่ง
พระบาทซ้ายเป็นปางสมาธิ ในขณะที่พระบาทขวาพร้อมก้าวเดิน
เพื่อให้ความช่วยเหลือมวลมนุษยชาติ และมีดอกบัวรองอยู่ที่
พระบาท โดยรูปนุชอันหาค่ามิได้ที่จะนำพาให้พ้นทุกข์ร่วมกันนี้
ข้าพเจ้าได้รับมอบจากกัลยาณมิตรจากแดนไกล

มองโกเลียในอดีตกาลเป็นประเทศที่พระพุทธศาสนา
เจริญรุ่งเรืองอย่างมาก ต่อมาเมื่อผู้รุกรานเข้าเผาทำลายวัดวาอาราม
รูปเคารพและศิลปะต่าง ๆ และฆ่านักบวชไปกว่าครึ่ง **กรินตารา**
องค์นี้ชาวบ้านช่วยกันนำฝังดิน เหลือเพียงยอดเศียรที่โผล่พื้นดิน

(ขวา) คุณสอง เชม กัลยาณมิตรในแคนาดา

กาลเวลาผ่านไป พร้อมกับกรีนตาราที่ผ่านมือหลายฝ่าย ซึ่งคุณ **สอง เชม** ชาวพุทธ อดีตผู้อำนวยการบรรเทาทุกข์ของผู้ประสบภัยในโลก ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ระดับสูงในสำนักงานองค์การสหประชาชาติที่นิวยอร์ก ได้ไปพบ **กรีนตารา** ที่ร้านขายของเก่าแห่งหนึ่งในมองโกเลีย จึงตัดสินใจอัญเชิญไปที่บ้านของเธอที่แวนคูเวอร์ เนื่องจากเห็นว่า **กรีนตารา** ควรอยู่ในที่ที่สามารถช่วยเหลือคนได้จริง ด้วยมิใช่เป็นเพียงงานศิลปะสวยงามที่มีไว้ประดับบ้าน เคยมีพิพิธภัณฑสถานติดต่อขอเพื่อนำไปเก็บไว้ ทว่าคุณสองก็ยังยืนยันเจตนาเดิมที่จะเก็บไว้เพื่อรอบุคคลที่ทำงานเพื่อช่วยเหลือผู้หญิงอย่างแท้จริงมารับไป

กระทั่งเมื่อการสัมมนาโลกเรื่องชุมชนเมือง ครั้งที่ ๓ (World Urban Forum 3) ที่เมืองแวนคูเวอร์ ประเทศแคนาดา และ

วันที่ ๒๑ มิถุนายน ข้าพเจ้าได้รับเชิญให้ไปร่วมสัมมนา และพักที่บ้านของคุณสอง เช้าวันนั้นก่อนจะเดินทางไปสัมมนา ข้าพเจ้าได้เข้าไปภาวนาสำรวมจิตในห้องภาวนา เมื่อลืมตาขึ้นก็พบคุณสองนั่งอยู่ข้างๆ เราจึงได้สนทนาธรรมกัน จากนั้นข้าพเจ้าได้ถามคำถามเกี่ยวกับงานศิลปะสแตนกลาสรูปหยดน้ำตา ซึ่งวางอยู่ในห้อง คุณสองได้กรุณาเล่าให้ฟัง รวมทั้งยังได้เล่าถึงความเป็นมาของ **กรีนดารา** ให้ฟังด้วย และเหนือความคาดคิด ผู้หญิงซึ่งมีใจที่ยิ่งใหญ่กับการให้ ได้เอ่ยว่า **“ขอมอบดารา...กลับบ้าน”** พร้อมรอยยิ้มและน้ำตาอย่างเป็นสุข

ระหว่างการสนทนาในห้องภาวนา คุณสองเล่าให้ข้าพเจ้าฟังว่า เคยมีคำกล่าวเปรียบเปรยว่า ท่ามกลางท้องฟ้าอันมืดมิด... แสงน้อย ๆ ของดวงดาวจะเป็นดั่งเครื่องนำทางให้เรือกลับสู่ฝั่งเฉกเช่น **กรีนดารา**...ที่จะเป็นแสงสว่างท่ามกลางความมืดมน...ให้ผู้คนเดินไปสู่การบรรลุธรรม

ณ เสถียรธรรมสถาน ชุมชนแห่งการเรียนรู้ของนักบวชสตรี **กรีนดารา** จะส่งแสงสว่างทั้งในยามสว่างและยามมืด...ดั่งเพื่อนของทุกผู้นามที่ใฝ่หาพระธรรม

เพราะในวันนี้...ดาราได้กลับบ้าน...กลับเข้ามาอยู่ในหัวใจ...กลับมาทำให้พรชานี้ของข้าพเจ้าเบิกบานอยู่บนมรรคาแห่งการตื่น

แม่ชีคันสนีย์ เสถียรสุด

สวค

นิตยสารเพื่อชีวิตที่งดงามและเป็นอิสระ
ปีที่ ๘ ฉบับที่ ๑๕

ผู้ก่อตั้ง **แมซซันสนีย์** เสถียรสุด
อาสาสมัครกองบรรณาธิการ **พิกุล** วิชาสประทีป
คันสนีย์ ศีตะปิ่นย์ เมอลเลอร์ **ช่อมภา** วิริยานนท์
พรรณวดี อมรมณีกุล **ฉมทอง** ทองนอก
อาสาสมัครฝ่ายกราฟิก **อิสริยา** โสทธิพันธุ์ **สุวิมล** รัชชูปันธุ์
อาสาสมัครถ่ายภาพ **James Welch** สมคิด ชัยจิตวินิช
พรรณวดี อมรมณีกุล **สิริยากร** กิจบุญ
สุชาดา หงษา **วันชัย** ทองด้วง
ที่ปรึกษาฝ่ายต่างประเทศ **ตุ้มระย้า** มังคละพฤกษ์
ที่ปรึกษาฝ่ายกฎหมาย **นงเยาว์** สุคนธนันท์
ที่ปรึกษา **มนทิรา** จุฑะพุทธิ
ฝ่ายประชาสัมพันธ์ **สายน้ำผึ้ง** รัตนงาม
เจ้าของ **เสถียรธรรมสถาน** ๒๔/๕ ซอยวัชรพล
ถนนรามอินทรา ๕๕ แขวงท่าแร้ง เขตบางเขน กรุงเทพฯ ๑๐๒๓๐
โทรศัพท์ ๐-๒๕๑๐-๖๖๙๘ โทรสาร ๐-๒๕๑๙-๔๖๓๓
e-mail address: savikamag@yahoo.com
พิมพ์ **บ. แปลน** พรินท์ติ้ง จำกัด โทรศัพท์ ๐-๒๕๘๗-๑๓๗๗
ราคา ๙๙ บาท

สารบัญ

เล่าสู่กันฟัง ภาค...จากวันนั้น	๗
เล่าสู่กันฟัง ภาค...ถึงวันนี้	๔๑
ปากกาธิบดีเชษฐ	๘๔
เก็บมาเล่า...เอามาฝาก	๙๐
สมาคมอมยิ้ม	๙๔
อาหารปรุงด้วยรัก	๙๗
วิถีชีวิต	๑๐๐
น้ำค้างหยดใส	๑๑๒
คุยแคะความคิดกับหมอพรทิพย์	๑๑๘
กว่าจะมาเป็นฉันในวันนี้	๑๒๔
สะดุดใจ	๑๖๑
สิ่งแหวดรัก	๑๖๒
สาวิกาสิกขาลัย	๑๖๗
คุยกันเหมือน...เป็นเพื่อนทุกข์	๑๗๗

เล่าสู่กันฟัง ภาค...จากวันนั้น

พรรณวดี อมรมณีกุล

จากวันนั้นถึงวันนี้กว่าจะเป็น

SOS - International

Youth

Leadership

Summit (IYLS)

ฉันจบปริญญาตรีทางวิศวกรรมศาสตร์และต่อโทอีกใบสาขาธุรกิจ MBA ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา ใช้ชีวิตอยู่กับตัวเลขและหลักการทางวิทยาศาสตร์มาตลอด กระทั่งวันหนึ่งหลักเกณฑ์วิทยาศาสตร์ในอีกรูปแบบหนึ่งก็เข้ามาเปลี่ยนแปลงชีวิตฉันอีกครั้ง หากครั้งนี้ วิทยาศาสตร์มาให้เห็นในรูปแบบของกฎธรรมชาติ ผ่านทางหลักธรรมคำสอนต่าง ๆ ขององค์สัมมาสัมพุทธเจ้า วิทยาศาสตร์รูปแบบใหม่ที่ฉันได้เรียนรู้นี้ ช่วย使我ฉันมองเห็นอะไร ๆ ชัดเจนขึ้น สวยงามขึ้น และสมบูรณ์แบบ...ในแบบที่มันเป็น

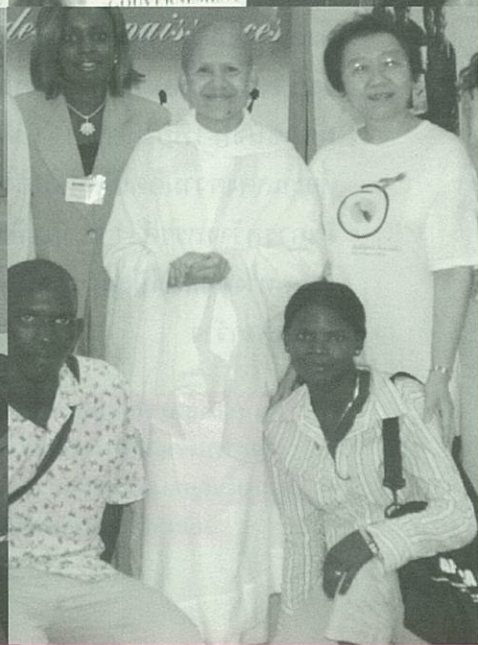
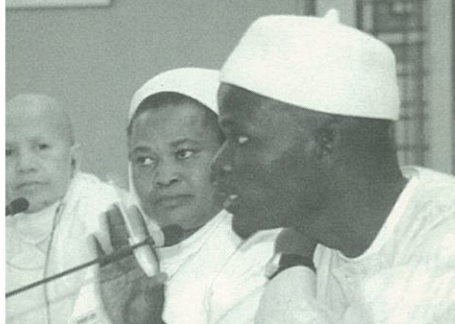
การได้ติดตามท่านแม่ชีคันสนีย์ไปทำงานยังที่ต่าง ๆ นั้น ทำให้ฉันเห็นถึงศักยภาพที่ผู้หญิงมีศักยภาพที่พร้อมจะช่วยเหลือและปรับปรุงให้โลก

ใบนี้ดังมากขึ้น และเมื่อผู้หญิงที่มีความสามารถหลากหลายคนมาอยู่รวมกันโดยมี 'ธรรมะ' เป็นพื้นฐานในการทำงานด้วยแล้ว ฉันก็ยังเห็นความสามารถและความพร้อมของผู้หญิงเหล่านั้นที่จะแบ่งปันศักยภาพและทรัพยากรต่าง ๆ ที่ตนมีออกสู่สังคม

Global Peace Initiative of Women (GPIW) เกิดขึ้นเพราะเหตุนี้ และด้วยมองเห็นศักยภาพในตัวเยาวชนคนรุ่นใหม่ว่าเป็นส่วนสำคัญยิ่งในการพัฒนาโลก GPIW จึงเริ่มสร้างเครือข่ายการทำงานของเยาวชนขึ้น เพื่อให้พวกเขาที่มีพื้นที่ที่จะแสดงความคิดเห็น ใช้พลังงานในการสร้างสรรค์ และมีเวทีที่จะเสนอทางออกแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยใจที่เปิดกว้าง

ฉัน (ขวาสุด) กับสองผู้นำเยาวชนในการประชุมที่ประเทศโมร็อกโก และเหรียญทองชนะเลิศการแข่งขันวอลเลย์บอลเพื่อสันติภาพ

เซเนกัล

เมื่อสองปีที่แล้ว ฉันมีโอกาสดูเรียนรู้กับการเดินทางในฐานะเยาวชนติดตามท่านแม่ซีคันสนีย์ เสถียรสุดสู่ทวีปแอฟริกาเป็นครั้งแรกในชีวิต เมื่อเปิดแผนที่ดูก็พบว่า เซเนกัล เป็นประเทศเล็ก ๆ ที่อยู่ทางด้านตะวันตกเฉียงเหนือของทวีปแอฟริกา ติดกับมหาสมุทรแอตแลนติกใต้ ประชากรเป็นคนผิวดำ ตีกรามบ้านช่องเป็นสีแดง ท้องฟ้าเป็นสีฟ้า น้ำทะเลเป็นสีคราม น่าตื่นตาตื่นใจ ทราบภายหลังว่าเมืองดาการ์ที่เราประชุมกันนี้เป็นเมืองหนึ่งในเส้นทางหลักของการค้าทาสสมัยก่อนด้วย

และในดินแดนที่ไม่คุ้นเคยเช่นนี้อย่างหนึ่งที่ทำให้ฉันก็รู้สึกคือสถานทูตไทย

ท่านแม่ซีได้รับเชิญในฐานะประธานร่วมของ GPIW โดยรัฐบาลประเทศเซเนกัล UNDP และ GPIW เพื่อมานำภาวนาให้เยาวชนแอฟริกัน (นับเป็นครั้งแรกที่พวกเขาได้พบกับนักบวชชาวพุทธ) ใน **การประชุมสุดยอดผู้นำเยาวชนนานาชาติในภูมิภาคแอฟริกา (Pan-African Youth Leadership Summit) ที่ประเทศเซเนกัล ระหว่างวันที่ ๒๗-๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๗** การประชุมครั้งนี้เป็นครั้งแรกของชุดการประชุมสุดยอดผู้นำเยาวชนโลก ซึ่งตั้งใจเป้าหมายให้เยาวชนแอฟริกันเป็นหลักในการเปลี่ยนแปลงโลก ด้วยการนำทวีปของตนให้พ้นจากปัญหาที่กำลังประสบอยู่ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องโรคภัยต่าง ๆ เช่น เอชไอวี มาลาเรีย ความอดอยากหิวโหย การศึกษา การลดอัตราการตายของเด็ก การดูแลเรื่องอนามัยของแม่ สิ่งแวดล้อม ความเท่าเทียมทางเพศ โดย

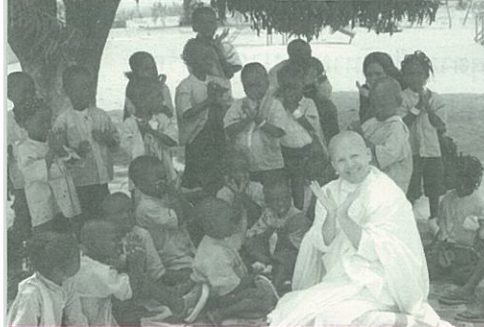
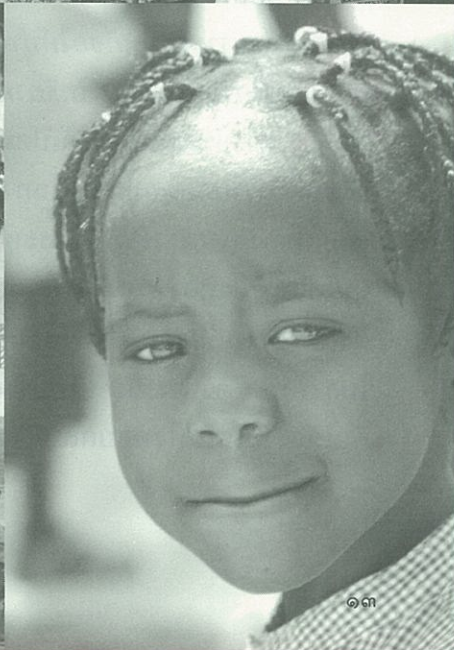
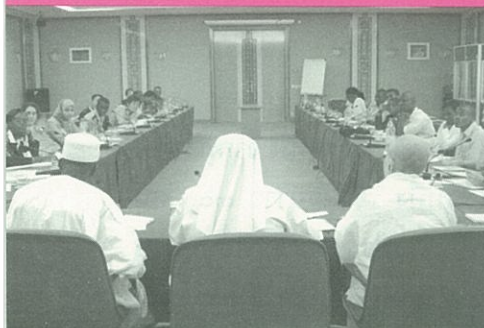
เฉพาะโรคเอดส์ซึ่งเป็นปัญหาอย่างยิ่งในทวีปแอฟริกา

และเนื่องจากเยาวชนที่มีอายุระหว่าง ๑๙-๓๕ ปี มีจำนวนมากเป็นครึ่งหนึ่งของโลก องค์การสหประชาชาติจึงเน้นการทำงานกับเยาวชน โดยสร้างผู้นำเยาวชนด้วยการให้โอกาส เวที และสนับสนุนในทุกวิถีทางเพื่อให้เกิดการพัฒนาศักยภาพผู้นำเยาวชนจนสามารถนำเยาวชนในภูมิภาคให้ลุกขึ้นมารับไม้ผลัดจากผู้ใหญ่ในการแก้ปัญหาของโลก

“สหสวรรค์แห่งการพัฒนา หรือ MDGs ได้ถูกกำหนดขึ้นด้วยการตกลงของรัฐบาลทั่วโลก เสมือนพิมพ์เขียวในการสร้างโลกในสหสวรรค์ที่ ๒๑ ที่ดีขึ้น” โคฟี อันวานน์ กล่าว

สหสวรรค์แห่งการพัฒนา แสดงถึงความร่วมมือของโลกซึ่งงอกงามจากข้อตกลงและเป้าหมายร่วมกัน ซึ่งได้มาจากการประชุมสุดยอดของโลก และได้รับการตอบรับจาก ๑๙๐ ประเทศ ในเดือนกันยายน ปี ค.ศ. ๒๐๐๐ เพื่อการพัฒนาที่ท้าทายและชาญรับเสี่ยงเพื่อยกจากสังคมโลก สหสวรรค์แห่งพัฒนาจึงมุ่งเป้าไปในเรื่องการช่วยกันบรรเทาความยากจนของประชากรด้วยการจัดให้มีการศึกษาที่มีคุณภาพเป็นสากล ให้อำนาจแก่สตรีเพศ ลดอัตราการเสียชีวิตของมารดาและบุตร ยับยั้งการระบาดของโรคเอดส์ และรักษาสุขภาพความสมดุลและความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม โดยมีเป้าหมายให้โครงการทั้งหมดนี้สัมฤทธิ์ผลภายในปี ค.ศ. ๒๐๑๕

ชุดการประชุมเยาวชนโลกจึงมีสหสวรรค์แห่งพัฒนาเป็นแผนที่ในการประชุม เพื่อให้มีจุดยืนในการทำงานร่วมกัน และ

เป็นเป้าหมายเดียวกันในการพัฒนาโลก

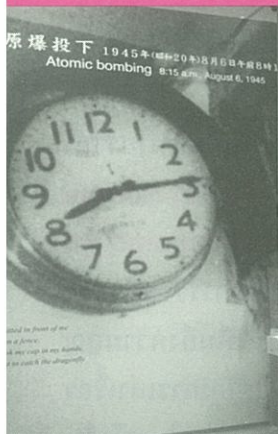
เยาวชนประเทศละสองคน ชายหนึ่ง หญิงหนึ่ง จากทั่วทวีปแอฟริกา และเยาวชนนานาชาติส่วนหนึ่ง จำนวนราว ๓๐๐ คน เดินทางมาร่วมประชุมที่เมืองดาการ์ ท่านประธานาธิบดีอับดุลลาห์ เวด (Abdoulaye Wade) ในฐานะประเทศเจ้าภาพเข้าร่วมในพิธีเปิด ได้ทำทายกับเยาวชนคนรุ่นใหม่ว่า

“ในฐานะคนหนุ่มสาวที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นผู้ นำ ท่านทราบหรือไม่ว่าคำว่าผู้นำหมายถึงอะไร คำว่าผู้นำในที่นี้จะต้องเป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์อยู่ทุกขณะเวลา สำหรับข้าพเจ้าแล้ว ปัญหาทุกปัญหาที่มีทางออก เมื่อเราเผชิญอุปสรรคใด ๆ เราต้องหาทางออกอยู่ตลอดเวลา นั่นแหละเราจะสามารถหาทางออกได้กับสิ่งนั้น มีแต่เพียงการนอนหลับเท่านั้นทำให้เราหยุดชะงักการคิดของเรา เพราะฉะนั้นก็ขอให้ท่านเป็นคนหนุ่มสาวที่เป็นผู้นำของทวีปแอฟริกาอย่างมีประสิทธิภาพ”

การประชุมครั้งนี้ได้เปิดมุมมอง เปิดโลกให้เยาวชนรู้ว่า มีเพื่อนที่ทำงานอยู่ทุกมุมของโลก และมีใครทำอะไรที่ไหน เป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างเครือข่ายระหว่างประเทศ ระหว่างทวีป เยาวชนได้โอกาสแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่โดยมีผู้ใหญ่รับฟังอย่างตั้งใจ ได้ถกเถียงกันถึงแนวทางการแก้ปัญหา ได้ตกลงใจร่วมกันในการอุทิศการทำงานเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมาย MDGs พร้อมกับได้แรงบันดาลใจหอบกลับบ้านไปทำงานต่อ

ญี่ปุ่น

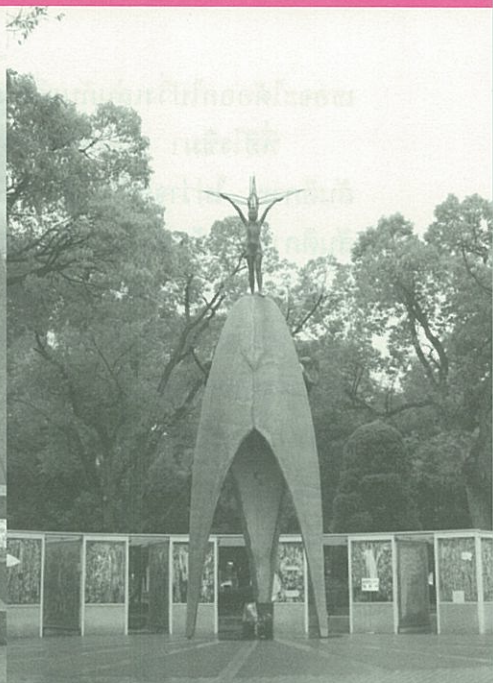
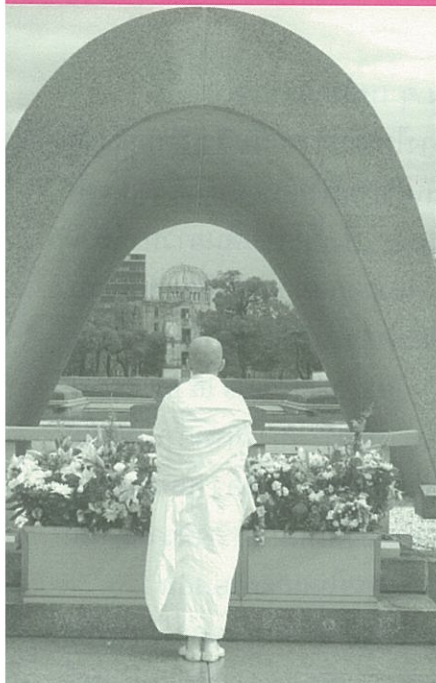
อีกสามเดือนถัดมา ท่านแม่ซึกีได้รับเชิญให้เป็นผู้นำภาวนา
อีกครั้งใน **การประชุมสุดยอดผู้นำเยาวชนเอเชีย (Pan-Asian
Youth Leadership Summit) ณ เมืองฮิโรชิมา ประเทศญี่ปุ่น**
ระหว่างวันที่ ๑๙-๒๑ กันยายน ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นการรวมตัวของ
ผู้นำเยาวชนจากประเทศแถบเอเชีย โดยเน้นให้เห็นถึงความสูญ
เสียจากปรมาณู ซึ่งเป็นผลจากสงครามโลก ได้ยินการเล่าเรื่อง
ของผู้ที่ได้รับผลกระทบ ได้เห็นภาพแผลพุพองและใบหน้าอัน
เจ็บปวดของเด็ก ผู้หญิง คนชรา ในฮิโรชิมา ความโหดร้ายที่
ทำลายทุกอย่าง ไม่มีแม้แต่ต้นไม้หนึ่งต้นที่รอดเงื้อมมือแห่งความหลง
อารมณ์ของบุคคลที่อยู่เบื้องหลังการทิ้งระเบิดปรมาณูลูกนั้นไปได้
กัมมันตรังสีได้ฝังตัวอยู่อย่างเงียบ ๆ และค่อย ๆ สัมแดงพิษสง
ตลอดชั่วชีวิตที่เหลืออยู่ของเด็กบางคน สงครามจบลงแล้ว แต่
ความเจ็บปวดยังอยู่ และเขาเหล่านี้คือคนที่ไม่ได้มีส่วนร่วมในการ
ตัดสินใจใด ๆ ในสงคราม โชคดีที่คนญี่ปุ่นได้พลิกสถานการณ์จาก
ความเจ็บปวดเป็นการเรียนรู้ในการที่จะลดความเห็นเฉพาะตัว
ลดความเห็นที่เต็มไปด้วยการมองแต่ประโยชน์ตนจนลืมมองผู้อื่น
ลดอคติในใจ จากนั้นมา ญี่ปุ่นก็พยายามใช้สถานที่แห่งนี้เป็นบท
เรียนที่จะบอกโลกว่าสงครามไม่เคยทำให้อะไรดีขึ้น สงครามทิ้ง
ไว้แต่ความเจ็บปวดและการสูญเสียของทุกฝ่าย ขออย่าให้มี
สงครามในโลกอีกเลย จะได้ไม่ต้องมีเด็กหญิงเด็กชายมานั่งพับ
นกกระเรียนด้วยความหวังอันริบหรี่ให้เพื่อนอย่างซาดาโกะ เด็ก
หญิงผู้โชคร้ายจากผลของระเบิดปรมาณูที่รอความหวังว่าสักวัน

เธอจะได้ออกไปวิ่งเล่นกับเพื่อน ๆ เหมือนเช่นเคย

ที่ฮีโรชิมา เมื่อหันไปทางไหนก็จะพบกับสัญลักษณ์แห่งสันติภาพ ไม่ว่าจะเป็นไฟแห่งสันติภาพที่ไม่เคยดับ สะพานแห่งสันติภาพ ตึกร้างที่ถูกระเบิดปรมาณู ดังนั้นการเดินทางที่ท่านแม่ชีนำบนเส้นทางแห่งสันติภาพ และวงกลมแห่งรักที่ดูแลกกันและกัน พร้อม ๆ กันกับเรียนรู้ที่จะส่งความรักผ่านการกระทำด้วยการนวดคนข้างหน้าในบทเพลง 'Little happiness in my heart' เบื้องหน้ารูปปั้นของซาตาโกะ และการสร้างสันติภาพภายในใจให้เกิดขึ้นในสถานที่ที่ครั้งหนึ่งไร้ซึ่งสันติภาพ จึงมีความหมายมากต่อจิตใจของเยาวชน การซึบซับจากสิ่งที่เห็นได้สร้างความมุ่งมั่นอย่างยิ่งที่จะไม่ทำให้เกิดสงครามทั้งภายในและภายนอก

เยาวชนได้แบ่งกลุ่มตามความสนใจเพื่อการแลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นในประเด็น MDGs เมื่อถึงเวลานำเสนอ สิ่งที่ได้พูดคุยกันก็ถูกสื่อสารออกมาเพื่อให้เพื่อนกลุ่มอื่นรับทราบบนเวทีเยาวชนเวียดนามคนหนึ่งได้นำเสนอเรื่องการเก็บขยะริมชายหาดเล็ก ๆ แห่งหนึ่งแถวบ้าน เขาเริ่มจากตัวเอง และเมื่อเพื่อนเห็นก็มาช่วยกันเก็บขยะ จากหนึ่งเป็นสอง เป็นสาม และเป็นทั้งหมดในบ้านเขาไม่ได้แค่เพียงเก็บขยะ แต่เขาทำให้ชาวบ้านเกิดสำนึกในเรื่องสิ่งแวดล้อมด้วยการกระทำที่ต่อเนื่องและเปิดกว้างของเขา ในวันนั้นเขาได้นำเสนอว่าโครงการเก็บขยะของเขาเติบโตไปทั่วเวียดนามแล้ว ทำให้ได้รับเสียงปรบมือให้กำลังใจอย่างท่วมท้น และนั่นคือการนำเสนอเรื่องสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน นอกจากนี้ก็ยังมีการตระหนักถึงประเด็นปัญหาต่าง ๆ เช่น ตระหนักว่าเยาวชนในเอเชียยัง

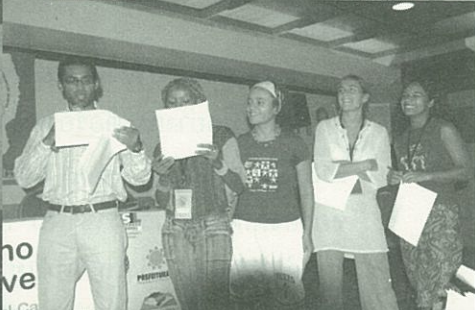
ถูกคุกคาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการค้ามนุษย์ในเด็กและผู้หญิง
การไม่ใส่ใจในเรื่องความเท่าเทียมทางเพศ ตระหนักถึงความทุกข์
จากความยากจนในทวีปเอเชียที่เกิดจากการไม่ได้รับสิ่งจำเป็นใน
ชีวิต เช่น ความปลอดภัย อนามัย น้ำสะอาด หรืออาหารที่พอ
เพียง

สุดท้ายเยาวชนแต่ละประเทศได้ทำสัตยาบันร่วมกันพร้อม
ความมุ่งมั่นอย่างกระตือรือร้นที่จะทำงานร่วมกันเพื่อบรรลุเป้าหมาย
MDGs ในปี ค.ศ. ๒๐๑๕ และนำรายงานการประชุมเยาวชนโลก
ขององค์การสหประชาชาติปี ค.ศ. ๒๐๐๓ มาใช้เป็นหลักการทำ
งานต่อไป เพื่อส่งเสริมให้เยาวชนได้มีบทบาทในการมีส่วนร่วม
ในระดับการเมือง เศรษฐกิจ สังคม เพื่อก่อให้เกิดการตัดสินใจที่
ดีขึ้น

บราซิล

บราซิล ประเทศที่มีสถิติความรุนแรงจากการฆ่ากันของคน
หนุ่มสาวโดยใช้ปืนเป็นอาวุธมากเป็นอันดับสามของโลก จึงเป็น
ความท้าทายของคนรุ่นใหม่ที่จะนำเยาวชนแถบละตินอเมริกา
และแคริบเบียนเข้าสู่ MDGs ครั้งนั้นบราซิลได้รับเกียรติในการ
เป็นเจ้าภาพในการจัด **การประชุมสุดยอดผู้นำเยาวชนละติน
อเมริกา และแคริบเบียน (Pan-Latin American and Car-
ibbean Youth Leadership Summit) ณ เมืองเบโล ฮอริซอนติ**
ประเทศบราซิล ระหว่างวันที่ ๑๒-๑๖ พฤษภาคม ๒๕๔๘

ในการประชุมครั้งนี้ เยาวชนได้มีโอกาสเยี่ยมชมงานของ

รัฐบาลที่ตั้งใจจะแก้ปัญหาความยากจน โดยจัดให้มีร้านอาหารเพื่อสุขภาพราคาถูก ชื่อ Restaurante Popular การเยี่ยมชมโรงเรียนอนุบาลที่เป็นความช่วยเหลือของรัฐบาลเรื่องการศึกษาเพื่อให้ได้เด็กที่มีคุณภาพ และยังได้เข้าเยี่ยมชาวสลัมในสลัมที่ใหญ่ที่สุดและรุนแรงที่สุดในเมืองเบโล ฮอริซอนติ ได้เห็นการแก้ปัญหาเรื่องเด็กข้างถนน และความรุนแรงที่เกิดขึ้นในเยาวชน โดยมีกลุ่มคนที่อาสาทำงานกับเด็กชาวสลัมเพื่อให้เด็กใช้พลังในทางสร้างสรรค์ เช่น การเดินร่ำ การเล่นกีฬา

ตลอดการประชุมนั้น ทุกอย่างเป็นไปด้วยดี รัฐบาลให้ความสนใจในประเด็นต่าง ๆ ที่ถูกนำเสนอเป็นอย่างมาก ในห้องประชุมใหญ่ ท่านแม่ซีได้สนทนาสะท้อนความคิดเห็นด้านจิตวิญญาณเรื่องการสร้างวัฒนธรรมของการไม่ใช้ความรุนแรง และได้พูดถึงการฝึกฝนที่จะสร้างวัฒนธรรมของการไม่ใช้ความรุนแรงทางอารมณ์ เพื่อชาวโลกทั้งหลายจะได้ตระหนักว่า ถึงแม้เราจะถูกสอนให้เอาชนะผู้อื่น แต่ถ้าเรายังแพ้ใจตนเองและหลงอารมณ์ เราก็จะมีชีวิตที่ยังทุกข์ข้อยู่นั่นเอง

ประเด็นปัญหาที่ถูกนำเสนอบนโต๊ะกลมคือเรื่องการอนุรักษ์ความอุดมสมบูรณ์ของสัตว์และพืชหลากหลายบนโลก นอกจากนี้ยังมีประเด็นเรื่องการคอร์รัปชันซึ่งเป็นอีกปัญหาหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและระบอบประชาธิปไตยในละตินอเมริกา และแคริบเบียน เนื่องจากประเทศแถบนี้มีความหลากหลายในเชื้อชาติอย่างมาก ก่อให้เกิดปัญหามากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งความไม่เสมอภาค ความยากจน และการกระจายรายได้ที่ไม่สม่ำเสมอ

ในภูมิภาค แต่สิ่งที่ทำลายที่สุดของภูมิภาคนี้ก็คือ การทำให้ความรุนแรงในทุกรูปแบบสิ้นสุดลง ไม่ว่าจะมาจากการชุมนุมประท้วง ความรุนแรงเนื่องจากรัฐ การเมือง การกีดกันทางเพศ การเหยียดกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน เหยียดเชื้อชาติ หรือนโยบายต่าง ๆ ของรัฐ

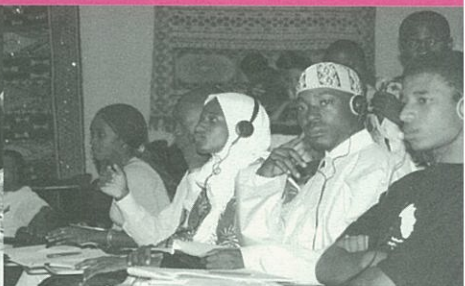
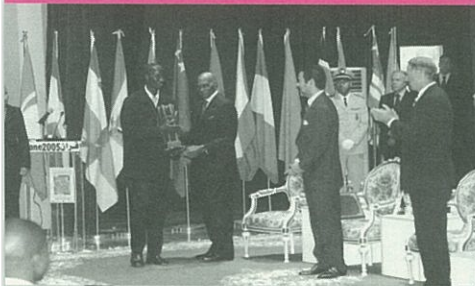
ดังนั้นสัตยาบันที่เยาวชนได้ร่วมกันกลั่นกรองออกมาก็คือการพยายามสร้างหลักประกันเพื่อรับรองความเสมอภาคระหว่างเพศ ความเป็นอิสระของเพศหญิงในทุก ๆ มิติของชีวิต ความแตกต่างทางเชื้อชาติ ชาติพันธุ์ และกลุ่มสายพันธุ์ต่าง ๆ สิทธิมนุษยชนและสิทธิในการสืบเชื้อสายของกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน สิทธิสำหรับชีวิตที่ปราศจากความรุนแรง สิทธิในการตัดสินใจเกี่ยวกับร่างกายของตัวเอง สิทธิที่จะมีรายได้เท่าเทียม และสิทธิในการมีส่วนร่วมในวิถีชีวิตทางเศรษฐกิจเพื่อรับประกันการพัฒนาแบบยั่งยืน ความปลอดภัยและความเป็นอิสระทางอาหาร การเกษตร พื้นที่บ้านที่เข้มแข็ง และการปฏิรูปทางการเกษตร เพื่อให้แน่ใจว่าเยาวชน ผู้หญิง และชนกลุ่มน้อยจะได้โอกาสในการตัดสินใจในนโยบายสาธารณะต่าง ๆ ทำให้มีนโยบายการจ้างงานเต็มที่ เพื่อให้โอกาสการจ้างงานได้เหมาะสม และให้เยาวชนได้ใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพในประเทศของตน

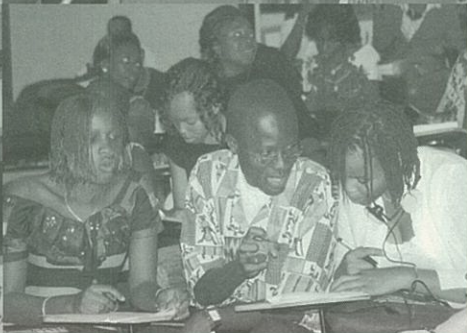
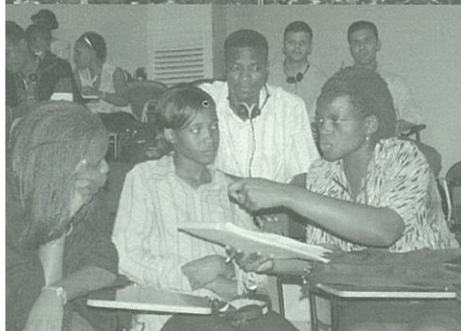
โมร็อกโก

กลับมาพบกันอีกครั้งที่แอฟริกาด้วยความมุ่งมั่นของประเทศโมร็อกโก ที่ขอเป็นเจ้าภาพ เนื่องจากมีความปรารถนาที่จะทำให

ทวีปแอฟริกามีการเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ การประชุมสุดยอดผู้นำเยาวชนแถบแอฟริกาครั้งที่ ๒ (Pan-African Youth Leadership Summit II) ที่เมืองอิเฟรน ประเทศโมร็อกโก ระหว่างวันที่ ๑๘-๒๑ สิงหาคม ๒๕๔๘ จึงถูกจัดขึ้นอีกครั้ง ผู้นำเยาวชนแอฟริกันที่เคยได้เข้าร่วมการประชุมครั้งที่ ๑ ที่เซเนกัล ได้กลับมาพบกันอีกครั้งหนึ่ง เป็นการประชุมที่อบอุ่น หน้าที่ที่คุ้นเคยกันล้วนมีแววตาที่เต็มไปด้วยความเชื่อมั่น เมื่อฟังการนำเสนองานบนเวทีใหญ่ในวันเปิดการประชุม จึงทราบว่าเครือข่ายเยาวชนได้เกิดขึ้นจริงแล้ว มีการทำงานของเยาวชนระหว่างทวีป เช่น เยาวชนแชนเบียทำเกษตรธรรมชาติโดยใช้องค์ความรู้ของเยาวชนญี่ปุ่น การได้รับแรงบันดาลใจจากการประชุมบ่มเพาะให้เยาวชนลุกขึ้นมาทำงานอาสาสร้างเครือข่ายในพื้นที่เมื่อเกิดสถานการณ์คับขัน เช่น เยาวชนศรีลังการวมกลุ่มเพื่อจัดตั้งองค์กรช่วยเหลือเด็กที่ประสบภัยสึนามิ เยาวชนที่เคยอ่อนประสบการณ์ในการนำเสนองานในครั้งแรกกลับไปทำงานในพื้นที่ตนเองแล้วกลับมาเล่าการทำงานด้วยความมั่นใจ และมีไฟอย่างเต็มเปี่ยม พร้อมทั้งจะเรียนรู้แล้วก้าวเดินต่อไป

สิ่งนี้ตอบปัญหาหัวใจของฉันได้ว่า การลงทุนบ่มเพาะเมล็ดพันธุ์ในชุดการประชุมนี้ไม่เสียเปล่า แถมยังดูเหมือนจะเป็นทางที่ถูกต้อง ตอนนี้งานไม้เหล่านี้กำลังเริ่มผลิดอกให้เห็น ฉันจำได้ว่าเมื่อตอนเรียนอยู่ในมหาวิทยาลัย เรามีพลังงานมากมาย เรามีใจ แต่เราไม่เห็นช่องทาง ไม่รู้ว่าใครที่เราควรบอกเพื่อให้เกิดเครือข่ายทำงานเพื่อแก้ปัญหาโลก ไม่รู้ว่าต้องเริ่มตรงไหน เราจึงใช้พลัง

ไปตามมีตามเกิด แต่เยาวชนเหล่านี้ได้โอกาส เขาจึงใช้พลังงานที่สิ้นเหลือจับมือกับคนที่ควรจับ คนซึ่งมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน คือ อาสาทำงานเพื่อโลก เขามีเพื่อนร่วมทางซึ่งเป็นกำลัง ใจให้กันได้ มีผู้ใหญ่ให้คำแนะนำสนับสนุนอย่างถูกต้อง มีเวทีให้ได้แสดงความคิดเห็น ฉะนั้นนี่เองเป็นสิ่งที่เยาวชนต้องการ เพราะปัญหาของโลกใหญ่เกินไปที่คนคนเดียว หรือกลุ่มเดียวจะแก้ได้ เราจึงต้องจับมือกัน และควรทำให้เกิดเวทีอย่างนี้ให้มากขึ้นในระดับชุมชนด้วย และจะต้องเชื่อมไปถึงการจับมือกับเยาวชนทั่วโลก เพื่อแก้ปัญหาาร่วมกันในทางเดียวกัน

ประสบการณ์ที่ได้ร่วมการทำงานด้านสันติภาพนานาชาติ ตั้งแต่ปี ค.ศ. ๒๐๐๐ โดยการเฝ้าสังเกตจากการเป็นเยาวชนที่เรียนรู้จากการเดินทางยืนยันกับฉันว่า สันติภาพโลกจะเกิดไม่ได้หากเราไม่มีสันติภาพในตนเอง หากเรายังไม่สามารถเข้าใจถึงสาเหตุที่แท้จริงของสงครามภายในใจเรา เราจะแก้ไขและเข้าใจปัญหาอันสลับซับซ้อนที่เป็นสงครามภายนอกได้อย่างไร

การประชุมที่โมร็อกโกได้ก่อให้เกิดการคัดเลือกผู้นำของแต่ละภูมิภาคเพื่อให้เกิดโครงสร้างที่เป็นรากฐานในการทำงานอย่างต่อเนื่อง นอกจากเยาวชนที่เห็นหน้ากันอยู่แล้วในครั้งก่อน ก็ยังมีเยาวชนหน้าใหม่เข้ามาด้วย เพราะทางคณะกรรมการจัดการประชุมได้คัดเลือกให้โอกาสแก่เยาวชนที่ทำงานจริง เราได้ที่งานที่ถูกคัดเลือกแล้วคัดอีกจนเรียกได้ว่าเป็นห้วกะทิมาเป็นประธานในแต่ละภูมิภาค ซึ่งจะทำงานในการดูแลเครือข่าย กระตุ้นให้เกิดการทำงานในประเทศที่อยู่ในความดูแลของภูมิภาคตน และทุกครั้งของ

การประชุมจะมีเยาวชนนานาชาติจากภูมิภาคอื่นมาร่วมอยู่ด้วยเสมอเพื่อให้เกิดวิสัยทัศน์แห่งการแก้ปัญหาอย่างเปิดกว้าง เยาวชนถูกท้าทายให้คิดเพื่อหาแนวทางการแก้ปัญหาแนวใหม่ ทางเลือกใหม่ซึ่งไม่ใช่การแก้ปัญหาอย่างเดิม ๆ ที่ไม่เข้าไปถึงสาเหตุที่แท้จริงของปัญหา

เหล่าตัวแทนเยาวชนได้ขอโอกาสจากรัฐบาลและชุมชนให้ ได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในนโยบายที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของพวกเขาเอง พวกเขาสัญญาที่จะรักษาวิสัยทัศน์ของอนาคตของแอฟริกา ตระหนักถึงคุณค่าของวัฒนธรรมและจิตวิญญาณอันเป็นสมบัติของเขา จะร่วมกันขจัดความหิวโหย ความยากจน โรคภัย เอดส์ และมาลาเรีย ขจัดสงครามและความไม่ยุติธรรมทั้งปวง และจะมีความอดทนและทำงานอย่างต่อเนื่อง มั่นคงที่จะทำให้บรรลุดูหมดยร่วมกัน พร้อมทั้งสัญญาที่จะทำงานร่วมกับองค์กรต่าง ๆ กับชุมชนทุกระดับ กับประธานในภูมิภาคของตนเองและภูมิภาคอื่นเพื่อทำให้เกิดการประชุม Global Youth Leadership Summit ที่ติคสทประชาชาติ มหานครนิวยอร์ก ซึ่งจะเป็นเวทีให้ได้นำเสียงและแรงบันดาลใจของเยาวชนมาทำให้เกิดเป็นการกระทำ และการทำงานเชื่อมระดับภูมิภาคเพื่อบรรลุดูหมดยของสหัฐวรรษแห่งการพัฒนา

ย้อนไปถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดการประชุม SOS International Youth Leadership Summit ครั้งที่เมืองไทย ท่านแม่ชีเล่าให้ฟังว่า ท่านปรารถนาที่จะทำงานในปีนี้ด้วยการลงทุนกับเยาวชนอย่างเต็มที่ด้วยเชื่อมั่นอย่างยิ่งว่า “ศีลธรรมของยูวชน คือสันติภาพของโลก” ดังคำพูดของท่านอาจารย์พุทธทาสภิกขุ

การทำงานเยาวชนในปีนี้จะจัดขึ้นเพื่อ...

กัตถุญต่อพระธรรม เนื่องจากปีนี้เป็นปีที่จำนวนพระภิกษุสงฆ์ของบ้านเราเท่ากับจำนวนอายุที่เป็นฆราวาส การอยู่บนเส้นทางธรรมนี้เปิดโอกาสอย่างมากในการเรียนรู้ธรรม ปฏิบัติธรรม ทำให้ชีวิตมีความทุกข์น้อยลง และเป็นประโยชน์มากขึ้น

กัตถุญต่อครูบาอาจารย์...ท่านอาจารย์พุทธทาสภิกขุ ที่เป็นตัวอย่างให้เห็น ในปีแห่งชาตกาล ๑๐๐ ปีท่านอาจารย์พุทธทาสภิกขุ

กัตถุญต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่ทรงงานอย่างหนักเพื่อความสุขของชาวไทย และเป็นปีที่ฉลองการครองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปี

กัตถุญต่อแผ่นดิน เนื่องจากเสถียรธรรมสถานทำงานรับใช้คนทุกวัย ทุกเพศ ทุกชนชั้นอย่างไม่เลือกปฏิบัติมาจนครบ ๒๐ ปีแล้ว

ความตั้งใจของท่านเป็นแรงบันดาลใจให้เกิดงานที่เป็นรูปธรรม สองเดือนก่อนหน้าการประชุม เราเริ่มต้นโครงการด้วยการวางใจว่า การประชุมครั้งนี้จะเป็นไปเพื่อให้เยาวชนได้มีเวทีแลกเปลี่ยน

เปลี่ยนพฤติกรรมทั้งเรื่องภายนอกภายใน เราต้องเยียวยาและดูแลคนที่ทำงานเพื่อโลกให้ทำงานได้อย่างยั่งยืนและเนื่องจากเมืองไทยอุดมสมบูรณ์ด้วยเรื่องจิตใจ เราจึงเสนอมุมมองมิติทางจิตวิญญาณในการประชุมครั้งนี้ด้วยการให้เยาวชนได้สัมผัสถึงวัฒนธรรมความเป็นไทย ซึ่งได้รับอิทธิพลอย่างมากจากพระพุทธศาสนา

การให้แรงบันดาลใจในการเป็นอาสาสมัครของโลกด้วยการเรียนรู้จากภารกิจและโครงการต่าง ๆ ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว การได้เห็นว่ามี การต้อนรับต่อการทำความดีงามด้วยการได้เห็นพลสภานิกัรไทยนับล้านถวายพระพรแด่กษัตริย์ที่ทรงเป็นที่รักของเขา ได้เรียนรู้การใช้รอยยิ้มแต่เป็นประโยชน์มากจากสมเด็จพระพรหมทั้งศึกษาวิธีการที่ทรงดูแลและเลี้ยงดูองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เห็นรูปธรรมจากการประชุมในสถานปฏิบัติธรรมที่กินอยู่ง่าย ไม่หรูหรา ฟุ่มเฟือย การเรียนรู้เรื่องความสูญเสียของสงครามที่ยุทธยาและความเรียบง่ายและเป็นหนึ่งเดียวของมนุษย์ สัตว์ และธรรมชาติที่หมู่บ้านช้างเพ็ญดหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และการเคารพและเข้าใจกันระหว่างศาสนาด้วยการภาวนาร่วมกัน และทดลองเล่นกีฬาแห่งสันติภาพที่ไม่กีดกันเชื้อชาติ ศาสนา

จากนั้นเราเริ่มคัดตัวเยาวชนที่ควรได้รางวัลจากการทำงานอย่างหนักในโลก เพื่อเข้าร่วมการประชุมสุดยอดผู้นำเยาวชนนานาชาติ (SOS-International Youth Leadership Summit) เราได้เชิญประธานและรองประธานผู้นำเยาวชนแต่ละภูมิภาคทั่วโลกจากการประชุมสี่ครั้งที่ผ่านมา เยาวชนที่ทำงานจริงที่ได้พบในการเดินทางที่ผ่านมาตั้งแต่ปี ค.ศ. ๒๐๐๐ และเยาวชนไทยจากองค์กร

ที่อาสาทำงานเพื่อโลกมาช่วยด้วย กว่าครึ่งของเยาวชนต่างชาติที่
มาเข้าร่วมนั้นมาจากภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วโลก เช่น แอฟริกาเหนือ
แอฟริกากลาง แอฟริกาตะวันออก เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หมู่
เกาะแปซิฟิก อเมริกากลาง ละตินอเมริกา หมู่เกาะแคริบเบียน
อีกทั้งเยาวชนที่มาก็คมีศาสนาและความเชื่อที่แตกต่างหลากหลาย
โดยฉันได้รับมอบหมายให้ประสานงานเยาวชนเหล่านั้น สองเดือน
แห่งการประสานงานเต็มไปด้วยความสนุกทุกวัน เนื่องจากเราไม่
ได้มีทุนรอนมากมาย การกินการอยู่ก็เรียบง่ายมาก เรื่องการเดินทาง
ไปเรียนรู้นอกสถานที่ก็ขอความร่วมมือจากหลายฝ่าย ค่าใช้จ่ายหลักจึงอยู่ที่ค่าเดินทางของเยาวชนนานาชาติ เราต้องบอกทุก
คนว่า หากใครสามารถดูแลตัวเองได้ก็จะดีมาก บางคนมีองค์-

กรดูแลให้ แต่เยาวชนส่วนใหญ่ของเรามาจากทวีปแอฟริกาซึ่งไม่สามารถดูแลค่าเดินทางได้ ถึงกระนั้นเราก็ยังประหยัดสุด ๆ ด้วยการหาเครื่องบินที่ราคาถูกที่สุดแต่ปลอดภัยให้เขาได้เดินทางมา

การเดินทางไกลไม่ใช่เรื่องง่ายบางประเทศไม่มีสถานทูตไทย เช่น รวันดา แคนเมอรูน เอธิโอเปีย ต้องแวะที่ประเทศเคนยาสองวันเพื่อทำวีซ่าก่อนจะเดินทางมาถึงประเทศไทย บางคนขาดการติดต่อกับเราเพราะต้องไปทำงานในเขตทุรกันดารห่างจากอินเทอร์เน็ตถึง ๕๐๐ กิโลเมตร กว่าจจะรู้ว่าได้รับเชิญก็ก่อนวันเดินทางสามวัน Zerihun Mammo Biru จากเอธิโอเปีย ตอบกลับมามาว่าดีใจมากที่ได้รับเชิญ เราจึงจับเขาใส่เครื่องบิน แวะทำวีซ่าที่เคนยาจนมาถึงทันงานเปิดที่ห้องประชุมสหประชาชาติ อีกคนหนึ่งเป็นประธานภูมิภาคแอฟริกากลางจากแคนเมอรูน Tamoifo Marie Nkom ฐ์หนึ่งวันก่อนการประชุม และมีปัญหาทางบ้าน ไม่สามารถมาได้ทันวันเปิด แต่มีความประสงค์จะมาประชุมเป็นอันมาก เราจึงเร่งดำเนินการจนเธอได้เข้ามาร่วมในช่วงวันที่ ๕ ของการประชุม และก็กลับเป็นคนสุดท้าย

ก่อนการประชุมต้องขอบอกจริง ๆ ว่าตื่นเต็นเป็นระยะ อาจเป็นเพราะอีเมลที่ทยอยส่งมาเป็นระยะ ๆ ว่า “ฉันพร้อมแล้วที่จะออกเดินทาง ทุกอย่างเรียบร้อยดี แล้วเจอกันนะ” ความหวังที่จะได้เห็นหน้าเพื่อนอีกครั้งทำให้หัวใจที่เคยอยู่อย่างสงบเสียมกลับโอดขึ้นโอดดลงราวกับโน้ตเพลงแร็ป

อีกสองวันแล้วสินะ ! 🌸

เมล็ดพันธุ์แห่งปัญญา

Seeds Of Spirituality

from

Seeds Of Spirituality SOS

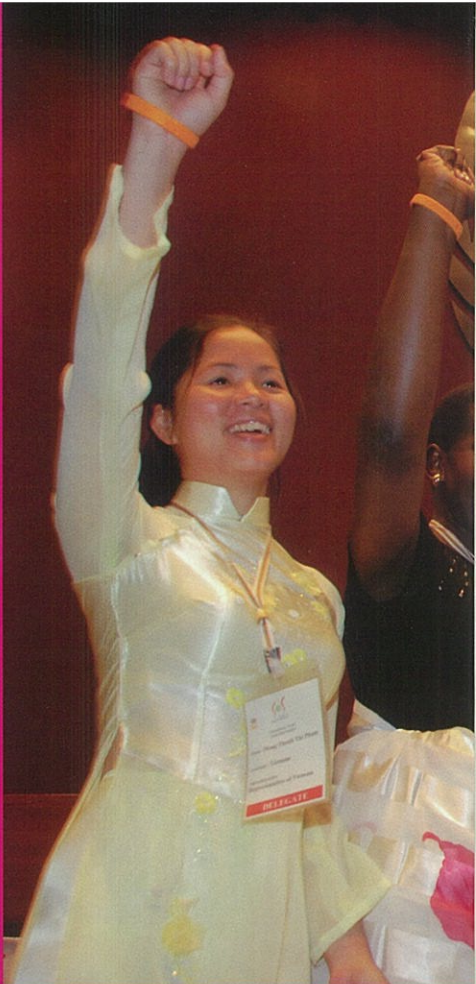
and

International Youth Leadership Summit IYLS

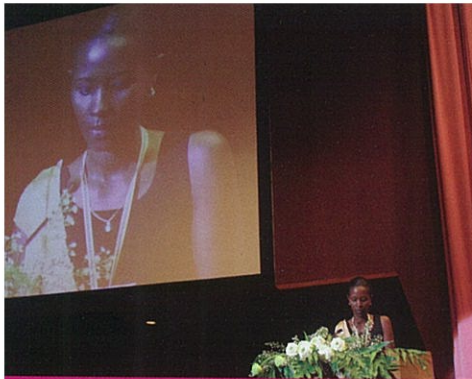
to

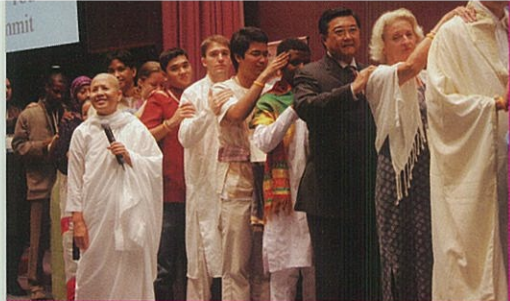
Global Youth Leadership Summit GYLS

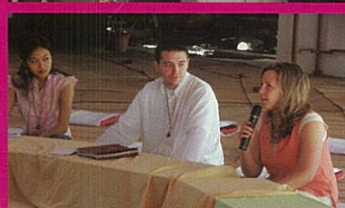
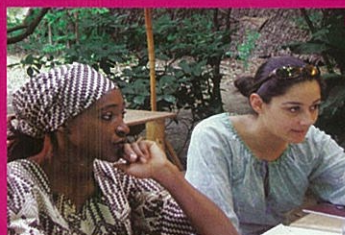
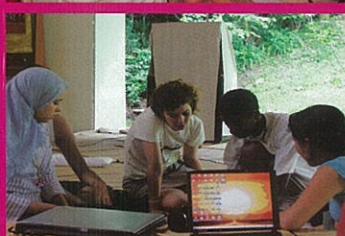
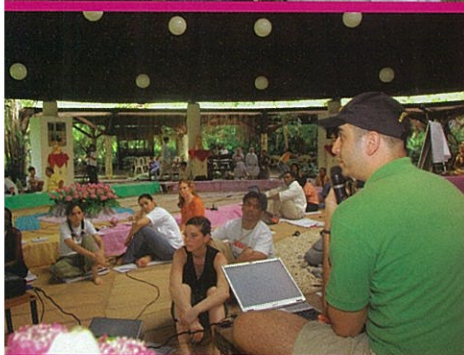
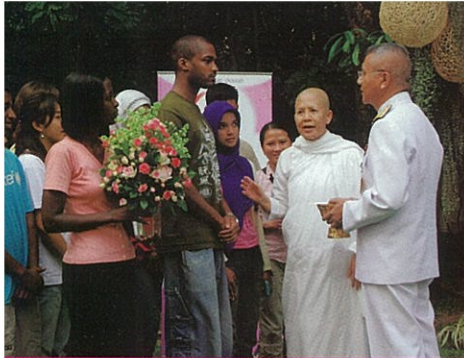
October 2006

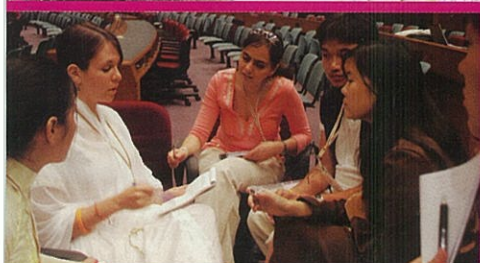
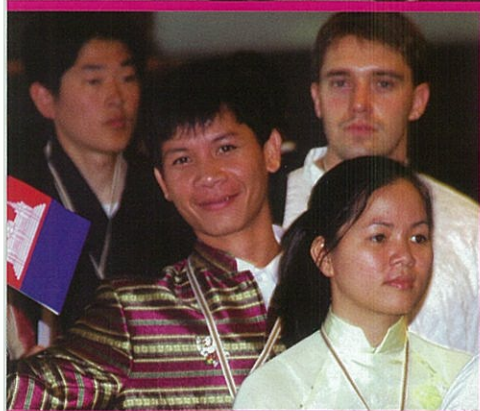

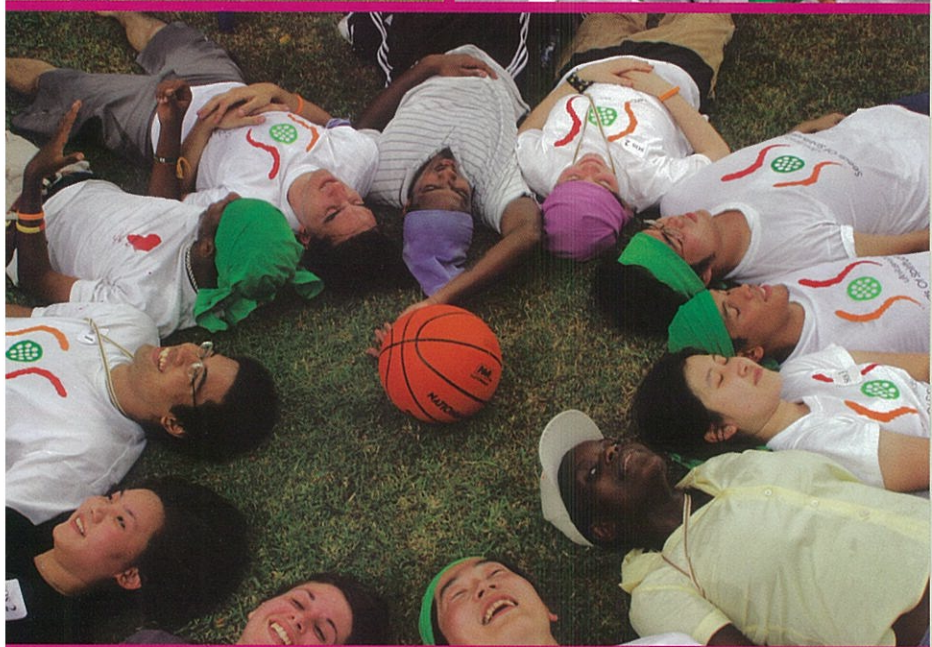

ตั้งดอกไม้พูดได้ ตั้งดอกไม้บาน

๒๐ ปีของ ‘ชุมชนคนตัวเล็ก ๆ’ เสถียร
ธรรมสถานบนแผ่นดินไทย แผ่นดินธรรม ภายใต้
ใต้พระบรมโพธิสมภารของพระบาทสมเด็จพระเจ้า
อยู่หัว

ป้าปลูกมือแห่งนี้ได้เอื้อให้ดอกไม้ดอกแล้ว
ดอกเล่าเบ่งบาน ไม่ว่าจะดอกไม้ที่มาจากที่ใด
เมล็ดพันธุ์ใด มีเรื่องราวความเป็นมาอย่างไร บ้าง
แข็งแรง บ้างเหี่ยวเฉา บ้างขาด บ้างมี บ้างถูก
นำมาอย่างสง่างาม บ้างถูกทิ้งขว้าง แต่เมื่อมา
หยั่งรากที่นี้แล้ว โอกาสออกงามก็มีสูง เพราะที่
นี้มีรักมีเมตตา

ที่ใดมีรัก ที่นั่นมีความงอกงาม เพราะสิ่ง
นี้มี สิ่งนี้จึงมี

ก่อนอ่านบทความนี้ มาเล่นเกมง่าย ๆ กัน...
ถามใจคุณว่า ถ้าคุณเป็นดอกไม้ดอกหนึ่ง
คุณจะเลือกเป็นดอกไม้ชนิดใด เมล็ดพันธุ์
ใด และคุณมีเรื่องราวเป็นมาอย่างไร
คุณได้โอกาสเบ่งบานในสวนธรรมแห่งนี้

คำสนธิ์ย ศีตะปันย์ เมอลเลอร์

เจ้าผู้ก้มข้ม

ด้วยรักและเมตตาใช่หรือไม่

และคุณได้ใช้โอกาสนี้เต็มที่แล้วหรือยัง

หากคุณเป็นดอกไม้ที่พุดได้...ดอกไม้อย่างคุณจะพุดอะไร

ถ้าพร้อมแล้ว เราจะบอกเล่าเรื่องราวของสวนธรรมแห่งนี้
ไปด้วยกัน

การพบกันครั้งนี้...ไม่มีผู้ใดควรค่าต่อการเกลียดชัง

๔-๑๔ มิถุนายน ๒๕๔๙ การประชุมผู้นำเยาวชนนานาชาติ
ปัมเพาะ แตกหน่อ ต่อยอด เมล็ดพันธุ์แห่งปัญญา หรือ SOS
(Seeds Of Spirituality) International Youth Leadership Sum-
mit ได้เปิดฉากขึ้นที่เสถียรธรรมสถานอย่างคึกคัก

กับ ๓๔ ผู้นำเยาวชนนา
ชาติ และเยาวชนไทยเกือบร้อยชีวิต
เข้ามีแต่วันที่ ๓ มิถุนายน ทีม
งาน SOS เดินทางไปท่าอากาศยาน
ดอนเมืองเพื่อรอรับเพื่อนเยา
ชนที่ทยอยกันมาถึงประเทศไทย ซึ่ง
กลุ่มแรกที่เดินทางมาถึงได้แก่เยา
ชนจากเวียดนาม สหรัฐอเมริกา

และวันดา แม่ไก่ถือดอกบัวหนึ่งกำไปยืนรอรับ เมื่อพบหน้า เรา
กอดคอกัน หอมแก้ม ทักทายกันได้ราวคนที่คุ้นเคยกัน ตั้งที่คุณ
ยายจำสอนว่า

“...การพบกันครั้งนี้มีใช่ครั้งแรก เราพบกันมาแล้วนับชาติไม่

ถ้าน การพบกันครั้งนี้จะไม่มีผู้ใดควรค่าต่อการเกลียดชังเลย”

แม่ไก่กอดคอลูกทั้งไทยและเทศแล้วส่งเสียงเบา ๆ ดึงลมหายใจเข้าช้า ๆ พร้อมกับโยกตัวไปมากับลูก ๆ ด้วยลมหายใจออกอ่อนโยนว่า

“We are SOS เราคือ SOS เราม่มเพาะ แดกหน่อ ต่อยอด เป็นเมล็ดพันธุ์แห่งปัญญา...เป็นไทไม่เป็นทาส...”

และนั่นคือที่มาของคำแปล FREE from Suffering ที่เพื่อนเยาวชนต่างชาติค่อย ๆ เรียนรู้ด้วยการปฏิบัติที่ใจในสิบวันนี้ จนเปล่งประโยคนี้ได้จากใจในวันสุดท้ายของการปิดการประชุมอย่างเข้าอกเข้าใจ ถึงแม้หน้าตาจะเต๋อดำในวันแรกก็ตาม

ดอกบัวแต่ละดอกถูกส่งใส่มือผู้นำเยาวชนต่างชาติ ต่างภาษา ต่างวัฒนธรรมและสีผิว และดอกบัวนี้เองได้ช่วยให้เกิดความราบรื่นอย่างมากในการรับรองครั้งต่อ ๆ มา เมื่อเราไม่มีแถวรอรับอย่างพริ้วพร้อม ไม่มีป้ายผ้า หรือเสื้อยืด SOS แต่เพื่อนเยาวชนต่างชาติมองเห็นดอกบัวในมือของเราเสมอ และเดินเข้ามาหา มองตากัน แล้วดอกไม้ก็พูดได้จากใจจริง ๆ

นอกจากมารอรับเยาวชน หรือ Young generation แล้ว เรายังรอรับ Generation before คือผู้นำผู้หญิงรุ่นแม่ ซึ่งเป็นเพื่อนของคุณยายจำที่จับมือทำงานกันมาตั้งแต่ปี ๒๐๐๒ และให้กำเนิด

แคเทอริน นิกบาร์ต มายเซอร์
ท่านแม่ซันสนีย์ เสถียรสุด
ดีน่า มิเรียม

เป็นการประชุมผู้นำเยาวชนโลกดังทุกวันนี้ คุณแคเทอริน นิก-บาร์ต มายเยอร์ เจ้าของโรงแรมไฮโซสุด ๆ ชื่อ ‘โบริวาล’ ที่กรุงเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ซึ่งเธอยกโรงแรมทั้งโรงให้เราจัดการประชุมผู้หญิงเมื่อหลายปีก่อน เมื่อกลับมาอยู่ในวงกอดอุ่นของกันและกัน ดอกไม้ในใจของเราก็เริ่มทบทวนถึงวันขึ้นคืนสุขเก่า ๆ

ทุนของชีวิต คือจิตประภัสสร

เช้ามีวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ เยาวชนยังคงทยอยเดินทางมาอย่างไม่ขาดสาย ในขณะที่เสถียรธรรมสถานก็เตรียมบ้านอย่างแข็งแรงตามคำของ คุณยายจำ หรือ ท่านแม่ชีคันสนีย์ เสถียรสุต ที่สอนว่า

“เราจะให้สิ่งที่ดีที่สุดแก่เขา ดูแลคนข้างหน้าอย่างคนพิเศษสำหรับเรา”

ห้องพักเรียบง่าย สะอาด ผ้า màn ขาวบางเบาจับกับที่นอนคลุมด้วยผ้าไทยสีขาวเรียงกันไปบนพื้นไม้ขัดมันปลาบ ในบ้านที่ถูกออกแบบเป็นเรือนไทยทาสีขาวสะอาดตา พร้อมลานไม้กว้างริมบ่อบัว ทุกสิ่งปรากฏในสายตาราวนเรมิต สองข้างทางมีเสียงนกร้องทักทาย เสียงเคลื่อนไหวของธรรมชาติ และกลิ่นอบอวลของดอกไม้ไทยนานาพันธุ์ ดอกรับดอกไม้ฝรั่งต่างพันธุ์อย่างคุ้นเคยกันดี เพราะธรรมชาติพูดคุยกันอย่างอ่อนโยนด้วยภาษาเดียวเท่านั้น คือภาษาใจ ที่พักแยกเป็นชายและหญิง ซึ่งทั้งสองส่วนมี

กาลาไทยพื้นหินขัดเย็นเฉียบรอให้เอนกายพัก ถัดไปเป็นธรรมา-
ศรม ซึ่งเป็นความเก๋ไก๋ที่ให้ทั้งความสุขทางกายและใจ เมื่องาน
แสดงศิลปะของศิลปินอาสาหลากหลายแขนง ทำงานเขียน งานปั้น...
ถูกยกมาจัดวางไว้ข้างบ้านดินซึ่งจัดเป็นที่อบสมุนไพรมรดกของไทย
ให้ได้ชะล้างทั้งกายใจ...กลายเป็นความสนุกสนานทางปัญญา

เสถียรธรรมสถานจึงเป็นสถานที่จัดการประชุมนานาชาติที่
ไม่เหมือนที่ใด และนำไปสู่การรักษาความสุขกายสุขใจไว้ตลอดการ
ประชุม เห็นได้ชัดถึงความสมานฉันท์ในหลากเชื้อชาติ ศาสนา
วัฒนธรรม และการพัฒนาทางจิตใจของผู้เข้าร่วมประชุมได้อย่าง
ชัดเจนในเวลาต่อมา

คุณยายจ๋ากล่าวไว้เสมอตั้ง
แต่การประชุมเพื่อสันติภาพใน
ต่างประเทศครั้งก่อน ซึ่งท่านได้
รับเชิญในฐานะประธานร่วม และ
ผู้นำภวณาก่อนการประชุมนา
ชาติทุกครั้งว่า

“การสร้างสันติภาพโลก เรา
เริ่มต้นได้ด้วยทุนที่เรามีอยู่แล้ว
ทุนของเสถียรธรรมสถานคือคน...
คนที่มีทุนของชีวิต คือจิตที่ไม่ขุ่น
มัว”

ด้วยความลงตัวที่ธรรมชาติ
รับรอง เช้าวันแรกของการประ-

ชุมชนนั้นตรงกับวันอาทิตย์ที่ ๔ มิถุนายน ซึ่งเป็นวันของโครงการ 'จิต
ประกาศธรรมตั้งแต่นอนอยู่ในครรภ์' พอดี ลานวัดจึงเต็มไปด้วยหมอน
หลากสีวางบนผ้าปูสีชมพูสดใส ตรงกลางจัดเป็นกอบัวใหญ่ที่เยา
วชนได้เรียนรู้การจัดวางการปักดอกบัวด้วยหัวใจจากชุมชน

การจัดรายการวิทยุ 'สาวิกา' ในวันนี้ให้ผลทางใจที่ดียิ่งต่อ
ผู้นำเยาวชนนานาชาติที่ร่วมกิจกรรม ด้วยภาพพ่อแม่ที่ตั้งจิตอธิ
ฐานเพื่อจะเป็นพ่อแม่ที่ดีของลูกในท้อง ด้วยเสียงเพลงแห่งสติกับ
การเคลื่อนไหวกายแต่ใจตั้งมั่น และจากกิจกรรมจิตประกาศธรรมใน
วันนี้ ผู้นำเยาวชนนานาชาติเริ่มสัมผัสและเรียนรู้ถึงการนำความ
รู้การพัฒนาจิตใจมาแก้ไขเยียวยาปัญหาในโลกอย่างเป็นธรรม
ชาติ ไม่ยัดเยียด โดยเฉพาะเมื่อคุณยายจำได้บรรยายธรรมในเรื่อง
'กระทบ แต่ไม่กระทบใจ' หรือ 'ปฏิกิจสมุปปาท' โดยยกตัวอย่าง
เหตุการณ์ใกล้ตัว คือเรื่องปัญหาในครอบครัว

“การสื่อสารกันด้วยหัวใจ ฟังกันด้วยหัวใจ ให้อภัยกันอย่าง
ลึกซึ้ง เปิดใจกว้างและวางอคติ ไม่ปรุงแต่งอย่างโง่ ๆ ด้วยความ
ไม่รู้ ไม่หลงอารมณ์ จะเป็นการสร้างครอบครัวแห่งสติปัญญา

...จงเป็นมนุษย์ที่แท้ ไม่เป็นเพียง
แค่เหยื่อของอารมณ์ ด้วยทุนของ
ชีวิต คือจิตที่ไม่ขุ่นมัว”

การกระชับสามของอาสา
สมัครชาวไทย สลับไปกับเสียง
หัวเราะและรอยยิ้มจากเนื้อหาที่
โดนใจ นำความหมายของพระ

ธรรมชาติของเพื่อนผู้นำเยาวชนนานาชาติและของตนเอง บนลานวัดที่มีวงศาคณาญาติเรียนรู้ไปด้วยกันอย่างเมตตาท่ามกลางสรรพชีวิต ธรรมชาติของสวนธรรมชาติที่ช่วยย้ำความเป็นจริงของชีวิตอีกแรงหนึ่ง

ทุนอะไร จากหน่วยงานไหน ระดับชาติ หรือระดับสากล เงินทุนมหาศาลจำนวนเท่าใด นับเป็นสกุลเงินชาติไหนหรือ ที่จะทำให้เกิดปรากฏการณ์ทางจิตใจได้ขนาดนี้ ถ้าไม่ใช่ทุนทางจิตใจ จิตประภัสสรที่เราเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ในปัจจุบันขณะ...ด้วยใจของเราทุกคน...ด้วยตนเองเท่านั้น

และเยาวชนนานาชาติก็ได้แสดงความคิดเห็นไว้ในรายการวิทยุ ‘สาวิกา’ ด้วย

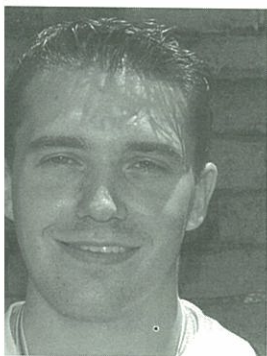
“สถานที่แห่งนี้สอนให้ฉันได้รู้จักวิธีพูดคุยกับตัวเอง เพื่อจัดการกับความทุกข์ในงานอาสาเพื่อสันติภาพ เราย่อมต้องพบกับอุปสรรคและความทุกข์แน่นอน ฉันจะนำสิ่งที่ได้เรียนรู้กลับไปใช้ในงานสร้างสันติภาพของฉัน”

Nhung Pham Thi Thanh เยาว-

ชนจากเวียดนาม

“จากการประชุมนี้ ผมได้เรียนรู้เรื่องของหัวใจ ว่าเราต้องทำทุกสิ่งด้วยหัวใจ รับฟังและสื่อสารกันด้วยหัวใจ...และแรงบันดาลใจของผมคือพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพราะพระองค์

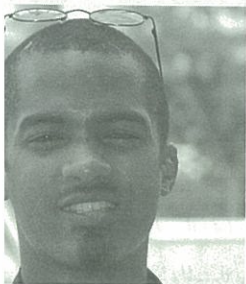

ทรงทุ่มเททรงงานอย่างหนักเพื่อประชาชน
ด้วยหัวใจ”

Joseph Klein ผู้นำเยาวชนจาก
สหรัฐอเมริกา

“ฉันได้เรียนรู้ถึงความกล้าหาญที่จะ
เข้าไปค้นหาความกลัว
และความเจ็บปวดใน
หัวใจตนเอง ฟังหัวใจ

ของตนเอง เพื่อจัดการกับสิ่งนั้น ก่อนที่จะ
ออกไปจัดการกับโลกภายนอก...ฉันเคยเข้า
ใจว่าถ้าเราหยุดดูและทำงานด้านในเพื่อค้น
พบความสงบเย็น งานภายนอกก็จะหยุด
ชะงัก แต่ฉันเข้าใจผิด เพราะตรงกันข้าม เมื่อ
ฉันพบกับสันติสุขในใจ กลับจะทำให้งานภาย
นอกยิ่งยืนยงยิ่งขึ้น”

Oakley Ogden ผู้นำเยาวชนจากสหรัฐ
อเมริกา

“วิถีชีวิตในโลกตะวันตกซึ่งอยู่อย่างตัว
ใครตัวมันทำให้สังคมมีแต่ความกลัว ความ
หวาดระแวง การแย่งชิง ความเห็นแก่ตัว แต่
เมื่อผมมาที่นี่ การประชุมนี้ทำให้ผมเข้าใจเรื่อง

ของจิตใจมากขึ้น และเห็นว่าความรักและสันติในใจของแต่ละคนเป็นหนทางที่จะสร้างสันติในโลกได้”

Mame Bougouma Diene ผู้นำเยาวชนจากสหรัฐอเมริกา

สื่อสารกันด้วยหัวใจ เพื่อรักษาความสุขเล็กๆ ในใจ

ผู้นำเยาวชนนานาชาติและไทยในชุดประจำชาติเข้าแถวลงทะเบียนที่ตึกสหประชาชาติด้วยการอำนวยความสะดวกของทีมงานอาสาสมัครนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม ‘อนุสาวรีย์มีชีวิต’ ทั้งไทยและเทศเข้าร่วมกิจกรรมเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวด้านหน้าห้องประชุม เรียกความสนใจจากสื่อได้อย่างน่าชื่นชม เมื่อแต่ละชีวิตนั่งฟังคำบรรยายของคุณยายจำก่อนจะรับสายรัดข้อมือสีเหลือง ‘เรารักพระเจ้าอยู่หัว’ ไปใส่ไว้ และก้มหน้าก้มตาเขียนไปรษณียบัตรถึงพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวด้วยลายมือและภาษาของเขาเอง เพื่อนเยาวชนชาวเอเชีย โดยเฉพาะกัมพูชา ตื่นตันถึงกับน้ำตาคลอ เอ่ยเรียกพระองค์ท่านว่า ‘พ่อของผม’ ด้วยชวากัมพูชาผ่านเหตุการณ์บ้านเมืองอย่างทุกข์ร้อนมามากมาย และปัจจุบันก็มีกษัตริย์เป็นประมุขเช่นเดียวกับประเทศไทย รวมทั้งพระบารมีของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเป็นที่ประจักษ์ในใจของเพื่อนบ้านของเราเสมอมา

ภาพข่าวที่ผ่านสายตาคนไทยในค่ำวันนั้นจึงแปลกตาพาประทับใจเมื่อเยาวชนจากสุดซีกโลกเดินทางมาในฐานะยุวอาคันตุกะเพื่องานอาสาสร้างสันติภาพโลกโดยมีพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่

หัวเป็นแรงบันดาลใจ ยินอ่านไปรษณียบัตรถึงพระองค์ท่านว่าจะ
ตั้งใจทำความดีเพื่อเป็นอนุสาวรีย์มีชีวิตของโลกใบนี้ให้จงได้

แล้วพิธีเปิดจะเริ่มขึ้น เสียง
ระนาด ‘โหมโรง’ ของ ชุนอิน
อาจารย์ณรงค์ฤทธิ์ โตสง่า บอก
เล่าเรื่องราว ‘ความเป็นไทย’ และ
‘เป็นไท...ไม่เป็นทาส’ ในขณะ
เดียวกันอย่างจับใจ

ตามด้วยภาพการนำภาวนา
ของเพื่อนเยาวชนนานาชาติ อิสลาม คริสต์ และพุทธ ร่วมสาน
รักลึกใจให้จดจ่ออย่างอ่อนโยน จากนั้นวิถีทัศนบนเส้นทางสาน
รักลึกทอสันติภาพโลกของเรื่อง
ราวจากอดีตถึงปัจจุบันก็ปรากฏบน
จออย่างงดงาม

คุณยายจำชานเราจับมือเป็น
วงใหญ่ เสมือนเป็นโลกที่เราต้อง
ช่วยกันประคับประคองด้วยการส่ง
ต่อความรักความเมตตาไปสู่คนข้าง
หน้า ด้วยข้อตกลงแห่งรักสามข้อ
คือ

หนึ่ง...ดูแลมอบความสุขให้คนที่อยู่ข้างหน้า

สอง...ไม่เรียกร้องบุญคุณ และ

สาม...มีความสุขในขณะที่ให้ และรักษาความสุขเล็ก ๆ ใน

ใจนั้นไว้เสมอ

ดร. สรจักร เกษมสุวรรณ ตัวแทนจากภาคีรัฐบาล คุณหมอกฤษดา เรืองอารีรัชต์ ดร. วิลาสินี พิพิธกุล ตัวแทนจาก สสส. (สำนักงานกองทุนการสร้างเสริมสุขภาพ) ตัวแทนงานสร้างสันติภาพทั้งในและ

นอกประเทศ คือ คุณแคเทอริน นิกบาร์ต มายเยอร์ ตัวแทนของ GPIW และ คุณลาติต บักจิ คุณอาซ่า เซห์กัล ตัวแทนของ ITRI ยืนสลับสับกับเหล่าเยาวชน วางมือลงบนบ่า ดูแลคนข้างหน้าด้วยการนวดอย่างอ่อนโยนและผ่อนคลาย โดยมีกายเคลื่อนไหวแต่จิตใจตั้งมั่น...ในเพลง ‘Little happiness in my heart’

“...สันติภาพโลกกำลังถูกส่งต่อจากใจหนึ่งถึงอีกใจหนึ่ง ความสุขที่เราส่งมอบให้คนข้างหน้ากำลังเดินทางไปในโลกนี้และส่งกลับมามอบให้เราทางด้านหลังอย่างปฏิเสธไม่ได้ เพราะสิ่งนี้ มีสิ่งนี้จึงมี จงระมัดระวังอย่าให้สันติภาพโลกขาดตอนที่เรา...เพียงคนหนึ่งคนไม่ทำหน้าที่ดูแลสันติภาพในใจ จงรักษาความสุขในใจในขณะที่ทำหน้าที่...”

แสงสว่างแห่งปัญญา ที่ผู้ใหญ่ใจดีร่วมกันจุดจากเทียนแห่งสติปัญญาเล่มใหญ่กลางเวที ส่งต่อไปยังเยาวชนตัวเล็กตัวน้อยใน

โลกสมมติโดยรอบห้อง แต่ความหมายนั้นกว้างไกลเกินบรรยาย

คุณพัฒนา กิติพราภรณ์ (ที่ ๓ จากซ้าย)

ปิดฉากงดงามของวันนั้นด้วยอาหารค่ำที่สยามนิรมิตพร้อม
โชว์อลังการอันเป็นที่สุดของเมืองไทยในหลายด้าน จนพวกเราต้อง
ตั้งแถวกล่าวคำขอบคุณ คุณพัฒนา กิติพราภรณ์ ในความเอื้อเพื่อ

วันที่ ๖ มิถุนายน เรามันทึกไว้ว่าแบ่งกลุ่มเยาวชนไทยอยู่
บ้านเพื่อฟังคุณยายจำฝึกเรื่องใจ ส่วนกลุ่มเยาวชนเทศไปทัศน-
ศึกษาที่เมืองทองธานีให้ซาบซึ่งเรื่องราวของแรงบันดาลใจจากพระ
บาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพื่อให้สัมผัสในรายการโทรทัศน์ตอน
คำกับ ดร. สรจักร เกษมสุวรรณ ที่จะใช้ออกอากาศในวันที่ ๙
มิถุนายน

“นิทรรศการวันนี้ทำให้ฉันเห็นว่าทำไมคนไทยจึงรักในหลวง
เพราะท่านนำความเป็นอยู่ที่ดีมาให้ประชาชนของท่าน ตัวฉันสนใจ
เรื่องโครงการพลังงานทดแทน หรือไบโอดีเซลที่พระองค์นำเสนอ

อย่างมาก และจะนำกลับไปเล่าที่ประเทศของ
ฉัน...”

Danya Gunnell เยาวชนจากสหรัฐอเมริกา

“ครั้งนี้เป็นการเดินทางออกนอกประเทศ
ครั้งแรกในชีวิตของฉัน ฉันไม่รู้จักพระเจ้าอยู่หัวของ
เมืองไทยมาก่อน แต่เมื่อได้มีโอกาสมาประเทศไทย
ในช่วงการเฉลิมฉลอง ฉันได้เรียนรู้อย่างมากมาย
เกี่ยวกับพระองค์และบ้านเมืองของพระองค์ นำ
ภูมิใจแทนคนไทยที่มีพระองค์ท่านเป็นประมุข”

Sara Arezki เยาวชนจากโมร็อกโก

“เราไม่มีสถานทูตไทยในเอธิโอ-
เปีย แต่ผมรู้จักพระองค์ก่อนจะมาเมืองไทย และได้
เรียนรู้มากขึ้นที่นี่ พระองค์เป็นแรงบันดาลใจสำคัญ
ในงานสร้างสรรค์ภาพของผมนับแต่นี้ไป”

Zerihun Mammo Biru เยาวชนจากเอธิโอเปีย

“น่าทึ่งที่พระองค์ท่านทรงทำงานได้
อย่างมากมาย โครงการหลายโครงการของพระองค์
ท่านที่ฉันเห็นล้วนนำมาใช้ได้จริงและให้ผลถูกต้อง
ยั่งยืน เช่นการปลูกข้าวและการเกษตรที่นำมาซึ่ง
เศรษฐกิจพอเพียงที่ฉันจะนำไปใช้ที่ประเทศของฉัน

ได้อย่างแน่นอน”

Jackline Kamanzi ยูวาคันตุงกะจากประเทศวันดา

“ผมขอเรียกพระองค์ว่าพ่อเช่นเดียวกับ
กับเยาวชนไทยได้มีโอกาสทำงานหนัก ทำความดี
ให้กับพ่อของแผ่นดิน ผมจะอาสาทำงานหนัก
ให้โลกนี้เช่นกัน เพื่อสร้างสันติภาพให้เกิดขึ้น
ตามที่พระองค์สอน ผมปลาบปลื้มใจอย่างมาก
ที่ได้มาร่วมในประสบการณ์แห่งความปีติร่วมกับ

คนไทย”

Kong Ratha เยาวชนจากเครือข่ายเยาวชนอาสาใน
กัมพูชา

รักอย่างมีปัญญา กล้าหาญที่จะรัก

วันที่ ๗ และ ๘ มิถุนายน เยาวชนไทยและเทศ และทีมงาน
รวมกว่า ๑๒๐ ชีวิต บินไปจังหวัดเชียงรายเพื่อถอดรหัสรัก
จากใจสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณเมธีดพันธุ์แห่งปัญญาในพระราชหฤทัย
ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจันทรมเป็นพลังของแผ่นดินใน
ที่สุดได้อย่างไร

พวกเรามาขึ้นเครื่องบินของกองทัพอากาศซึ่งได้รับการสนับสนุน
จากการประสานงานของ คุณธวัชชัย สัจจกุล ตั้งแต่เข้าตัว
และเมื่อถึงสนามบินจังหวัดเชียงราย ก็มีทีม MINI SOS มาตั้ง
แถวรอรับอย่างอบอุ่น พร้อมด้วย คุณเดือนใจ ดีเทศน์ รักษา

การสมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเชียงราย หรือ พี่แดง ของพวกเรา กับ คณะ คุณพัฒนา สิทธิสมบัติ ประธานหอการค้าจังหวัดเชียงราย และภรรยา ครอบครัวมูลนิธิสัตยาไส และ คุณพรสวรรค์ ศิริ-อินทรารช ผู้อำนวยการสถานีวิทย์โทรทัศน์แห่งประเทศไทย จังหวัดเชียงราย เหล่าผู้ใหญ่ใจดีที่ไม่เพียงให้ความอบอุ่นใจ แต่ ยังให้การสนับสนุน ไม่ว่าจะเป็นที่พัก รถตู้ อาหารการกิน และ ข้อมูลต่าง ๆ

จากนั้นพวกเราก็เดินทางไปที่ **วัดร่องขุน** ที่ งดงามตระการตาราวกับอยู่บนสวรรค์ ก็กับการบรรยายธรรมที่เรียกเสียงฮา มากมายจากเยาวชนทั้ง ไทยและเทศ โดย อาจารย์ เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์

และที่ **พระตำหนัก**

ดอยตุง พวกเขาได้รับการต้อนรับและสนับสนุนอย่างดีจากคุณจิรัฐต์ อิศรางกูร ณ อยุธยา แห่งทีเซ็บ (TCEB) และเจ้าหน้าที่ของ ดอยตุง ซึ่งพาเราชมหอพระราชประวัติ สวนดอยตุง และพระตำหนักดอยตุง ที่เราต่างประทับใจอย่างหาที่เปรียบมิได้กับความ

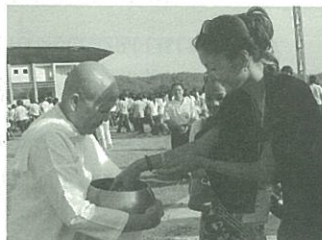
เรียบง่ายของสมเด็จพระเจ้า และพระเมตตาที่ทรงมีให้คนไทย ที่ทรงพลิกแผ่นดินเปลี่ยนผืนเป็นดอกไม้ ผัก และผลไม้ ที่ทำให้ชีวิตชาวเขาชนเผ่าดีขึ้น พร้อมกับพระนามแม่ฟ้าหลวงที่ประทับอยู่ในหัวใจพวกเขาตลอดมา

ที่พักบนดอยตุงแสนสบาย แม้บางห้องจะต้องมีคนเสียสละยกมืออาสาอยู่รวมกันสามคนต่อห้องอย่างเต็มใจ อาหารการกิน พร้อมกับศิลปะการเต้นรำชนเผ่าที่พีคแดง เตือนใจ แต่งตัวสวยสุดใจพามาแนะนำให้เราได้รู้จักกัน

มีหน้าซ้ำ! เช้าวันรุ่งขึ้นยังพาเราแบ่งเป็นกลุ่มล้อมวงคุยและทำกิจกรรมกับชนเผ่าสามหมู่บ้าน ปิดท้ายด้วยการลงเรือล่องแม่น้ำโขงอันเป็นดังสายโลหิตของผู้คนในแถบนี้ และตั้งวงสนทนาเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติชายฝั่ง อาทิ ปลาบึก ซึ่งเป็นการพูดคุยที่ออกรสและได้รับความสนใจอย่างมาก

ค่านั้น มูลนิธิสัตยาไสแม่สายและเชียงใหม่ เดินทางมาล้อมวงรักถักทอใจ มีอาหารอ่อมท้อง และอ่อมใจด้วยการบรรยายธรรมของคุณยายจำ ว่าด้วยเรื่องของพระจันทร์วันเพ็ญกับใจที่สว่างใส โดยมี นิน่า จาโกต้า ถอดความเป็นภาษาอังกฤษ คินนี่เรียกความประทับใจไปเต็มร้อย

จากดอยตุง...สู่ถิ่นอารยธรรมลุ่มน้ำโขง...

ตกตึกคีนัน ด้วยการประสานงานของมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง และหอการค้าจังหวัดเชียงราย คณะของเราได้เข้าพักผ่อนกันในหอพักของมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

รุ่งเช้า วันที่ ๙ มิถุนายน เป็นวันฉลองการครองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปี ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ภาพนักศึกษาในเสื้อสีเหลืองนับพันร่วมทำบุญตักบาตรและลงกราบแทบพื้นหลังจากฟังธรรมบรรยายจากคุณยายจำ เป็นภาพที่ประทับใจในใจข้าราชการ พี่น้องประชาชน ครูอาจารย์เป็นอย่างมาก

และการได้ปลูกหญ้าแฝกตามประเพณีของมหาวิทยาลัย
แม่ฟ้าหลวง เพื่อยืนยันการเดินตามรอยสมเด็จพระเจ้า **‘ปลุกป่า สร้าง
คน’** ก็สะท้อนได้ดีถึงการทำงานร่วมกันระหว่างเยาวชนไทยและ
ต่างชาติ

แล้วเราก็เคลื่อนขบวนขึ้นเครื่องบินกองทัพอากาศบินกลับ
สู่กรุงเทพมหานครหลังจากชมการถ่ายทอดสดภาพประวัติศาสตร์
ของคลื่นประฆังมหาปิติที่หน้าพระที่นั่งอนันตสมาคมจบลงพอดี

ปิดท้ายวันแห่งประวัติศาสตร์ด้วยกิจกรรมชมกระบวนพยุห
ยาตราทางชลมารคที่เราจะไม่มีวันลืมเลือน

เพื่อนชาวอเมริกันกล่าวไว้อย่างน่าประทับใจว่า “พิธีนี้เชื่อม
ร้อยเราไว้ระหว่างอดีตรุ่งโรจน์กับอนาคตงดงาม และยังสะท้อน
ความจริงที่ว่า มนุษย์ไม่ว่าจะมีชีวิตแยกออกจากสายน้ำและธรรม-
ชาติได้”

สงบอยู่ในการกระทำ เพราะทำอยู่ในการปล่อย

ช่วงวันที่ ๑๐ และ ๑๑ มิถุนายน เป็นช่วงที่เยาวชนได้นั่งนอน พุดคุย ถกเถียงกันแบบไม่ขัดแย้งในจุดต่าง ๆ โดยแบ่งเป็นกลุ่ม มีคุณยายจ่านำภาวนาก่อนการพุดคุย

“คนที่เป็นอย่างนี้จะไปแก้ไขปัญหาความทุกข์ยากในโลกนี้ได้
อย่างไร”

น่าสนใจที่คุณยายจ่านำเน้นการเป็นอาสาสมัครของโลกที่ทำได้แต่ไม่ติดดี ทำดีแล้วปล่อย จึงไม่ทุกข์

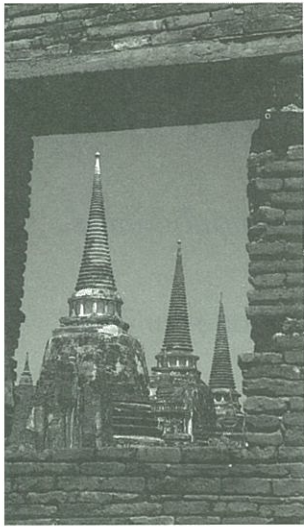
เสียงของเยาวชนสะท้อนให้เห็นถึงใจที่เคยคิดว่าถูกพลิกให้หงาย รับรู้ได้ถึงความเป็นจริงในธรรมชาติที่มีอยู่แต่ไม่เคยเฝ้าสังเกตมาก่อน

Tamoifo Marie Nkom เยาวชนจาก
แคเมอรูน กล่าวว่

“ฉันเดินทางมาแล้วรอบโลกในฐานะประธานการประชุมผู้นำเยาวชนของทวีปแอฟริกา แต่ไม่มีครั้งใดเหมือนการเดินทางครั้งนี้ ที่ฉันมีความสุข และที่นี้สอนให้ฉันกลับเข้าไปพบสันติในใจตัวเอง เราทดลองแก้ปัญหาโลกมาหลากหลายวิธีแล้วบัดนี้คงถึงเวลาแล้วที่จะต้องกลับมาดูแลสันติภาพในใจตนเพื่อออกไปทำงานสร้างสันติภาพในโลกต่อไป”

วันนี้ คุณดีน่า มีเรียม คุณอาซ่า เซห์กัล และคุณแคเทอริน

นิกบาร์ต มายเยอร์ เป็นผู้ใหญ่ใจดีที่มาร่วมรับฟังและให้กำลังใจด้วยตลอดการประชุม และได้มีการฉายภาพยนตร์ **ก้าวอย่างแห่งปัญญา** เพื่อเป็นแรงบันดาลใจ ก่อนที่วันรุ่งขึ้นจะเดินทางไปอยุธยาด้วยกัน

จำได้ว่า ก่อนเดินทางไปเข้านอนในคืนนั้น แม่ไก่อันทิกไวโนใจว่า เริ่มเข้าใจที่คุณยายจำเคยสอนว่า **“จงเป็นเมสสิคพันธุอันอุดม เพียงฝนหยาดเดียวก็พร้อมอก”**

เป็นไท ไม่เป็นทาส

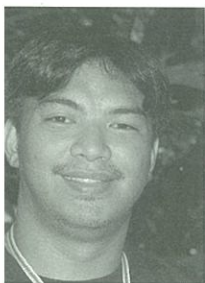
วันที่ ๑๒ มิถุนายน กับการท่องเที่ยวเชิงจิตวิญญาณ ที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่ชี้ให้เห็นถึงอดีตที่สูญเสียดังความขัดแย้งหรือสงคราม และใจที่เป็นไทอย่างแท้จริง กับการให้อภัยกันอย่างลึกซึ้ง ภาพของอย่างก้าวที่เยาวชนเดินไปบนทุกตารางนิ้วของแผ่นดินที่มีเลือดเนื้อและกระดูกของบรรพบุรุษฝังอยู่ใต้ดินนั้นให้พลังแก่เยาวชนอย่างมาก และเรื่องราวของการติดต่อกับต่างชาติในสมัยนั้น จากการบรรยายของวิทยากรในศูนย์ศึกษาประวัติศาสตร์อยุธยาเรียกรอยยิ้มเป็นระยะจากเพื่อนต่างชาติ บางคนถึงกับออกปากว่า **“นานมาแล้วฉันเคยอยู่ที่นี้มาก่อน แต่เราจำกันไม่ได้เท่านั้นเอง”**

กีฬาแชร์บอลในช่วงบ่ายเป็นอีกหนึ่งสีสันที่ลืมเสียไม่ได้ เมื่อเราแบ่งเป็นสี่ทีม...สี่สี และในแต่ละทีมนั้นเราพบว่าประกอบไปด้วยเพื่อนนานาชาติจริง ๆ เรียกได้ทั้งเสียงเฮฮาและสำนึกในความสามัคคีของการทำงานเป็นทีม พร้อมทั้งความมุ่งมั่นในความต่างอีกด้วย

และในช่วงที่ปล่อยให้เหล่าเยาวชนพักผ่อนอิริยาบถเพื่อซึมซับบรรยากาศตามใจนั้น ก็มีการตั้งวงสนทนาแลกเปลี่ยนกันเกี่ยวกับการเดินทางมาประชุมของเยาวชนนานาชาติ และนี่คือตัวอย่างของทักษะและความคิดเห็นในแง่มุมต่าง ๆ

“การมาประชุมครั้งนี้ทำให้มีโอกาสได้พบปะเพื่อนที่หลากหลาย ทำให้วิธีคิดของเราเปิดกว้างมากขึ้น แล้วก็ยอมรับผู้อื่นมากขึ้นด้วย และสิ่งที่พูดคุยกันก็ตอกย้ำให้พวกเราเห็นว่าเรื่องของจิตใจเป็นสิ่งที่เราจะต้องนำมาใช้คู่ขนานกับการทำงาน เพื่อทำให้เป้าหมายของสหประชาชาติเป็นจริงขึ้น เรื่องที่ ๒ ที่ได้เรียนรู้จากที่นี้

ก็คือการที่เราเป็นผู้นำได้นั้น เราจะต้องมีความคิด
ที่เปิดกว้างและก็รู้จักรับฟังผู้อื่นอย่างไร แล้วขณะ
เดียวกันเราจะต้องทำให้เกิดกระบวนการในการ
แลกเปลี่ยนกันอย่างไรกับคนที่เราต้องทำงานด้วย
ซึ่งอันนี้ก็เป็นพัฒนาการทางด้านวิถีคิดของเราเช่น
กัน นอกจากนี้การประชุมยังสอนให้เราเห็นว่าเราต้อง
ทำงานด้วยอารมณ์ความรู้สึกจริง เราต้องมีศรัทธา
ในการทำงาน แต่ในขณะเดียวกันเราก็ต้องมีความสมดุล คือทำ
อย่างไรให้ความเป็นเหตุเป็นผลกับอารมณ์อยู่ด้วยกันได้อย่าง
สมดุล...

ก่อนหน้านี้ผมมีเคยมีความเชื่อว่าการเกิดมาเป็น ‘คน’ นั้น
ง่ายมาก แต่การจะเป็น ‘มนุษย์’ การทำให้จิตใจเกิดการเปลี่ยนแปลง
ภายในใจนั้นใช้เวลาใช้กระบวนการ และการมาประชุมครั้ง
นี้ทำให้เห็นมิติทางจิตวิญญาณว่า มันมีสิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้นได้ภายใน
ใจของเรา ในฐานะที่เราจะพัฒนาคุณค่าที่ดึงมาให้เป็นมนุษย์ได้...

ต้องบอกว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเป็นแบบอย่าง
เป็นต้นแบบ เป็นแรงบันดาลใจ และเป็นพลังให้กับคนไทยใน
แผ่นดินของท่านและขณะเดียวกันเราก็จะเห็นว่าท่านสามารถเชื่อม
ความหลากหลายภายในประเทศไว้ได้อย่างไร”

Garry Lazaro เยาวชนจากประเทศฟิลิปปินส์

“มาเมืองไทยครั้งนี้ดิฉันได้เรียนรู้หลายอย่าง เกี่ยวกับ
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เกี่ยวกับสมเด็จพระย่า อีกทั้งเรื่อง

ของมิติทางด้านสันติ แล้วก็เรื่องของทางจิต
วิญญาณ ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นหากเราจะต้องทำ
งานกันต่อไป เพราะเป็นสิ่งที่เราจะต้องคิดและ
พัฒนาให้มีขึ้นภายในใจของเราอยู่ตลอดเวลา
ที่ผ่านมา การประชุมของเยาวชนทั้ง

หลายนั้นเราพูดเกี่ยวกับเป้าหมายของสห
ประชาชาติที่พัฒนาโลกเราแปดประการ แต่
นี่เป็นครั้งแรกที่เราได้มาพูดเกี่ยวกับเรื่องจิต
วิญญาณจริง ๆ ซึ่งปีนี้ไม่ได้เป็นปีแห่งจิตวิญญาณ

แต่ขณะเดียวกันเรามองว่าเรื่องของจิตวิญญาณเป็นเรื่องสำคัญ
ไม่ใช่มาพูดแต่เรื่องของวัตถุนิยม เพราะว่าเรื่องนี้แหละจะเป็น
เรื่องของข้างใน และทำให้เรามีพลังจากข้างในออกมา
การมาประชุมครั้งนี้ถือได้ว่าเป็นการประชุมที่ทำให้เกิด
พัฒนาการภายในให้กับตัวเองจริง ๆ เพราะทำให้ดิฉันมีความมั่นใจ
ขึ้นในการที่จะแบ่งปันสิ่งที่ตัวเองมี พูดกับผู้อื่น พูดออกไป และ
กล้าที่จะนำเสนอความคิดเห็นต่าง ๆ ในขณะเดียวกันก็สอนให้เรา
รู้จักฟังผู้อื่นเป็น และหากมีอะไรที่ดีเราจะต้องรู้จักแบ่งปันให้กับ
ผู้อื่น แล้วก็ให้มากกว่าในสิ่งที่เราควรจะได้รับด้วยซ้ำไป

และต้องบอกว่าทุกกิจกรรมทุกรายการน่าสนใจหมด เรามี
โอกาสที่ได้ไปดูนิทรรศการเฉลิมพระเกียรติ ซึ่งเป็นสิ่งที่ประทับใจ
มีโอกาสได้ไปดอยตุง ได้เห็นงานของสมเด็จพระย่า ซึ่งน่าสนใจมาก
และการได้พบปะแลกเปลี่ยนกันที่เสถียรธรรมสถานก็เป็นสิ่งที่ดี
ที่สุดสำหรับเราเรื่องหนึ่งด้วย”

Sara Arezki เยาวชนจากประเทศโมร็อกโก

“การมาประชุมในประเทศไทยครั้งนี้ ส่วนตัวแล้วได้เรียนรู้สองเรื่องใหญ่ ๆ คือ วัฒนธรรม โดยเฉพาะวัฒนธรรมของไทย ที่มีมาอย่างยาวนาน และสิ่งที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทำในประเทศไทย และเรื่องที่ ๒ เป็นเรื่องเกี่ยวกับการประชุม คือที่ผ่านมาการประชุมต่าง ๆ ของผู้นำเยาวชน เราพยายามที่จะนำเสนอ

เรื่องมิติทางด้านจิตใจ ด้านจิตวิญญาณ เข้ามาให้เห็นความสำคัญ เพื่อบวกกับนโยบายของสหประชาชาติที่จะพัฒนาเข้าสู่ศตวรรษใหม่ แต่เป็นเพียงการแตะ ๆ กันเฉย ๆ แต่การประชุมครั้งนี้ถือได้ว่ามีการลงลึกและพูดคุยในเรื่องนี้อย่างจริงจัง ที่จริงแล้วการประชุมครั้งนี้มีความแตกต่างจริง ๆ กับการประชุมครั้งก่อน ๆ ที่

ผ่านมา คือเป็นการประชุมที่สอดคล้องกับความต้องการของเรา ในลักษณะที่ว่าให้เวลาพวกเราในการเรียนรู้ ที่ผ่านมาเวลาพวกเราประชุมในที่อื่น ๆ ก็เพียงมาประชุม มาพบปะกันแล้วหลังจากนั้นก็แยกย้ายกันไป การประชุมครั้งนี้ต้องขอบคุณแม่ชี ศันสนีย์มากที่เอื้อเฟื้อด้วยเวลาด้วยสถานที่และเกิดกระบวนการการเรียนรู้ กระบวนการการเรียนรู้นี้ทำให้เราได้เรียนรู้ตัวเราเอง ได้เรียนรู้ผู้อื่น แล้วทำให้เราได้เข้าใจหลายอย่างเกี่ยวกับเรื่องงานพัฒนา

มีอีกประเด็นหนึ่งอีกที่เราเห็นได้ชัดเลยก็คือว่า การมาประชุมนานาชาติครั้งนี้ได้เชิญผู้นำเยาวชนจากทั่วโลกมาพบกัน แต่ในขณะเดียวกันก็เปิดโอกาส สร้างเวทีให้กับผู้นำหรือว่าเยาวชนไทยเข้าร่วมด้วย ตลอดสัปดาห์ที่เรามาอยู่ที่นี่เราจะเห็นพัฒนาการของเยาวชนไทยจริง ๆ ว่ามีพัฒนาการทางด้านความคิดอย่างไร โดยการที่ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนกับพวกเขา เราจึงเห็นจริง ๆ ว่านี่คือบทบาทที่เราได้อะไรจากคนกลุ่มนี้ได้ด้วย

อีกประเด็นหนึ่งก็คือ ถือได้ว่าเป็นการประชุมนานาชาติจริง ๆ เพราะว่าเป็นเวทีหนึ่งที่เราเห็นเลยว่าเยาวชนจากทั่วโลกไม่ว่าจากสหรัฐอเมริกา ละตินอเมริกา แอฟริกา ยุโรป หรือในเอเชียแล้วเราก็ได้แลกเปลี่ยนกัน ทำให้เห็นมิติของความเป็นสากลของการประชุม

ที่นี่ผมได้เรียนรู้หลายเรื่อง ผมเพิ่งอีเมลหาครอบครัว บอกว่าเป็นการเดินทางที่ทำให้ผมรีแล็กซ์ ในลักษณะที่ว่า ถ้าอยู่บ้านจะมีร้อยแปดพันประการในเรื่องของโปรเจกต์ คิดอยู่ตลอดเวลา และทำให้ตัวเองเครียด แต่พอมาอยู่ที่นี่ ได้เรียนรู้อย่างจริงจัง รู้จักที่จะเปิดใจรับฟังผู้อื่น ซึ่งอันนี้ถ้าไปพูดในประเทศของผม คนจะขำมากเลย เปิดใจ เปิดใจนี่มันคืออะไร แต่ว่าจริง ๆ แล้วมันไม่ใช่ง่ายในการเปิดใจรับฟังผู้อื่น ซึ่งอันนี้เป็นการเรียนรู้ที่ต้องบอกว่าได้เริ่มต้นที่นี่แต่ว่าเราคงไม่ได้ทำให้งบภายในสัปดาห์นี้ เพราะมันเป็นกระบวนการที่ต้องทำอย่างต่อเนื่อง กลับบ้านไปแล้วคงต้องทำกันต่อ”

Zied Mhisri เยาวชนจากประเทศตูนิเซีย

“ก่อนหน้านี้อฉันเคยทำงานในศูนย์อพยพที่กานา แต่ขณะนี้ก็ใช้เวลาว่างทำงานที่ศูนย์อพยพเป็นเวลาห้าเดือน และโดยเฉพาะทำงานเกี่ยวกับเรื่องของเด็กและเรื่องการศึกษา

การที่ได้มาประชุมครั้งนี้ถือว่ามีความต่างกับการประชุมครั้งอื่น ๆ ตรงที่ว่า...จริงอยู่ ครั้งอื่น ๆ ก็มีการพูดคุยเรื่องจิตวิญญาณ แต่เมื่อมาอยู่ในเสถียรธรรมสถาน ต้องบอกว่ารู้สึกว่ปลอดภัย แล้วก็มีโอกาสได้คุยกัน ทำให้ความสัมพันธ์ของพวกเรากระชับแน่นแฟ้นมากขึ้น แล้วก็เราจะทำงานและพูดคุยกันตั้งแต่เช้าจดค่ำเลย หรือบางทีถึงตีหนึ่งตีสอง แต่พวกเราก็ไม่เหน็ดเหนื่อย เพราะเรารู้สึกว่าเราสนิทสนมกันมากขึ้น แล้วก็ดีที่เราได้เปิดใจ ได้เข้าใจซึ่งกันและกัน แล้วก็อยู่ในพื้นที่ที่ดีมากสำหรับตัวเราเอง”

Yakako Niimi เยาวชนจากประเทศญี่ปุ่น

“การประชุมครั้งนี้ทำให้เข้าใจว่าการที่คนเราทำงานด้วยใจนั้น เป็นอย่างไรการทำงานด้วยใจนั้นก็คือเรามีการแบ่งปันประสบการณ์ เห็นปัญหาต่าง ๆ ของโลก และการทำงานของท่านแม่ชีก็สอนให้คนรู้จักเข้าใจ ใช้นิติของใจมาทำงาน แล้วก็ใส่ใจเกี่ยวกับเรื่องแผ่ขยายพลังงานนี้ออกไปตามทั่วโลกต่าง ๆ

นอกจากการทำงานแล้ว ถือได้ว่าการประชุมครั้งนี้ทำให้เราเห็นมิติทางด้านจิตใจ และการทำงานทางด้านการพัฒนามาหลอมรวมกันเป็นหนึ่งได้อย่างไรให้ได้สมดุล บางทีเวลาทำงาน

พัฒนา เราก็จะเน้นถึงการปฏิบัติว่าจะเป็นอย่างไรมากกว่าจะทำออกมาแบบไหน และผลสำเร็จว่าจะออกมาอย่างไร หรือเวลาเราพูดเรื่องอารมณ์ความรู้สึก เรื่องของจิตใจ เราก็จะเน้นแต่เรื่องนั้นจะไม่ได้มาเกี่ยวพันว่าเราจะทำงานเพื่อพัฒนาโลกได้อย่างไร แต่ในการประชุมครั้งนี้ เราจะเห็นสองอย่างประสานกันอย่างจริงจัง

ผมคิดว่ามีการเปลี่ยนแปลงในตัวเอง เพราะพวกเราได้เข้ามาอยู่ในพื้นที่ที่พูดเรื่องของความรักความเมตตาความกรุณา และสิ่งนี้จะอยู่ในบรรยากาศของที่ประชุมสัมมนาทั้งหมดตลอดเวลา และขณะเดียวกันเราก็จะเห็นว่าจริง ๆ แล้วท่านแมซีกิไม่ได้เข้ามาพูดกับเราโดยตรงในบางเรื่อง แต่การที่ท่านอยู่ในพื้นที่นั้น และมีความปรารถนาดีต่อการประชุมนั้น ก็ทำให้การประชุมเป็นไปด้วยดี แล้วก็ทุกคนได้เรียนรู้”

Joseph Klein เยาวชนจากประเทศสหรัฐอเมริกา

จากนั้นเราก็เคลื่อนขบวนไปที่หมู่บ้านช่างเพนียดหลวง เพื่อเรียนรู้วิถีชีวิตของคน สัตว์ ธรรมชาติ ซึ่งสร้างความตื่นตาตื่นใจเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะกับเยาวชนนานาชาติบางคนที่ไม่ได้เห็นช่างตัวเป็น ๆ เป็นครั้งแรกในชีวิต

ช่วงค่ำ ขณะที่เรารับประทานอาหารพร้อมหน้าพร้อมตากัน มีเพื่อนของเราหนึ่งคนที่ต้องเดินทางกลับเอธิโอเปียก่อนคนอื่น ๆ การส่งเสียงบুমร้องเพลง SOS และการรำลាក់กันเริ่มทำให้เราทุก

คนตระหนักรว่า ช่วงเวลาดี ๆ ที่เราอยู่ด้วยกันนั้นสั้นนัก

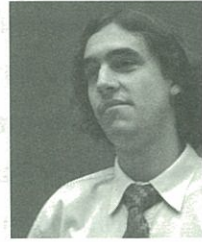
ศีลธรรมของเยาวชน คือสันติภาพของโลก

พิธีปิดดงงามด้วยศิลปินอาสาพางานศิลปะทุกแขนงนำมา
เอื้อให้เกิดการเรียนรู้สู่ศิลปะสูงสุดของชีวิตมนุษย์ คือธรรมะ
ศิลปิน ดินป่า จีวัน และคณะ ได้กราบเรียนเชิญ อาจารย์แนบ โสต-
ถิพันธุ์ มาบรรเลงเพลงจากบทธรรมที่เกี่ยวข้องกับ ท่านอาจารย์
พุทธทาสภิกขุ ทำให้เกิดบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ว่า ศีลธรรม
ของเยาวชน คือสันติภาพของโลก คือคำสอนของปราชญ์หนึ่งที
องค์การยูเนสโกยกย่องให้เป็นบุคคลสำคัญในงานสร้างสันติภาพ
เนื่องด้วยคำสอนของท่านอาจารย์ในสามข้อ คือ

๑. จงเรียนรู้ศาสนาของตนอย่างให้ถึงแก่นอย่างถ่องแท้
๒. จงทำความเข้าใจในหลักธรรมคำสอนของศาสนาอื่น

๓. จงมีชีวิตออกเสียจากวัตถุนิยม

“ผมเรียนรู้จากเพื่อนชาวกัมพูชาที่กล้าเปิดเผยหัวใจของตนเอง และเล่าเรื่องราวของการเป็นเด็กกำพร้าที่ต้องเร่ร่อนบนถนนอย่างลำบาก แต่เขายังคงดูแลความรักและความสุขในใจ ทั้งยังแบ่งปันคนในโลกได้ ผมยกย่องเขาจริง ๆ เพราะเขาทำให้ผมเรียนรู้ว่าเราจะออกไปทำงานอาสาสร้างสันติภาพได้อย่างไร ถ้าเราไม่มีเครือข่ายของใจที่จะรับรู้ความทุกข์ยากของเพื่อนในอีกซีกโลกหนึ่งเราต้องพิจารณาเรื่องนี้อย่างถ่องแท้ และเริ่มต้นกลับเข้าไปรู้จักหัวใจของตนเองก่อน”

Gustavo Tanure ผู้นำเยาวชนจากบราซิลทิ้งความเห็นไว้ให้เรา

“การจะพูดคุยกันเรื่องการจัดการแก้ปัญหาของโลกแต่เพียงภายนอก เช่น ใช้หัวข้อสหประชาชาติแห่งการพัฒนา หรือ MDGs เป็นแกนหลักนั้นไม่เพียงพอเสียแล้ว เพราะเราต้องการความสมดุลของความรู้ด้านนอก และความรู้ด้านในคือจิตใจอีกด้วย ความอ่อนโยน ความมีน้ำใจไมตรีของคนไทยเป็นไปตามธรรมชาติ คือสิ่งที่ผมสนใจ และหวังที่จะหาการอบรมฝึกฝนด้านจิตใจ เพื่อนำไปถ่ายทอดให้เยาวชนญี่ปุ่นได้มีการเรียนรู้เรื่องความสงบเย็นของจิตอย่างเป็นธรรมชาติเหมือนเยาวชนไทย”

Tamao Koyama ผู้นำเยาวชนจากเครือ

ช่วยองค์กรเพื่อสานติจากประเทศญี่ปุ่นกล่าวอย่างมุ่งมั่น

ท้ายสุดของความเป็นพิเศษ คือการนำความรู้ด้านการปลูกฝังศีลธรรมในใจเยาวชนมาแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในโลก ควบคู่ไปกับสหสวรรค์แห่งการพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรม โดยกลุ่มผู้นำเยาวชนไทยจากหลายเครือข่ายได้ก่อให้เกิดความเข้าใจในเรื่องจิตวิญญาณตะวันออกที่เพื่อนชาวตะวันตกกำลังแสวงหาอีกมากมาย เช่นการยกตัวอย่างเศรษฐกิจพอเพียง และการลดอัตราการเสพแอลกอฮอล์ในเยาวชนด้วยการพัฒนาทางจิต เป็นต้น

บทสรุปในการปิดการประชุมด้วยเสียงของเยาวชนที่ให้ความสำคัญในเรื่องจิตใจเพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในโลกนั้น ทำให้ตัวแทนจาก GPIW หรือกลุ่มผู้นำสตรีทางศาสนาและจิตวิญญาณ คุณแคเทอริน นิกบาร์ต มายเยอร์ ได้ให้ความคิดเห็นไว้อย่างพอใจว่า

“เป็นการประชุมเพื่อสันติภาพที่เน้นย้ำเรื่องของจิตใจมากกว่าการถกเถียงกันด้วยสมองในเรื่องภายนอกแต่เพียงอย่างเดียวและไม่เคยมีครั้งใดจากการประชุมที่ผ่านมาทำให้เยาวชนได้สนิทสนมกลมเกลียวถักทอกันด้วยใจมากเท่านี้... เขาเป็นมากกว่าเพื่อน พวกเขาเป็นพี่น้องกัน...เมื่อเขาเติบโตขึ้นไปเป็นผู้นำของโลก เมื่อนั้น เราจะมีผู้นำของโลกที่เป็นเสมือนพี่น้องในครอบครัวเดียวกัน”

เยาวชนคือกลุ่มคนจำนวนมากครั้งหนึ่งของโลกนี้ ถ้าเราให้โอกาสเยาวชนเหล่านี้ได้เรียนรู้เรื่องการ บ่ม

เพราะเมล็ดพันธุ์แห่งปัญญาด้วยตัวของเขาเองให้โอกาสหายใจที่คว่ำ รู้วิธีจัดการกับความอัดอั้นคับข้องใจ เพื่อพบความสงบเย็นภายใน และชีวิตที่เป็นประโยชน์ต่อโลกนี้อย่างแท้จริง สันติภาพในโลกย่อมเกิดขึ้นได้

เพราะไม่ว่าจะมีเชื้อชาติ ภาษา ศาสนา และวัฒนธรรมใด จะแตกต่างกันเพียงใด แต่สิ่งที่ทุกคนมีเหมือนกัน คือความสุข และความทุกข์ อารมณ์รัก โลก โกรธ หลง

เมื่อความทุกข์และความสุข...เป็นสากล

สันติภาพและสติปัญญาก็จะไปให้ถึงความพ้นทุกข์...จึง

เป็นสากลเช่นกัน

เก็บตกจาก IYLS...

หลังจากงาน IYLS จบลง Sara Arezki ตัวแทนเยาวชนจากประเทศโมร็อกโก ได้ขอให้ นัสนิม แสงวิมาน เยาวชนไทย เขียนบอกเล่าความรู้สึกและสิ่งที่ได้จากการประชุมเพื่อนำไปเผยแพร่ในสื่อที่ประเทศโมร็อกโก และนี่คือส่วนหนึ่งที่นัสนิมได้บอกเล่าเอาไว้...

“หลายครั้งเหลือเกินที่ฉันปิดตัวเองจากการรับฟังปัญหาของผู้อื่น ฉันไม่รู้สึกรู้สึกว่าฉันจะช่วยแก้ปัญหาของใครได้ บางปัญหาที่ใหญ่เกินกำลังของฉัน...แต่หลังจากที่ได้มีโอกาสเห็นการทำงานของเหล่าเยาวชนทั้งหลาย...ฉันก็ได้รู้จักตัวเองมากขึ้น ฉันไม่ลังเลที่จะช่วยเหลือคนอื่นอีกต่อไป เพราะฉันมั่นใจว่าจะมีอีกหลายมือยื่นเข้ามาช่วยเหลือฉัน และฉันหวังเพียงว่าหนึ่งในนั้นจะเป็นมือของคุณ”

Global Young Leaders Alliance

สมาพันธ์ผู้นำเยาวชนโลก

เวลาสามวันสุดท้ายเป็นเวลาสำหรับการประชุมแลกเปลี่ยนพูดคุยทั้งภายในภายนอก โดยเปิดโอกาสให้เยาวชนได้จัดวาระการประชุมและวางวาระกันเอง...จากการประชุมพบว่า เยาวชนได้เห็นและเข้าใจมิติทางจิตวิญญาณมากขึ้นเมื่อฟังเพื่อนหลายคนเล่าถึงประสบการณ์ที่สามารถผ่านสถานการณ์อันยากลำบากมาได้ เพราะได้เรียนรู้การฝึกใจให้เข้มแข็งด้วยการยอมรับความจริงบางอย่างพร้อมเผชิญกับสิ่งที่เกิดขึ้น แล้วผ่านพ้นมาได้ระดับหนึ่ง ซึ่งนี่เป็นการเยียวยาหมู่ของเยาวชนกันเอง เพราะหลายคนกำลังอยู่ในภาวะที่ยากลำบากนั้น และกำลังแสวงหาทางออก เยาวชนเริ่มตระหนักถึงความสำคัญด้านจิตใจที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตส่วนตัวและการทำงาน จึงไม่น่าแปลกใจว่าวาระเรื่องมิติทางจิตวิญญาณได้ถูกนำเสนอร่วมไปกับการแก้ไขปัญหาโลกจากเยาวชนนานาชาติ และในบางครั้งที่เกิดคำถามเรื่องมิติทางจิตใจ ท่านแม่ซีคันสนีย์ในฐานะผู้นำจิตวิญญาณก็คอยตอบปัญหาข้อสงสัยให้กับเยาวชน ทำให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง ซึ่งทำให้เยาวชนตระหนักถึงบทบาทอันสำคัญของผู้นำจิตวิญญาณในสังคมว่าเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้

ตลอดระยะเวลาการประชุมนั้น เยาวชนได้แบ่งกลุ่มออกเป็นสาม

กลุ่มหลักคือ **หนึ่ง กลุ่มเครือข่าย** มีหน้าที่หาโครงสร้างหลักเพื่อสร้างให้เกิดการสื่อสารที่จะทำให้เกิดเครือข่ายที่ยั่งยืน **สอง กลุ่มจิตวิญญาณ** เพื่อศึกษาการนำมิติจิตวิญญาณเข้ามาประยุกต์ใช้ในการทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของสหสวรรค์แห่งการพัฒนา และหาวิธีการที่จะเสริมสร้างมิติทางจิตวิญญาณให้เข้มแข็งเพื่อการทำงานอย่างยั่งยืนให้กับโลก โดยมีการแลกเปลี่ยนวิธีการปฏิบัติตามแนวความเชื่อของตน **สาม กลุ่มจัดโครงสร้างผู้นำเยาวชน** และเตรียมวาระการประชุมเพื่อการประชุมสุดยอดผู้นำเยาวชนโลกที่มหานครนิวยอร์ก

เวลาสามวันเต็มถูกใช้เพื่อหาผลลัพธ์ที่สมบูรณ์จากการประชุม โดยระหว่างนั้นได้มีผู้เข้ามาเยี่ยมชมและรับฟังกระบวนการดังกล่าวด้วย เช่น ดิน่า มิเรียม ผู้ใหญ่จาก Global Peace Initiative of Women ผู้จัดการประชุมเยาวชนทั้งสี่ครั้งที่ผ่านมา รวมถึงการจัดการประชุมผู้นำสตรีทางจิตวิญญาณที่กรุงเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ซึ่งเดินทางจากนิวยอร์กเพื่อมาร่วมฟังการประชุมและสรุปผล สำหรับนำไปทำวาระที่นิวยอร์ก เธอได้ขอบคุณท่านแม่ชีสำหรับการจัดประชุมคราวนี้ เพราะหากไม่มีการประชุมพูดคุยของเยาวชนที่อยู่ต่างที่ห่างไกลกันก่อนการประชุมเยาวชนโลกที่จะเกิดขึ้นในอีกสี่เดือนข้างหน้าสิ่งที่จะเล่าต่อไปจะไม่เกิดขึ้นได้เลย

ผลจากการประชุมในกรุงเทพฯ ๑ ครั้งนี้ก่อให้เกิด **สมาพันธ์ผู้นำเยาวชนโลก (Global Young Leaders Alliance)** ซึ่งเป็นการรวมตัวของผู้นำเยาวชนแต่ละประเทศที่เกิดจากการคัดสรรอย่างโปร่งใส เปิดโอกาสให้มีการเลือกคัดสรรคนจากช่องทางที่

มากมาย หลากหลาย และเปิดกว้าง ให้มีประวัติการทำงานที่แตกต่างหลากหลาย โดยเน้นคุณภาพของสมาชิกมากกว่าปริมาณ สมาชิกต้องเคารพในความเท่าเทียมทางเพศ มีวิสัยทัศน์เพื่อเกื้อกูลให้เกิดความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของสังคมโลก โดยเน้นเรื่อง...

๑. **สิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน** ซึ่งแนวทางการแก้ไขต้องอยู่ในกรอบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๒. **การลดปัญหาความยากจน** ซึ่งในส่วนนี้กลุ่มเยาวชนไทยได้ยกเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาเป็นแนวทางในการแก้ปัญหา โดยอธิบายเป็นรูปธรรมที่จับต้องได้ ไม่ได้เน้นเฉพาะเรื่องปากท้องเท่านั้น แต่เน้นถึงปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงว่า ปัญหาความยากจนอยู่ที่ความคิดที่ไม่พอ เราต้องกลับมาที่รากแห่งปัญหา หากเราพอใจกับสิ่งที่มีอยู่ มีความสุขกับสิ่งที่มีที่เป็น และใช้ประโยชน์จากสิ่งที่มีอย่างคุ้มค่า เราก็จะพอ ความยากจนก็ไม่มี เราต้องกลับมาฟื้นฟูสังคมให้มีคุณภาพโดยส่งเสริมให้ตระหนักถึงคุณค่าของศีลธรรม ความรับผิดชอบ ส่งเสริมให้มีใจสาธารณะ สังคมจึงเกิดการเกื้อกูลและเป็นหนึ่ง เมื่อคนหนึ่งมี อีกคนไม่มี ก็แบ่งปันกัน ความไม่มีไม่เกิดขึ้น และส่งเสริมให้การเกิดการเรียนรู้ที่จะช่วยตนเอง จากความรู้พื้นฐานในสังคม ใช้ประโยชน์จากสิ่งที่มีให้มากที่สุด มากกว่าไปเสียเวลาหาสิ่งที่ไม่มี ซึ่งจะเป็นการทำให้สังคมเกิดความคิดริเริ่ม และมีเหตุผล ซึ่งจะทำให้เกิดความยั่งยืน

๓. **สิทธิมนุษยชน** ซึ่งไม่ได้หมายรวมแต่สิทธิความเท่าเทียมกันของความเป็นมนุษย์ แต่หมายรวมถึงศักยภาพของ

มนุษย์แต่ละคนที่สามารถพันทุกข้อได้ด้วยการฝึกฝน

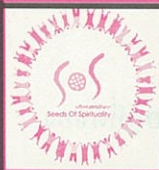
๔. **สุขภาพ** พัฒนาให้เกิดความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษยชาติให้มีสุขภาพใจและกายที่แข็งแรง

๕. **มิติทางจิตวิญญาณ** การนำมุมมองมิติทางจิตวิญญาณร่วมในการแก้ไขปัญหาโลก

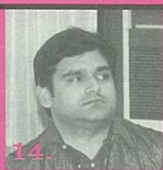
๖. **สันติภาพ** การมุ่งพัฒนาให้เกิดสันติภาพขึ้นในโลกโดยเริ่มจากปัจเจกชน ซึ่งจะมีผลเป็นมหภาค

๗. **กีฬาและวัฒนธรรม** ใช้กีฬาเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจ เพราะการเล่นกีฬาสามารถเล่นได้ไม่ว่าจะเชื้อชาติศาสนาใด การดำรงซึ่งวัฒนธรรมอื่นทำให้เกิดความภูมิใจในความเป็นเอกลักษณ์ตน ซึ่งเป็นเครื่องมือที่จะช่วยรักษาคุณธรรมที่ถูกส่งผ่านจากคนรุ่นก่อนถึงรุ่นปัจจุบัน

และจากการเกิดขึ้นของสมาพันธ์ผู้นำเยาวชนโลกที่ประเทศไทยในครั้งนี้ เยาวชนก็จะสานต่อความคิด ประสานให้เกิดเป็นรูปธรรมเพื่อนำเสนอการจัดตั้งสมาพันธ์ผู้นำเยาวชนโลก บนเวทีของการประชุมสุดยอดผู้นำเยาวชนโลก ณ หอประชุมสหประชาชาติ มหานครนิวยอร์ก ในวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๙ ต่อไป

7.

14.

21.

28.

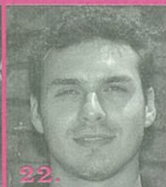
1.

8.

15.

22.

29.

2.

9.

16.

23.

30.

3.

10.

17.

24.

31.

4.

11.

18.

25.

32.

5.

12.

19.

26.

33.

6.

13.

20.

27.

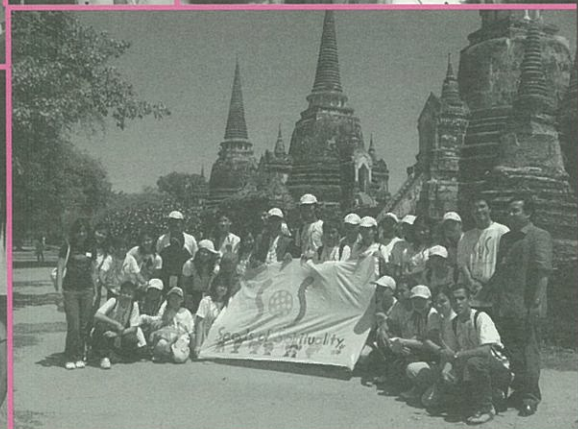
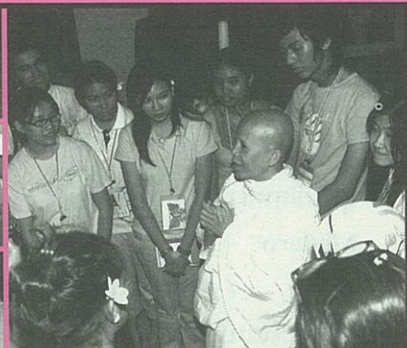
34.

International Delegates

1. **Ms. Heela Najibullah** / Representative of **Afghanistan**
2. **Mr. Gustavo Tanure** / Representative of **Brazil**
3. **Mr. Kong Ratha** / Representative of **Cambodia**
4. **Ms. Song Channy** / Representative of **Cambodia**
5. **Ms. Tamoifo Marie Nkom** / Chair of GPIW/PAYLSII- Central Africa, Representative of **Cameroon**
6. **Mr. Zerihun Mammo Biru** / Representative of **Ethiopia**
7. **Ms. Jeanne Bachelard** / Representative of **France**
8. **Mr. Luc Jean** / Chair of LACYLS - Caribbean, **Haiti**
9. **Mr. Khongkhung Pura** / Representative of Adi Ethnicity **India**, Arunanchal Pradesh
10. **Mr. Oken Tayeng** / Representative of Apatani Ethnicity **India**, Arunanchal Pradesh
11. **Ms. Sunita Namchoom** / Representative of Tai Khamti Ethnicity **India**, Arunanchal Pradesh
12. **Ms. Zahra Tamhidi** / Representative of **Iran**
13. **Mr. Tamao Koyama** / Chair of PAPYLS - **Japan**
14. **Mr. Vikas Bakshi** / Inner Trip Reiyukai International, **Japan**
15. **Ms. Misa Sogawa** / Representative of Hiroshima, **Japan**
16. **Ms. Yukako Niimi** / Inner Trip Reiyukai International, **Japan**
17. **Ms. Solange Marques** / Chair of LACYLS - Central America

and Mexico

18. Ms. Sara Arezki / Representative of Morocco
19. Mr. Garry Lazaro / Vice Chair of PAPYLS - Pacific, Philippines
20. Ms. Jackline Kamanzi / Representative of Rwanda
21. Mr. Pradeep Nishantha Mallawaarachchi / Vice-Chair of PAPYLS - South East Asia Srilanka
22. Mr. Julian Romero / Representative of Switzerland
23. Mr. Geoff Copper / Vice Chair of LACYLS - Caribbean Trinidad and Tobago
24. Mr. Zied Mhisri / Chair of PAYLS II - North Africa, Tunisia
25. Mr. Aaron Allon / Humanity in Unity USA
26. Mr. Joseph Klein / Humanity in Unity USA
27. Mr. Mame Bougouma Diene / Representative of United State of America
28. Ms. Danya Gunnell / Representative of Colorado State USA
29. Ms. Janelle Surpris / Global Peace Initiative of Women USA
30. Ms. Oakley Ogden / Humanity in Unity USA
31. Ms. Trisha Ritchie / Humanity in Unity USA
32. Ms. Lydia Muchodo / Chair of PAYLS II - East Africa Uganda
33. Ms. Nhung Pham Thi Thanh / Representative of Vietnam
34. Ms. Mong Thanh Thi Pham / Representative of Vietnam

Thai Delegates

๑. ชนัญญา อรณพ ณ อยุธยา / nona ๒. พิษณุสินี ขลุ่ยเงิน /
มูลนิธิสุทธาสนี น้อยอินทร์ ๓. นพดล ศรีทองพนาบุญ / Jeenage
Modern ๔. เรวัต สังข์ช่วย / มูลนิธิสำนักกรักบ้านเกิด ๕. ศุภวัฒน์
ศรีสุวรรณ / ศูนย์ข่าวเยาวชนไทย ๖. พิมพวีดี สิทธิสมบัติ / นักเรียน
แลกเปลี่ยนโรตารี ๗. ปรางมาศ ล้ามแขก / International Bud-
dhist Assosiation ๘. อุดม เสาร์เอี้ย / ศูนย์ข่าวเยาวชนไทย ๙.
มุอำหมัดบาคอรี ยูโซะ / SOS ๑๐. สุนทรี สวานเลิศ / Pure Love
Project ๑๑. แสงแข คงห้วยรอบ / YPDC ๑๒. ณัฐกานต์ กิตติ
โชคดำรง / YPDC ๑๓. นิโรฟาร์ วรากุลสลาม / ศูนย์ข่าวเยาวชน
ไทย ๑๔. นัสดาว ชัยรัต / nona ๑๕. โสภภาพรรณ ลีออด / ยูวพุทธ
๑๖. อภิชาติ ภูระรักษ์ / ศูนย์ข่าวเยาวชนไทย ๑๗. รอมิอละห์ แช-
เยะ / เยาวชนใจอาสา ๑๘. สรันดร์ วรากุลสลาม / ศูนย์ข่าวเยาวชน
ไทย ๑๙. อ่างทอง จรูญสกุลวงศ์ / มูลนิธิแม่ฟ้าหลวง ๒๐. นาติยา
หมีเถาะ / เยาวชนใจอาสา ๒๑. มนัสนันท์ เชาว์กิตติโสภณ /
ศูนย์ข่าวเยาวชนไทย ๒๒. มุอำหมัดอามีน ดือราโอะ / สมัชชาเด็ก
และเยาวชน จังหวัดปัตตานี ๒๓. โนโรอาซาร์ อดุลศรีศิลป์ / ศูนย์
ข่าวเยาวชนไทย ๒๔. ปานตะวัน เมฆลาย / สมัชชาเด็กและเยาวชน
จังหวัดขอนแก่น

Thai Observers / Staff & Guest

Thai Observers ๑. พงศธร อริยฉัตรกุล / DNA ๒. ศุภานัน โกลด์
สมิธ / DNA ๓. ฉัตรชัย รุ่งรัศมีพัฒน์ / DNA ๔. หัตยา มาละวรรณ-
โณ / DNA

Thai Staff & Guest ๕. กรทอง กรมสุริยศักดิ์ ๖. อิชยา จันทากร ๗. วรชมน พิริยถาวร ๘. สิริธนา บุณนาค ๘. มาชศิริ คล่องนักรบ ๙. ไพลิน วิริยะวัฒน์ ๑๐. วศิน อภินาดพงษ์ ๑๑. กิตติศักดิ์ ศิลปะ ๑๒. สามารถ ประทุมสุตร ๑๓. วรณกร พิณวานิช ๑๔. สุปรียา ศรีวิชัย ๑๕. ศุภมิตร กีก้องสวัสดิ์ ๑๖. วีระ สุวรรณโชติ ๑๗. โชติกา ยนต์ศรี ๑๘. สุชาดา หงษา ๑๙. วันชัย ทองด้วง ๒๐. พีรล สาและ ๒๑. สมคิด กามิ ๒๒. มัชฌิมา สะพานทอง ๒๓. ภูกันต์ ดอกนางแย้ม ๒๔. ภาวิณี เอร่าวัน ๒๕. ตรีบุษ เอร่าวัน ๒๖. นัสรีน แสงวิมาน ๒๗. ภาณุพงศ์ แสงวงรุจิ ๒๘. ฮาริฟ กอแด ๒๙. ถมทอง ทองนอก ๓๐. วันรรมย์ แสงวิมาน ๓๑. Nina Jagota ๓๒. Darika Jagota ๓๓. Sunada Sachdev ๓๔. Manji Bala Jagota ๓๕. Mummy Samila Jagota ๓๖. มนทิรา จูฑะพุทธิ ๓๗. อรุณพร อินทรเจริญสานต์ ๓๘. ศุภาญา ธนวัฒน์เสรี ๓๙. วรสุดา ขำเดช ๔๐. พรเทพ พลายเวช ๔๑. อภิศักดิ์ เจือจาง ๔๒. สุภาวดี จันทร์หอม ๔๓. ศิริภรณ์ อัสวปยุกต์กุล ๔๔. สุโชค อัสวปยุกต์กุล ๔๕. พิษณุสินี อัสวปยุกต์กุล ๔๖. เฉลา ประสมศรี ๔๗. ช่อมภา วิริยานนท์ ๔๘. บัณฑุรีย์ เกศวงศ์ ๔๙. สมคิด ชัยจิตวานิช ๕๐. ชมพู ตรีภูกล เลิศเสถียร ๕๑. พิภู วิชาสุประทีป ๕๒. พรรณวดี อมรมณีกุล ๕๓. ศันสนีย์ ศิตะปิ่นย์ เมอลเลอร์ ๕๔. โยธิน สกุลเกสรวิธรรม ๕๕. ลลิตา สัจจาปรเมศ ๕๖. นงเยาว์ สุขคนธนนท์ ๕๗. กรรณิการ์ ศิริกันตารภรณ์ ๕๘. James Welch ๕๙. Anne Powell ๖๐. Ziyo Gordon ๖๑. ณัฐวดี สารทอง ๖๒. อาวุธ สกุลกันย์ ๖๓. ภาวินี เอร่าวัน ๖๔.-๖๘. คณะพ่อครู-แม่ครูจากศูนย์เด็กก่อนเกณฑ์วัดศิริพงษ์ธรรมนิมิต จำนวน ๒๕ คน ๖๙.-๑๐๕. คณะนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม จำนวน ๑๗ คน ๑๐๖. ธาริน จุลเดชะ ๑๐๗. กมลชนก ทัดบุปผา ๑๐๘. รจรินทร์ รัตवाल ๑๐๙. Catherine Nickbarte Meyer ๑๑๐. Hiromi Niimi ๑๑๑. คุ้มระย้า มังคละพฤกษ์ ๑๑๒. ดร.จรรยา พุคยาภรณ์ ๑๑๓. ศนิษฐ สวัสดิ์โกศล ๑๑๔. สายสัมพันธ์ ปัญญศิริ ๑๑๕. ชาวชุมชนเสถียรธรรมสถาน

ขอขอบคุณ

United Nations Development Program

THE GLOBAL
PEACE INITIATIVE
OF WOMEN

The Global Peace Initiative of Women

Inner Trip Reiyukai International

กระทรวงศึกษาธิการ

สสส. สำนักงานกองทุนสนับสนุน
การสร้างเสริมสุขภาพ

สำนักงานกองทุนสนับสนุน
การสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

บริษัทปตท. จำกัด (มหาชน)

T C E B

Thailand Convention & Exhibition Bureau

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

กรุงเทพมหานคร

กระทรวงการต่างประเทศ

กองทัพอากาศ

คุณบุญเกียรติ โชควัฒนา
บริษัท ไอ.ซี.ซี. อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด
(มหาชน)

บริษัท เอ็มเค เรสโตรองต์ จำกัด

Srilankan Airlines

คุณศรีรัตนา สิทธิโชค

คณะกรรมการประชาสัมพันธ์
งานชาตกาล ๑๐๐ ปี พุทธทาสภิกขุ

บ่มเพาะ เยาวชน... ให้เป็น ต้นกล้า แห่งความดี

‘กระบวนการก่อการดี’ ได้ก่อรูปร่างขึ้นอย่างน่าชื่นใจตั้งแต่สัปดาห์ที่ผ่านมา เมื่อพลังแห่งความจงรักภักดีที่พร้อมใจกันแสดงออกว่า ‘เรารักในหลวง’ ได้ปรากฏให้เห็นทั่วทั้งประเทศ จนทำให้กระแสคลื่นแห่งความรัก ความดี ความงามแผ่กระจายไปทั่ว

นี่เป็นปรากฏการณ์ที่น่าจดจำไว้อย่างยิ่ง ที่ครั้งหนึ่งในชีวิตของเราได้สัมผัสกับคลื่นแห่งความดีที่พร้อมใจส่งต่อ ๆ กัน จากคนหนึ่งไปสู่อีกคน

หนึ่ง คลื่นนี้ทะลุผ่านกำแพงแห่งความแตกต่างหลากหลายทั้งทาง
สังคม วัฒนธรรม ศาสนา และชนชั้น จนไม่เกินไปนักที่จะ
กล่าวว่า คนไทยเรารู้จักรักกันอย่างแท้จริงก็ในคราวนี้เอง...เพราะ
ทุกคนต่างได้ตระหนักว่า เราล้วนมีพ่อที่เราเทิดทูนยิ่งร่วมกัน และ
เป็นพ่อที่ทรงตรากตรำพระวรกายเสมอมาเพื่อให้ทรงแน่ใจว่าลูก
หลานของพระองค์ท่านจะได้เติบโตอยู่ในสังคมที่อุดมด้วยความสุข
ดังนั้น การช่วยกันทำความดีทั้งเพื่อตนเอง ผู้อื่น และสังคม
จึงเป็นแนวปฏิบัติหนึ่งที่จะแสดงความกตัญญูถวายแด่พระองค์ท่าน

ในระยะปีเศษที่ผ่านมา ผู้เขียนได้มีโอกาสเข้าร่วมและติดตาม
ตามความเคลื่อนไหวของเครือข่ายที่ชักชวนผู้คนมาทำความดี
อยู่หลายเครือข่ายด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นเครือข่ายจิตอาสา เครือ
ข่ายการให้ เครือข่ายอาสาเพื่อในหลวง ฯลฯ ในจำนวนนี้ มีโครงการ
‘บ่มเพาะ แดกหน่อ ต่อยอด เมล็ดพันธุ์แห่งปัญญา’ หรือ Seeds
of Spirituality - SOS ที่ดำเนินการโดยท่านแม่ชีคันสนีย์ เสถียร-
สุด แห่งเสถียรธรรมสถาน ซึ่งผู้เขียนเห็นว่าเป็นโครงการหนึ่งที่
เน้นการเริ่มต้นปลูกฝังความดีที่เด็กและเยาวชน โดยหวังว่าพวก
เขาจะเติบโตเป็นต้นกล้าที่พร้อมด้วยคุณธรรมและความดี

เพราะด้วยความเชื่อว่า...เด็กทุกคนเกิดมามีเมล็ดพันธุ์แห่ง
ปัญญาที่จะเข้าถึงและเข้าใจเรื่องของความดีและหลักธรรมด้วย
กันทั้งสิ้น ขึ้นอยู่กับว่าพวกเขาจะหมั่นรดน้ำพรวนดินเมล็ดพันธุ์
ของตัวเองให้เจริญงอกงาม หรือได้รับการบ่มเพาะดูแลที่เหมาะสม
เพียงใด...โครงการ SOS จึงมุ่งสร้างความดีงามในเด็กและ

เมล็ดพันธุ์แห่งปัญญา

Seeds Of Spirituality

เยาวชน โดยเริ่มจากฐานด้านในสุด คือ ในระดับจิตวิญญาณ หรือ ปัญญาแห่งการตื่นรู้

ท่านแม่ชีศันสนีย์ได้อธิบายไว้ว่า ชื่อย่อของโครงการ คือ SOS ที่มีความพ้องกับสัญญาณในภาวะฉุกเฉินตามแบบสากลนั้น ได้นำมาใช้เพื่อสื่อสารความหมายในเชิงบวก เป็นสัญลักษณ์ของการประกาศภัยด้วยเสียงของเยาวชนว่า บัดนี้เยาวชนพึ่งตนเอง ได้ด้วยมิติทางสติปัญญา และพร้อมอาสาสู่โลก เพราะเยาวชนที่เข้าร่วมเป็นสมาชิกของโครงการ SOS นี้ จะผ่านกระบวนการ ‘บ่มเพาะ’ คือการกะเทาะตัวตนให้เยาวชนได้เห็นชีวิตจริง เป็นการเรียนรู้จากกันและกันในการที่จะเติบโตขึ้นมาในสังคมที่มีความเสี่ยงสูง แต่กลับสามารถนำพาตัวเองให้รอดได้และยังมีจิตอาสาที่จะเป็นแรงบันดาลใจให้คนอื่น ๆ ต่อไปด้วย

นอกจากนี้ พวกเขายังได้ผ่านกระบวนการของการ ‘แตกหน่อ’ คือการก้าวจากการเข้าใจตัวเอง ไปสู่การรับใช้ผู้อื่น การทำงานสานักความดีแบบเครือข่าย และเข้าสู่กระบวนการ ‘ต่อยอด’ คือ การขยายผลความดีความงามในระดับชุมชน ระดับชาติ และ

ระดับโลก อย่างไม่มีประมาณ ตามที่ทางโครงการฯ ได้ใช้คำว่า ‘หนึ่ง
บวกหนึ่ง ไม่ใช่สอง แต่คือมหาศาสตร์’

โครงการ SOS ได้ขยายมาสู่การจัดประชุมผู้นำเยาวชน
นานาชาติ เมื่อวันที่ ๔-๑๔ มิถุนายนที่ผ่านมา อันเป็นช่วงเวลา
เดียวกับการฉลองการสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปีของพระบาทสมเด็จพระ
พระเจ้าอยู่หัว โดยผู้นำเยาวชนจาก ๒๔ ประเทศเหล่านี้ ล้วนแต่
เป็นแกนสำคัญที่ทางโครงการฯ หวังว่า ไม่เพียงแต่พวกเขาจะได้
เรียนรู้และเพิ่มความลึกซึ้งซึ่งให้แก่การทำงานอาสาด้วยมิติทางจิต
วิญญาณเท่านั้น แต่พวกเขาเหล่านี้จะเติบโตใหญ่ไปเป็นผู้นำในประ-
เทศของเขา และพวกเขาตัวเองที่จะนำพาสังคมโลกก้าวเดินไปสู่
สันติภาพ มิใช่ความขัดแย้งหรือเกลียดชังระหว่างกัน

ผู้เขียนเห็นว่า การบ่มเพาะความดีงามและจิตวิญญาณแห่ง
สันติภาพในเยาวชนนานาชาติเหล่านี้ เป็นการปูพื้นฐานของงาน
พิทักษ์โลกเลยทีเดียว และผู้เขียนยังเชื่ออีกว่า SOS จะเป็นหนึ่งใน
โครงการระดับโลกที่พิสูจน์ให้เห็นว่า การเริ่มต้นแก้ปัญหาโลก
ที่จิตวิญญาณด้านในของเด็กและเยาวชนนั้น สามารถใช้เป็นต้น
แบบของการขับเคลื่อนเพื่อการเปลี่ยนแปลงสังคม หรือที่โครง
การใช้คำว่า ‘พลิกโลก’ ได้

เยาวชนนานาชาติ รวมทั้งเยาวชนไทยที่เข้าร่วมโครงการ
ครั้งนี้ ได้มีโอกาสบ่มเพาะแรงบันดาลใจจากบุคคลที่สำคัญยิ่งสอง
ท่าน คือ จากการเรียนรู้และเจริญรอยตามพระอัจฉริยภาพของ
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จากการถอดรหัสพระราชประวัติ
และพระราชกรณียกิจของพระองค์ท่าน และจากการศึกษาหลัก

ธรรมและแนวทางการสร้างสันติภาพที่ท่านพุทธทาสภิกขุได้มอบไว้ จากคำสอนที่ว่า ‘ศีลธรรมของยูวชน คือสันติภาพของโลก’

สาระสำคัญอย่างน้อยสองประการที่เยาวชนซึ่งเข้าร่วมโครงการฯ ได้ช่วยกันนำเสนอไว้ และผู้เขียนเห็นว่าน่าสนใจอย่างยิ่ง ก็คือการให้คำมั่นสัญญาว่าจะนำเอาการต่อยอดทางมิตติจิตวิญญาณนี้ ไปทำงานสร้างสันติภาพในโลกต่อไป โดยเยาวชนส่วนใหญ่พบว่า การทำงานด้านนี้เพื่อค้นพบความสงบเย็นและสันติสุขในใจ จะยิ่งทำให้การทำงานภายนอกเพื่อภารกิจที่ใหญ่ยิ่งและยากเข็ญนั้น สำเร็จและยั่งยืนยิ่งขึ้น

ส่วนข้อเสนออีกประการหนึ่งนั้น เยาวชนนานาชาติเหล่านี้ พบว่า การขับเคลื่อนเพื่อขจัดความยากจนและหิวโหยให้หมดไป จากโลก อันเป็นเป้าหมายข้อที่หนึ่งที่ระบุไว้ในคำประกาศแห่ง MDGs หรือ Millennium Development Goals ของสหประชาชาตินั้น สามารถบรรลุได้หากเดินตามแนวพระราชดำริของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่ได้ทรงพระราชทานเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง ที่ทรงมีตัวอย่างพิสูจน์ให้ประจักษ์แจ้งอยู่ทั่วไป

เยาวชนหนุ่มน้อยจากสหรัฐอเมริกาได้กล่าวว่า โครงการ SOS ได้ทำให้เขาได้เรียนรู้เรื่องของหัวใจ ว่าเราต้องทำทุกสิ่งด้วยหัวใจ และแรงบันดาลใจของเขาคือพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพราะพระองค์ทรงทุ่มเททำงานอย่างหนักเพื่อประชาชนด้วยหัวใจ เช่นเดียวกับเยาวชนหญิงทายาทผู้นำประเทศจากอัฟกานิสถานที่พลัดถิ่นไปอยู่อังกฤษ ครอบครัวของเธอเสียชีวิตเกือบหมดจากความขัดแย้งทางการเมืองและสงครามในประเทศที่ยึด

เยื้อยวอนาน แต่สาวน้อยคนนี้ก็กลับขึ้นกล่าวปราศรัยในพิธีเปิดโครงการฯ ที่ห้องประชุมสหประชาชาติว่า

“ความรักความเมตตา จะเปลี่ยนสงครามให้เป็นสันติภาพ และจะกลายเป็นสันติภาพภายในที่ทุกคนมีความไว้วางใจให้แก่กัน และกัน มีความเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของคนอื่น และพร้อมจะแบ่งปันคุณค่าแห่งความดีงามนี้ให้กับทุกคน โดยไม่มีคำว่าความแตกต่าง”

ผู้เขียนเห็นแววตาและความมุ่งมั่นของเยาวชนนานาชาติที่เข้าร่วมโครงการ SOS แล้ว เกิดความเชื่อมั่นขึ้นมาทันทีว่า หากสังคมของเราให้โอกาสแก่เยาวชนได้เรียนรู้และปมเพาะเมล็ดพันธุ์แห่งปัญญาด้วยตัวเขาเองแล้ว พวกเขาแน่แหละที่จะลงมือถักทอสานต่อหัวใจของกันและกันให้แผ่ขยายออกไปทั่วโลก

และไฟแห่งความขัดแย้งทั้งหลายอาจจะดับลงได้ด้วยมือที่เปี่ยมด้วยพลังแห่งสันติของเยาวชนในวันนี้เอง

ผศ.ดร. วิลาสินี พิพิธกุล
กรรมการและเลขานุการ
คณะกรรมการบริหารแผน ๕
สำนักบรรณคดี
และสื่อสารสาธารณะเพื่อสังคม
(สสส.)

ประทับใจ... ไว้ในหัวใจ

“งานล่ามมักเปิดโอกาสให้ได้พบสิ่งดี ๆ ในชีวิตทำให้เราได้เห็นอารมณ์ของตนเองที่แปรเปลี่ยน...ขึ้น ๆ ลง ๆ อย่างรวดเร็ว นับเป็นการปฏิบัติธรรมในสถานการณ์จริงที่ดีเหมือนกัน อารมณ์มักไปไวกว่าสติอยู่เสมอ...”

เมื่อไม่นานมานี้ ดิฉันได้มีโอกาสไปเป็นล่ามในการประชุมผู้นำเยาวชนนานาชาติ ที่เสถียรธรรมสถาน อันที่จริงการใช้คำว่าเยาวชนอาจทำให้ได้ภาพของผู้ที่เข้าประชุมไม่ตรงนัก เพราะพวกเขาเป็นคนหนุ่มสาวเสียมากกว่า คืออยู่ในวัยระหว่าง ๒๐ ถึง ๓๐ ปี เป็นตัวแทนจากทุกทวีปทั่วโลก ไม่ว่าจะเป็นอเมริกาเหนือ อเมริกาใต้ แอฟริกาทั้งผิขาวผิวดำ ยุโรป และเอเชีย โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้านอาเซียนทั้งหลาย

ช่างเป็นความใฝ่ฝันอันสูงยิ่งของแม่ชีคันสนีย์ในการทำให้ผู้นำเยาวชนได้ตระหนัก

ว่าการจะเป็นผู้นำไม่ว่าจะเป็นชนชาติใดก็ตาม ความมั่นคง
ภายในนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นที่สุดอย่างขาดไม่ได้ และเสถียรธรรม
สถานก็ได้ระดมต้นกล้าอาสาสมัคร-เมล็ดพันธุ์แห่งปัญญาทั้ง
หลายให้มาร่วมกันจัด ‘ค่ายถอดรหัสความรู้’ ให้ผู้นำเยาวชน
จากนานาประเทศจากหลากหลายวัฒนธรรมความเชื่อ มาใช้
ชีวิตร่วมกันเป็นเวลาสิบวัน เพื่อ ‘ถอดรหัส’ พระปรีชาญาณ
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และภูมิปัญญาของท่านอาจารย์
พุทธทาส ซึ่งองค์การสหประชาชาติให้การยกย่องในปีนี้

สิบวันดูเหมือนจะไม่มาก แต่ก็สามารถสร้างปาฏิหาริย์
ภายในได้ โดยเฉพาะกับคนหนุ่มสาวที่เปี่ยมด้วยพลังการเรียนรู้
เพื่อแสวงหาผู้นำต้นแบบ ความแตกต่างกลับเป็นตัวช่วยที่ดี
เยี่ยม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒน-
ธรรม ความเชื่อ สีมิว และภาษา ดิฉันได้มีโอกาสสัมผัสกับ
ผู้นำคนหนุ่มสาวเหล่านี้สองครั้ง ครั้งแรกในงานพิธีเปิดที่สำนัก
งานสหประชาชาติภาคพื้นแปซิฟิก ถนนราชดำเนิน ซึ่งเป็นวัน
แรก วันนั้นทุกคนเพิ่งรู้จักกันได้เพียงวันสองวัน ความคิดเห็น
เป็นทางการมาก ถอดมาจากการประชุมของผู้ใหญ่ก็ว่าได้ (ไม่
ทราบว่าเป็นเพราะห้องประชุมของสหประชาชาติด้วยหรือไม่)
ซึ่งจะเห็นได้จากกรณีพิพาทเกี่ยวกับการประยุกต์เป้าหมายเพื่อ
การพัฒนาแห่งสหัสวรรษใหม่ อันเป็นนโยบายสหประชาชาติใน
การแก้ปัญหาของโลกแปดด้านด้วยกัน

เมื่อหนึ่งอาทิตย์ผ่านไป ภายหลังจากที่ได้ไปชมนิทรรศการ
เฉลิมพระเกียรติพระปรีชาญาณพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ที่เมืองทองธานี ได้ไปเยี่ยมชมพระตำหนักคอยดุง ได้ไปเห็น
ชนบทไทยและโครงการพัฒนาของโครงการหลวง ความเข้าใจ
ในคำว่า ‘Spirituality & Development’ (ทุนทางใจกับการ
พัฒนาที่ยั่งยืน) เริ่มเห็นเป็นรูปธรรม และจากความเข้าใจดัง
กล่าว ความตระหนักในการสร้างทุนทางใจเพื่อการทำงานที่
มั่นคงของตนจึงเห็นได้ชัดขึ้น

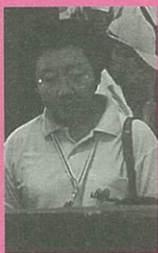
ดิฉันมีโอกาสดำเนินผู้เหล่านี้อีกครั้งเมื่อต้องไปสัมภาษณ์
พวกเขาที่คุณมนทิรา จูชะพุทธิ ด้วยคำถามไม่กี่คำถามแต่ลึกลง
ลึกถึงใจของมือสัมภาษณ์อาชีพเช่นคุณมนทิรา เราก็ได้สัมผัส
ถึงการเปลี่ยนแปลงภายในของผู้นำเหล่านี้ในช่วงที่ผ่านมา หลาย
คนได้กล่าวกับเราว่า การประชุมครั้งนี้ต่างกับการประชุมผู้นำ
เยาวชนที่เคยจัดมาในอดีตหรือต่างจากการประชุมที่พวกเขาเคย
เข้าร่วม เป็นการประชุมที่ทำให้ตระหนักถึงเรื่องของความสุข-
ความทุกข์ภายในใจของตน การถนอมเลี้ยง ‘ความสุขน้อย ๆ
ในใจ’ ให้เป็นเพื่อนตนอยู่เสมอ การเห็นความสำคัญของการ
ภาวนา ซึ่งมีได้เป็นเรื่องของศาสนาใดศาสนาหนึ่ง และมีได้เป็น
เรื่องของศาสนา แต่เป็นเรื่องของการดูแลใจตนเองให้มั่นคง
อยู่เสมอ...ได้ฟังแล้วทำให้อดปลื้มไม่ได้ ทำให้ระลึกถึงความ
พูดของ ‘พระพรหมคุณาภรณ์’ ที่ว่า “สังคมไทยมีสิ่งดี ๆ ที่จะ
มอบให้กับโลก” ซึ่งในค่ายครั้งนี้ ผู้นำคนหนุ่มสาวที่มาก็ได้ถอด
รหัสความรู้ที่เป็นภูมิปัญญาของสังคมเราไปประยุกต์ใช้ได้กับตน

เยาวชนไทยเองก็ได้สร้างความประทับใจให้กับเพื่อนต่าง
ประเทศมากทีเดียว ความอายและภาษาจึงไม่ใช่อุปสรรคที่

สำคัญนัก เมื่อได้เห็นความมุ่งมั่นของเพื่อนแอฟริกาหลายคน พวกเขาที่มีความมั่นใจในการแบ่งปันคุณค่าอันดีงามที่เป็นรากของสังคมไทยเรา ได้เรียนรู้ที่จะสื่อสารและรับฟังด้วยหลากหลายวิธี ปรกาศแห่งผู้นำของเยาวชนไทยก็เริ่มฉายให้เห็นในช่วงปลายของค่าย ความคิดที่ผ่านทางคำพูดที่เรียงง่ายไม่ซับซ้อนแต่ลึกซึ้งและกินใจ การรู้จักใส่ใจรับฟังผู้อื่น รอยยิ้มที่แจ่มใสอยู่ทุกเมื่อ ต่างเป็นรูปธรรมของสังคมที่มีทุนทางใจเป็นเบื้องต้น

อยากจะบอกกับคณะจัดงานว่าคุ้มเหนื่อยจริง ๆ กับการจัดค่ายตลอดทั้งสัปดาห์ในครั้งนี้ เราไม่สามารถคาดเดาได้ว่าในการประชุมสุดยอดผู้นำเยาวชนโลกที่จะมีขึ้นที่สหประชาชาติ ณ กรุงนิวยอร์กในเดือนตุลาคมที่จะถึงนี้ เรื่องของทุนทางใจสำหรับผู้นำคนหนุ่มสาวนั้นจะเป็นหัวข้ออภิปรายใหญ่หรือไม่ แต่ผู้นำที่ร่วมการประชุมที่กรุงเทพฯ หลายคนได้มีต้นทุนทางใจกลับไปแล้ว...

ไม่ว่าเพื่อการลงนามสัตริ์ดส่วนหัว หรือเพื่อการทำงานที่ยั่งยืนที่ตนรับผิดชอบก็ตาม

ดร. สิริวรรณ จุฬากรณ์
จากภาควิชาภาษาฝรั่งเศส
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาสาสมัครล่ามของเสถียรธรรมสถาน

ผู้เขียน

แรงบันดาลใจ

น้องโอมตื่นเต้นกับวโรกาสฉลองการครอง
สิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปี ของพระบาทสมเด็จพระ
เจ้าอยู่หัวเป็นอย่างมาก

สายรัดข้อมือสีเหลือง ‘เรารักพระเจ้าอยู่หัว’
น้องโอมใส่ติดข้อมืออวบ ๆ ตลอดเวลา

และทวงถามถึง ‘ไปรษณีย์บัตร’ ถวายพระพร
ครั้นคนเขียนถามว่าจะเขียนถวายพระพรว่าอะไร
น้องโอมก็ไม่ลังเลเลยที่จะตอบว่า

“ขอให้พระเจ้าอยู่หัวอายุยืน”

ก็มีโยที่ผู้พี่สาวจะมีประโยคแทรกขึ้นมาให้
น้องโอมได้เจ็บช้ำน้ำใจเล่น

“อาบैया โอมพูดตามในทีวีค่ะ”

“โอมไม่ได้พูดตามนะพี่อู๋ โอมพูดเอง”

ก่อนสงครามย่อย ๆ จะก่อตัว คนเขียนจึง
ต้องรีบแยกให้อยู่ห่างกัน...

เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน น้องโอมใส่เสื้อเหลือง

นั่งดูการถ่ายทอดสดบริเวณหน้าพระที่นั่งอนันตสมาคม ภาพคลื่น
มหาชนในเสื้อสีเหลืองที่เฝ้าคอยชมพระบารมีของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทำให้น้องโอมถึงกับรำพึงกับตัวเองว่า

“โอ้โฮ เหลืองเหมือนทุ่งทานตะวันเลย”

ครั้นวันที่ ๑๒ มิถุนายน ซึ่งเป็นวันที่มีการถ่ายทอดสดขบวน
เรือพยุหยาตราทางชลมารค น้องโอมดูจะตื่นตาตื่นใจเป็นพิเศษ

กับเรือสุพรรณหงส์ เพราะสวยถูกใจ

ตกคำ อาบน้ำเสร็จ น้องโอมไม่ได้นั่งดูทีวีเหมือนเคย

หากตามหาตัวพบที่ห้องนอน กำลังก้มหน้าก้มตาต่อ
เลโก้ได้อย่างมุ่งมั่น เมื่อเห็นโครง คนเขียนจึงชวนคุย
ว่าต่อรูปเปิดอยู่หรือ

“อาบี่ยมอຍยังงิงเป็นเปิดคับ”

“แล้วโอมต่อตัวอะไรละครับ”

“อาบี่ยดูดี ๆ ซิคับ ใ้ทาย”

จะตอบอีกทีว่าห่าน ก็กลัวจะถูกหลานโกรธเอา

“ยอมดีกว่า น้องโอม เลลยเลยครับ”

“ก็เรือสุพรรณหงส์ ึงคับอาบี่ย”

“อาบี่ยว่ามันไม่ ค่อยเหมือน

นะครับโอม”

“เหรอคับ”

น้องโอมหยุดมือ

เริ่มลังเล แต่แล้วก็ลงมือต่อไป

พลงพูดขึ้นว่า

“อาบู่คับ โอมอยากวาดภาพประกอบให้อาดาว* แบบที่
อุ้มข้างคับอาบู่คับ”

“ได้สิครับ แต่ต้องรอให้อาดาวส่งต้นฉบับมาก่อน ถึงจะ
รู้ว่าต้องวาดอะไรเป็นภาพประกอบครับ”

“แต่โอมอยากวาดรูปเรือสุพรรณหงส์นี่คับ โอมว่ามันคง
เหมือนกว่าต่อจากเลโก้”

“โอมรอหน่อยแล้วกัน ได้ยิวขอดูต้นฉบับก่อนนะครับ”
“ได้คับ”

เช้าตรู่วันใหม่ เหมือนบางเรื่องยังไม่แล้วใจ น้องโอมเข้า
มาปลุกคนเขียนถึงบนเตียงแต่เช้าแล้วบอกว่า

“อาบู่คับ อาบู่ช่วยไปบอกอาดาวให้เขียนเรื่องเกี่ยวกับ
เรือสุพรรณหงส์หน่อยได้มั๊ยคับ”

“ทำไมล่ะครับ”

น้องโอมกระมิดกระเมี้ยนพร้อมกับส่งกระดาษให้หนึ่งแผ่น

“โอมวาดเสร็จแล้วคับ อยากให้อาบู่เอาไปสแกนคับ
แล้วให้อาดาวดู เพื่อจะอยากเขียนคับ”

* รัชมิตา เจ้าของคอลัมน์ ‘สิ่งแหว่รัก’ ในนิตยสาร ‘สาวิกา’ หรือ ‘อา
ดาว’ ของพี่อุ้มกับน้องโอม

ผัดถั่วฝักยาว ของในหลวง

...เมื่อครั้งที่เสด็จฯ เยี่ยมราษฎรยัง
พื้นที่ทรก้นดง มีราษฎรคนหนึ่งนำถั่วฝัก
ยาวมาถวาย ท่านก็รับสั่งให้ไปผัดมา ครั้ง
แรก ดิฉันก็ผัดกับน้ำมันกระเทียมธรรมดา
ท่านก็เสวยจนหมด ต่อมาท่านก็รับสั่งให้
ผัดอีก คราวนี้ทางห้องเครื่องใส่กุ้งใส่หมู
มาด้วย

มีรับสั่งว่า ไม่เอา นี่เป็นอาหารของ
เจ้าพระยา...

ท่านผู้หญิงคัทธี (วรวรรณ) รัชนี้
บทความ ‘ตามรอยบาทพ่อหลวง’
นิตยสาร ‘คุณหญิง’
ธันวาคม ๒๕๔๒

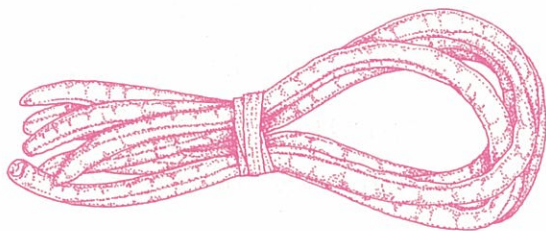

อาหารปรุงด้วยรัก

แม่ปรุง

นอกจากเรื่องถั่วฝักยาวนี้แล้ว ยังมีบทบาทและเรื่องเล่า
ขานอื่น ๆ อีกที่กล่าวถึงเครื่องเสวยที่ง่าย ๆ และออกจะ ‘ตามมี
ตามเกิด’ ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เวลาที่ทรงเสด็จออก
เยี่ยมราษฎร เช่น เรื่องของข้าวผัดติดกันกระบะ (ที่คนอื่นตักกัน
ไปหมดแล้ว) โปะด้วยไข่ดาว แยมด้วยน้ำปลาเปล่า ๆ เพียงถั่ว
เดียว

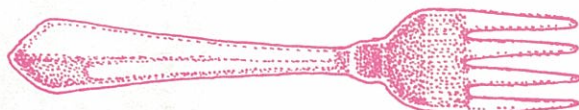
อ่านเรื่องของ
พระองค์ท่านแล้ว ก็
เลยอยากจะชวนท่าน
ผู้อ่านมาผัดผักร่าง ๆ
ทานกันให้อร่อย ได้รส

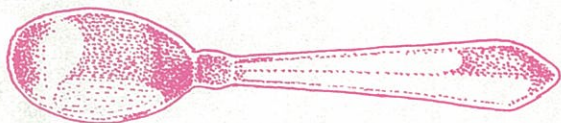

ธรรมชาติของผัก และได้คุณค่าทางโภชนาการไปด้วย มาลองดู
ไหมคะ

ผักต้องสด ล้างให้สะอาดด้วยการแช่น้ำเกลืออ่อน ๆ หรือ
น้ำส้มสายชู หรือผงสำหรับล้างผัก แช่นาน ๒๐ นาที เทน้ำออก
แล้วล้างผ่านก๊อกอีกครั้ง หั่นผัก แล้วผัดทันที อย่าหั่นรอ

ใช้ไฟกลาง อย่าใส่น้ำมันเยอะ เอาแค่พอทา ๆ ให้ทั่วกระ-
ทะ ใส่กระเทียมบุบเล็กน้อย เจียวให้หอม จากนั้นจึงใส่ผักที่โปะ
เครื่องปรุงลงไปแล้ว เช่น เกลือ น้ำปลา หรือซีอิ๊วขาว เติมน้ำ โดย
ต้องดูก่อนว่าเป็นผักที่มีน้ำอยู่ในใบมากหรือไม่ เช่น ผักกาดขาว

แต่ถ้าเป็นผัก ก็ต้องใส่น้ำเล็กน้อย จากนั้นรีบผัด โดยกลับเพียง ๒-๓ ทีให้ตักขึ้น แต่ถ้าเป็นผักที่สุกช้า เช่น ฟักหรือฟักทอง ก็ต้องรอกันหน่อย

ถ้าจะผัดแบบไมใส่น้ำมัน ให้ใส่น้ำในกระทะเล็กน้อย

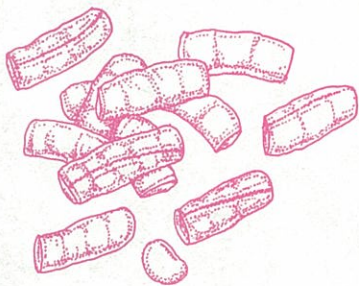
พอน้ำเดือดให้ใส่ผัก โรยเกลือชนิดหนอย หาผามาครอบ เพื่อให้น้ำจากผักออกมา ลดไฟลง กะว่าผักสุกเปิดฝาออก กลับผัก ๒-๓ ครั้ง พอสุกดี เติมซีอิ๊วขาว คนให้เข้ากัน ตักขึ้น

สำหรับ **ผัดถั้วผักยาว** จะผัดให้อร่อย เคี้ยวสดกรอบนอก นุ่มใน มีผู้แนะนำดังนี้ค่ะ

ตั้งกระทะ ใส่น้ำมันเล็กน้อย ใส่วัตถุเทศ

ผัดพอเหลือง ถ้าอยากใส่หมูให้นำหมูหั่นชิ้นบาง ๆ ลงไปผัดจนหมูแห้ง (หรือจะใช้เบคอนหั่นชิ้นเล็ก ๆ ก็ได้เพราะสุกง่ายดี) จากนั้นนำถั้วผัด โรยเกลือชนิดหนอย พอสุก เติมซีอิ๊วขาว

เพียงแค่นี้...ก็ทานกับข้าวร้อน ๆ ได้จนพุงปลิ้นเลยละ

ค่ะ

၁၀၂၅၀၀

Heela Najibullah

อีกหนทางสู่สันติภาพ

เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ที่ท่านแม่ซึคันสนีย์ เกลียร์สุด ไปบรรยายธรรมที่ประเทศฝรั่งเศสก่อนจะเดินทางต่อไปประชุมเยาวชนที่ประเทศโมร็อกโกนั้น ท่านมีโอกาสได้พบปะและสนทนากับ ดร. อับดุลลาห์ ข่าน ซึ่งเป็น Assistant Director General ของ United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization หรือที่เรียกกันง่าย ๆ ว่า UNESCO

และเมื่อ ๒-๓ วันก่อนการประชุมสุดยอด ผู้นำเยาวชนนานาชาติ (SOS-International Youth Leadership Summit) ที่ผ่าน มา ดร. อับดุลลาห์ ข่าน ได้เดินทางมาประเทศไทย และได้มาเยี่ยม เยียนท่านแม่ซึคันสนีย์ที่เสถียรธรรมสถาน Heela Najibullah ผู้นำเยาวชนจากประเทศอัฟกานิสถาน อาสาเป็นตัวแทนเยาวชน ในการพูดคุยเพื่อนำสาระความรู้มาฝากผู้อ่าน ‘สาวิกา’

ในเบื้องต้น ดิฉันขอให้ท่านช่วยแนะนำตัวเองและพูดถึงบทบาทของท่านในยูเนสโก

เสถียรธรรมสถานเป็นสถานที่ที่สวยงามมาก และผมรู้สึก เป็นเกียรติที่ได้มีโอกาสพบท่านแม่ซึคันสนีย์อีกครั้งหนึ่ง ผมพบ ท่านครั้งหนึ่งแล้วที่ปารีสเมื่อปีที่ผ่าน มา และรู้สึกเป็นเกียรติอย่าง ยิ่งที่มีโอกาสได้มาเยี่ยมท่านแม่ซึที่อาศรมของท่านเอง

สำหรับบทบาทหน้าที่ที่ยูเนสโก ผมอยู่ตำแหน่ง Assistant Director General for Communication Maintenance งานของ ยูเนสโกแบ่งเป็นสี่ด้านหลัก ๆ คือ ด้านการศึกษา, วิทยาศาสตร์,

วัฒนธรรม และการสื่อสาร ในตำแหน่งของผมนั้น ผมมีหน้าที่ดูแลงานต่าง ๆ ของส่วนการสื่อสาร คือการกำหนดแผนงานและยุทธศาสตร์ที่ใช้จัดการกับปัญหาและประเด็นต่าง ๆ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความเติบโตทางเศรษฐกิจ, การเปลี่ยนแปลงทางสังคม, ความมั่งคั่งทางวัฒนธรรม และอำนาจทางการเมือง

อย่างที่คุณก็คงทราบดีว่าเทคโนโลยีทางด้านข้อมูลและการสื่อสารได้แพร่กระจายไปทั่วโลก จนกระทั่งผู้คนบางกลุ่มขนานนามยุคนี้เป็นยุคหรือสังคมแห่งข่าวสาร หรืออีกชื่อหนึ่งที่ยูเนสโกเลือกที่จะใช้คือ สังคมแห่งความรู้ หรือ ยุคสมัยแห่งความรู้ และนั่นก็คือหน้าที่ความรับผิดชอบของผม หน้าที่ของผมคือส่งเสริมแนว

คิดของสังคมแห่งความรู้และนำศักยภาพของเทคโนโลยีด้านข้อมูล และการสื่อสารมาใช้เพื่อนำพาไปสู่เป้าหมายหลักของการพัฒนา

จากคำอธิบายนี้ ถ้ามองไปในประเทศที่กำลังพัฒนา คุณเห็น ช่องว่างของการนำเอาเทคโนโลยีด้านข้อมูลมาใช้บ้างหรือไม่คะ

ครับ ในช่วงเวลาไม่กี่ปีที่ผ่านมา ประชาคมโลกได้อภิปราย ในการประชุมสุดยอด และเห็นว่าช่องว่างที่สำคัญคือการเข้าถึง เทคโนโลยีข่าวสารและการสื่อสาร ผู้คนที่มีความจำเป็นมากที่สุดที่ จะต้องใช้ข้อมูลเพื่อช่วยปรับปรุงวิถีชีวิตให้ดีขึ้นกลับกลายเป็นผู้ ที่สามารถเข้าถึงข้อมูลที่ต้องการ กลุ่มคนที่ได้รับความเสียหาย จากกรณีนี้ ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นสตรีและเด็กผู้หญิงที่อาศัยอยู่ใน ชนบทที่ห่างไกล คนกลุ่มนี้มาจากสังคมซึ่งล้าหลังทางด้านเศรษฐกิจ หรือเป็นสังคมเร่ร่อน และคนกลุ่มเดียวกันนี้ก็มักจะเป็นผู้ที่ เข้าไม่ถึงเทคโนโลยีของข้อมูลและการสื่อสาร

และถ้ามองว่าวิทยาการเทคโนโลยีทางด้านข่าวสารเป็นสิ่ง ที่สามารถสร้างอำนาจ เพิ่มอำนาจให้กับผู้อื่น และมีส่วนช่วยให้ คนหางานทำได้ง่ายขึ้นแล้ว หากคนกลุ่มดังกล่าวข้างต้นไม่สามารถ เข้าถึงเทคโนโลยีด้านข่าวสารข้อมูลได้ ช่องว่างระหว่างผู้ที่มีฐานะ ร่ำรวยกับยากจนมีแต่จะกว้างมากขึ้น เมื่อเป็นเช่นนี้ ยูเนสโกจึงมี หน้าที่ที่จะต้องพยายามเชื่อมสิ่งที่ผู้คนเรียกกันว่า ช่องว่างด้าน ดิจิทัล แต่พวกเราที่ยูเนสโกเรียกเส้นแบ่งนี้ว่า เส้นแบ่งแห่งความรู้ ซึ่งการแบ่งเช่นนี้นำไปสู่การแบ่งทางด้านเศรษฐกิจ การแบ่งทางด้าน สังคม การแบ่งทางด้านการเมือง และการแบ่งทางด้านอื่น ๆ ทำให้ ช่องว่างหรือการแบ่งนี้เป็นปัญหาหลักปัญหาหนึ่ง

**“ผู้คนส่วนใหญ่ไม่มีข้อมูลที่ต้องการในภาษา
ของตนเอง เนื้อหาที่มีอยู่ไม่อยู่ในภาษาที่ผู้คนที่ต้อง
การใช้พูดหรือเข้าใจได้ เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วเทคโนโลยี
สารสนเทศและการสื่อสารจะมีประโยชน์ได้อย่างไร”**

ปัญหาใหญ่ข้อที่ ๒ คือเนื้อหาที่มีให้ผู้คนอ่านโดยผ่านทางเทคโนโลยีของสารสนเทศและการสื่อสาร คงต้องยอมรับว่าภาษาที่สำคัญหรือภาษาหลักในไซเบอร์สเปซก็เป็นอีกหนึ่งทักษะที่จำเป็น ผู้คนส่วนใหญ่ไม่มีข้อมูลที่ต้องการในภาษาของตนเอง และไม่มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องอย่างมีนัยกับวิถีชีวิตของตนเอง เราจึงอาจกล่าวได้ว่าเราไม่มีเนื้อหาที่ตรงประเด็น เนื้อหาที่มีอยู่ไม่อยู่ในภาษาที่ผู้คนที่ต้องการใช้พูดหรือเข้าใจได้ เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจะมีประโยชน์ได้อย่างไร

ปัญหาหลักข้อที่ ๓ คือเราจะสามารถใช้ประโยชน์ของเทคโนโลยีนี้ได้ก็ต่อเมื่อเรารู้วิธีการใช้จริง แต่ถ้าเราไม่มีทักษะและความรู้เบื้องต้น หรือเราไม่มีความสามารถเพียงพอแล้ว เราก็อาจจะกล่าวได้ว่าเราเป็นผู้ต้อยโอกาสเช่นกัน เมื่อเป็นเช่นนั้นองค์กรเช่นยูเนสโกจึงพยายามที่จะจัดการกับประเด็นของการเข้าถึงข้อมูลเนื้อหาที่เหมาะสม รวมถึงความหลากหลายของภาษาและวัฒนธรรมให้เกิดขึ้นในเนื้อหาเพื่อเป็นการสร้างอำนาจให้กับผู้ใช้

เท่าที่ฟังมา ดิฉันเข้าใจว่าช่องว่างหลักนั้นตั้งเรากลับมาสู่ประเด็นใหญ่เดิม ๆ คือความยากจน การเข้าถึงทรัพยากรและการ

ศึกษา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ MDGs และสัปดาห์หน้าเราก็จะหารือร่วมกันว่าเราจะบรรลุถึง MDGs และสันติภาพโลกได้อย่างไร เมื่อเป็นเช่นนั้น ดิฉันจึงอยากเรียนถามว่า ในยุคสมัยใหม่ที่เราใช้ชีวิตอยู่ ยุคสมัยที่ใคร ๆ ก็เข้าถึงระบบสื่อสารได้ และโลกต้องอิงกับการสื่อสารอย่างมากมาย สืบเนื่องมาจากการเกิดของโลกาภิวัตน์ อาจจะกล่าวได้ว่าตั้งแต่ ๑๑ กันยายนเป็นต้นมา พวกเราอาศัยอยู่ในโลกที่แบ่งกันอย่างที่คุณกล่าวถึงเมื่อสักครู่ แต่ถ้าเรามามองถึงอุดมการณ์ทั้งทางด้านสังคมและการเมือง คุณอยากจะฝากข้อคิดเห็นอะไรที่จะช่วยให้ผู้คนบรรลุถึงสันติภาพโลกและ MDGs

ผมคิดว่าคำถามของคุณแบ่งออกได้เป็นสองประเด็น ประ-

เดินแรก คือเราจะควบคุมศักยภาพที่มีอยู่อย่างสูงของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารใหม่ ๆ ได้อย่างไร ประเด็นที่ ๒ คือเราจะสร้างสันติภาพได้อย่างไร เพราะฉะนั้นผมจะตอบสองประเด็นนี้แยกกัน

ผมขอยกตัวอย่างเช่น เป้าหมายอันหนึ่งของ MDGs คือการให้ประชาชนโลกจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป้าหมายอีกประการหนึ่งคือการมีสิทธิเท่าเทียมกันของชายและหญิง เป้าหมายต่อไปคือการลดระดับความยากจนลงครึ่งหนึ่ง และการจัดการกับปัญหาของ HIV และการเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม และตัวอย่างสุดท้ายคือปัญหาของความร่วมมือระหว่างองค์กรต่าง ๆ และภาครัฐที่จะร่วมมือกันเพื่อไปให้ถึงเป้าหมายของ MDGs แต่ถ้าเรามองให้ดีจะเห็นว่าประเด็นทั้งหมดนี้ ที่จริงแล้วมีตัวร่วมตัวเดียวกัน คือการแบ่งปันความรู้

ลองดูตัวอย่างที่เกี่ยวกับเป้าหมายที่ต้องการให้ผู้คนทั้งโลกจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในโลกด้อยพัฒนามีครูที่ไม่ได้ผ่านการฝึกหัดอยู่เป็นล้าน ๆ คน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชนบท เช่นในแอฟริกา มีหลายโรงเรียนที่ทั้งโรงเรียนมีครูเพียงคนเดียว หรือบางทีก็ไม่มีครูเลย เมื่อเป็นเช่นนี้เราจะให้การศึกษาที่มีคุณภาพโดยไม่มีครูที่มีคุณภาพได้อย่างไร แต่ก็ต้องยอมรับว่าไม่มีทางใดที่จะเอาครูหลายล้านคนเข้าสู่ระบบการศึกษาตามปกติสองปีเพื่อให้ออกมาเป็นครูที่มีทักษะและผ่านการฝึกฝนแล้ว คุณไม่จำเป็นต้องเป็นอัจฉริยะทางคณิตศาสตร์ก็สามารถคำนวณได้ว่าต้องใช้เวลากี่ศตวรรษจึงจะสามารถนำบุคคลที่เป็นครูอยู่เดิมมาผ่านการศึกษาจนครบ นี่ยังไม่

“เราเชื่อว่าจิตใจของคนนั้นแหละคือที่กำเนิดของ
ความขัดแย้ง เวลาที่เกิดความไม่เข้าใจกัน...ก็คนนั้น
แหละ เวลาที่เกิดความอดกลั้นเนื่องจากไม่รู้จักซึ่งกัน
และกัน...ก็คนนั้นแหละ”

ได้พูดถึงบุคคลใหม่ ๆ ที่จะเข้ามาสู่อาชีพครูโดยที่ไม่ได้ผ่านการฝึก
ฝนที่ถูกต้อง

แต่ในยุคปัจจุบันยังมีปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยได้นั้นคือใช้เทคโนโลยีมาช่วยให้การอบรมกับครูโดยไม่ว่าครูคนนั้นจะอยู่แห่งใด นั่นก็คือ แทนที่จะนำครูเข้ามาสู่สถาบันการศึกษา เราสามารถนำการศึกษาซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์ไปสู่ครู ไม่ว่าจะครูจะอยู่ที่ไหน โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หรืออย่างในบางสังคมมีอุปสรรคทางด้านสังคมและวัฒนธรรมมากมายเกี่ยวกับการศึกษาของเด็กผู้หญิงทำให้เด็กผู้หญิงไม่ได้รับการศึกษา การแก้ปัญหาคือเราต้องจัดการศึกษาไปในที่ที่เด็กผู้หญิงเหล่านั้นอยู่ จะเห็นได้ว่าถ้าเราใช้วิทยาศาสตร์และมีความพยายามอย่างยิ่งยวดที่จะจัดการกับปัญหาความไม่เสมอภาคทางการศึกษาแล้ว เราก็จะสามารถนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาช่วยจัดการกับปัญหาเหล่านี้ได้

HIV ซึ่งเป็นปัญหาใหญ่และมีผลร้ายรุนแรงมากโดยเฉพาะในแอฟริกา ก็ส่งผลกระทบอย่างใหญ่หลวงต่อการศึกษา เพราะครูจำนวนมากเสียชีวิตลง ในตอนแรกประเทศกลุ่มนี้ก็ต้องเผชิญ

ปัญหาที่มีจำนวนครุไม่พอเพียง และยังต้องมาพบอีกว่าครุที่มีอยู่ เสียชีวิตลง เมื่อเป็นเช่นนี้เราจะทำอย่างไรจึงจะแก้ปัญหาก็ได้ โดยให้ข้อมูลที่เพียงพอว่าสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นได้อย่างไร และป้องกันได้อย่างไร เมื่อเป็นเช่นนี้เราก็จะเห็นว่าข้อมูลและความรู้เป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยจัดการกับปัญหานี้ ประเด็นนี้ก็ใช้ได้กับปัญหาของการเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืนและปัญหาอื่น ๆ อีกด้วย อันนี้เป็นคำตอบของประเด็นแรกของคำถาม

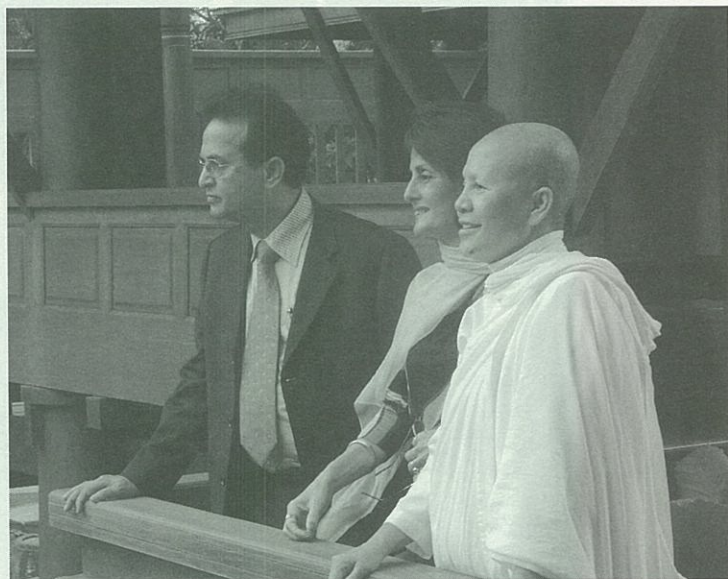
ถ้ามองไปทั่วโลก เราจะเห็นชัดว่าความขัดแย้งและความยากจนมักเป็นปัญหาที่มาด้วยกันเสมอ ที่ไหนมีความขัดแย้ง ที่นั่นก็มีความยากจน อันนี้เป็นเรื่องง่าย ๆ เพราะเราผันทรัพยากรไปใช้ในการจัดการกับความขัดแย้ง ลองดูตัวอย่างหลาย ๆ ประเทศที่ใช้เงินจำนวนมากซื้ออาวุธเพื่อมาต่อสู้กัน มาฆ่ากัน และทำลายทรัพยากรที่ยังคงเหลืออยู่

ยูเนสโกตั้งขึ้นหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ โดยมีวัตถุประสงค์หลักที่จะสร้างสันติภาพขึ้นในจิตใจของมนุษย์ เพราะเราเชื่อว่าจิตใจของคนนั้นแหละคือที่กำเนิดของความขัดแย้ง เวลาที่เกิดความไม่เข้าใจกัน...ก็คนนั้นแหละ เวลาที่เกิดความอดกลั้นเนื่องจากไม่รู้จักซึ่งกันและกัน...ก็คนนั้นแหละ เพราะฉะนั้นถ้าเราต้องการที่จะจัดการกับรากเหง้าของความขัดแย้งและความรุนแรง เราก็ทำได้โดยการสร้างความเข้าใจ วิธีเดียวที่จะจัดการไม่ยอมรบซึ่งกันและกันคือการสร้างความเข้าใจที่ดีขึ้นระหว่างกันและกัน

คุณพูดถึง ๑๑ กันยายน ผมคิดว่ามันเป็นช่องว่าง ส่วนตัวแล้วผมไม่เชื่อว่ามันมีความแตกต่างทางอารยธรรม ความจริงเป็น

เพียงแค่ว่าบางคนอาศัยอยู่ในบางส่วนของโลก และคนอื่นก็อาศัยในส่วนอื่นของโลกผมเชื่อว่าที่จริงแล้วมันเป็นช่องว่างในด้านความเข้าใจเกี่ยวกับบุคคลอื่น เป็นสิ่งสำคัญมากที่คนทางตะวันตกต้องเข้าใจคนอื่น ๆ เท่า ๆ กับความสำคัญสำหรับคนตะวันออกต้องเข้าใจว่าทำไมคนอื่นถึงทำอย่างที่เขาทำ เข้าใจจนถึงในระดับที่เกิดการยอมรับวิถีชีวิตที่แตกต่างกันออกไป และนี่ก็เป็นเหตุผลที่ทำให้องค์กรประเทยยูเนสโกจึงให้ความสนใจในเรื่องความหลากหลายของวัฒนธรรม ของภาษา เพราะโลกจะยั่งยืนอยู่ได้ ไม่ใช่เพียงแค่อาศัยความแตกต่างทางด้านชีวะ แต่ยังอาศัยความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรม ภาษา และภาษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน เราจะมองปัญหาแต่เพียงประเด็นของความแตกต่างทางชีวะไม่ได้

การที่จะช่วยพัฒนาโลกให้ยั่งยืนอยู่ได้ เราจำเป็นต้องควบคุมศักยภาพของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร แต่ตัวเทคโนโลยีนั้นไม่สามารถจัดการกับประเด็นของความขัดแย้งได้ เทคโนโลยีไม่สามารถนำสันติภาพมาสู่โลก ยกเว้นแต่เทคโนโลยีนั้นจะมีวิสัยทัศน์ และวิสัยทัศน์ขั้นพื้นฐานที่พูดถึงนี้คือการมุ่งมั่นต่อการที่จะมีความอดกลั้นต่อกันและกัน ที่จริงแล้วแค่ความอดกลั้นนั้นไม่พอ เราต้องก้าวล่วงไปกว่านั้น คุณต้องยอมรับสิทธิในการมีชีวิตอยู่ของคนอื่นเท่า ๆ กับที่คุณมีสิทธิที่จะมีชีวิต ถ้าคุณไม่พยายามที่จะเข้าใจว่าทำไมคนอื่นจึงเป็นอย่างที่เขาเป็น คุณจะใช้ชีวิตคุณมองสิ่งที่คนอื่นทำอย่างเพ่งโทษ คุณจะเห็นช่องว่างของการรับรู้กว้างขึ้นเรื่อย ๆ และถ้าเราไม่จัดการอย่างใดอย่างหนึ่งที่จะเชื่อมช่องว่างของความตระหนักรู้ เราก็จะไม่มีวันมีสันติภาพโลก

เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเยาวชนในปัจจุบันนี้มีโอกาสที่จะสร้าง
ความเข้าใจที่ดีขึ้น มีโอกาสที่จะร่วมกันช่วยพัฒนาความอดกลั้นที่
จะมองเห็นคุณค่าของความแตกต่างของเยาวชนและวัฒนธรรม
ถ้าคุณมองธรรมชาติ ธรรมชาติแสดงให้เห็นว่าความแตกต่างเป็น
สิ่งที่ดีงาม

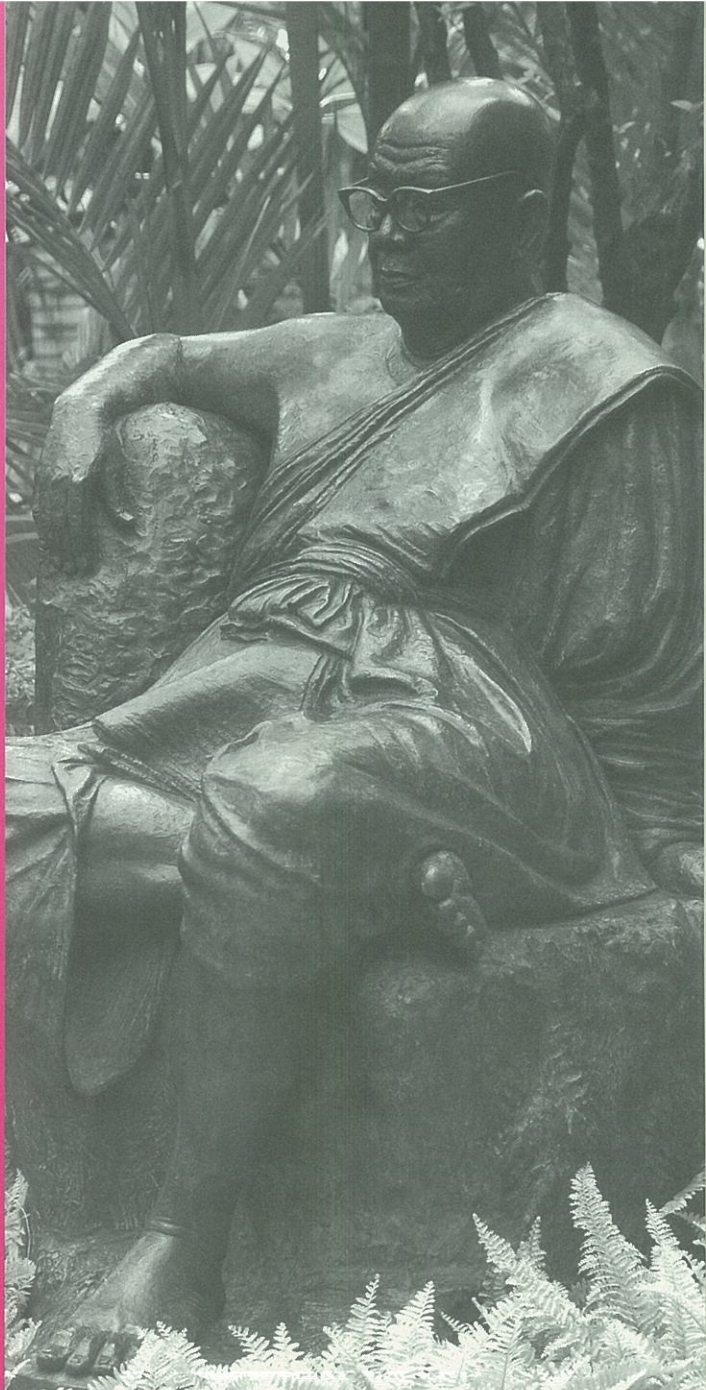
*คำกล่าวของคุณเกี่ยวกับความอดกลั้น ความหลากหลาย
และเคารพซึ่งกันและกัน เป็นสิ่งที่จะช่วยสร้างวิสัยทัศน์ที่จะทำ
โลกนี้ดีขึ้นให้กับเราทุกคนได้อย่างแท้จริง*

ผมหวังเช่นนั้น ผมเชื่อเช่นนั้น

นัก่างหยดใส

ไพฑิณ รุ่งรัตน์

๑๑๒

สวนโมกข์ ในใจ

คุณวิฑูรย์นั่งคุยกับลูกสาวอยู่ด้วยอาการเคร่งเครียด ทั้งสองคนต่างหาเหตุผลมาหักล้างซึ่งกันและกัน ลูกสาวย้ำแต่ว่าไม่อยากให้แม่เดินทาง เพราะสภาพของแม่ไม่พร้อม ในขณะที่คุณวิฑูรย์ยืนยันว่าแม่อยากไปสวนโมกข์

“ลูกควรจะทำตามใจแม่ เพราะว่าแม่จะได้ไม่เครียด”

“แต่การเดินทางจะทำให้แม่เครียดนะคะ” ลูกสาวออกกับพ่อ “นั่งนานเกินไป ไม่ว่าจะนั่งรถบ้านหรือรถไฟก็ทำให้แม่ลำบากทั้งนั้น ไก่ไม่อยากให้แม่เดินทาง คนที่ไปด้วยก็จะลำบากอีก”

“คนที่ไปด้วยนะเป็นพ่อนะ” คุณวิฑูรย์ยืนยัน “พ่อไม่กลัวหรอก ลำบากยังไงพ่อก็พาแม่ไปได้”

“หนูรู้” ลูกสาวเริ่มทำตาแดง ๆ

“รู้ก็ให้พ่อพาแม่ไปสิ...หนูก็ไปด้วยได้ ถ้าเป็นห่วงนัก...”

“หนูไปไม่ได้..พ่อก็รู้งานหนูเป็นยังไง หนูไปด้วยไม่ได้ ก็เพราะหนูไปด้วยไม่ได้สิคะ หนูถึงไม่อยากรับแม่ไป”

“พ่อก็ไปอยู่แล้ว หนูจะห่วงอะไรนักหนา” ผู้เป็นพ่อทอดเสียงยาว มองดูลูกสาวด้วยสายตาตำหนิ “พ่อรับรองว่าพ่อจะดูแลแม่อย่างดี...รับไม่ไหวได้ ไรไม่ให้ต่อมเลยทีเดียวนะ พ่อใจมัย”

ลูกสาวนิ่งไปชั่วขณะก่อนพูดด้วยน้ำเสียงเนิบช้า

“นั่นแหละค่ะ พ่อที่ยืนยันว่าจะดูแลแม่อย่างดี หนูก็ยังห่วง...”

ลูกสาวเว้นวรรค ผู้เป็นพ่อเสริมช่องว่าง

“ห่วงทำไมนักหนา...”

ลูกสาวต่อคำทันควัน

“ห่วงพ่อนั่นแหละ พ่อรู้มัย ยิ่งพ่อรับปากว่าจะดูแลแม่ หนูก็ยังเป็นห่วงพ่อ ใครจะดูแลพ่อละคะ พ่อเข้าใจมัย พ่อเนะก็อายุมากแล้วนะคะ...จะไม่ให้หนูห่วงพ่อด้วยหรือคะ หนูประมาทจนแม่เป็นอย่างนี้ไปคนหนึ่งแล้ว อย่าให้หนูต้องรู้สึกผิดไปมากกว่านี้เลย...”

ลูกสาวน้ำตาร่วงพรู ผู้เป็นพ่อเงยบกริบ ร่างของลูกสาวในหัวใจของพ่อค่อย ๆ เคลื่อนเข้ามาใกล้ สองแขนโอบไปรอบเอวพ่อ แล้วก้มหน้าลงชนกับตักของพ่ออย่างสุดก้น คุณวิฑูรย์นั่งอึ้งยกมือขึ้นลูบหัวลูกสาวเบา ๆ

“ขอบใจ...ลูก” เสียงของพ่อขาดวิน เพราะน้ำตาที่ตื้นขึ้นมาจนถึงแอ่งตา

ในที่สุด นโยบายไปสวนโมกข์ของคุณวิฑูรย์และคุณกรรณา ก็เปลี่ยนไป ด้วยคำพูดง่าย ๆ ของคนที่ทุกคนในบ้านไม่คาดฝัน เมื่อแม่ไก่เข้าไปบอกกับแม่ว่า

“แม่จ๋า หนูยังพาแม่ไปสวนโมกข์ไม่ได้นะคะ...ร่างกายแม่อังไม่พร้อมจะเดินทาง”

เด็กหญิงวัยอนุบาลเป็นผู้เสนอความเห็นด้วยภาษาเด็กอนุบาลว่า

“ไม่เป็นไรหรอกนะคะ คุณยาย...”

ทุกคนหันมามองแม่คนแก่แดงที่ทำท่ายื่นหน้ายื่นตาเข้ามาในเรื่องของผู้ใหญ่

“หนูไปทะเลไม่ได้ หนูเก้ะไปในฝัน”

ทุกคนหัวเราะกันครืน คนตัวเล็กยิ่งรู้สึกตื่นเต้นกับสิ่งที่ตัวเองพูด จึงทวนคำอีกครั้งแต่เปลี่ยนประธานใหม่เป็น

“คุณยายไปสวนโมกข์ไม่ได้ คุณยายเก้ะไปในฝัน”

ทุกคนหัวเราะอีก แม้ไม่ดังเท่าครั้งแรก แต่แล้วคุณกรรณากลับสวนคำขึ้นมาว่า

“ไม่...ไม่เป็นไร...แม่ไปในใจ”

คุณวิฑูรย์เมินหน้าไปทางอื่นทันที สงสารคู่ชีวิตจนสุดพรรณนา

คืนนั้น ขณะนั่งดูข่าวโทรทัศน์และเห็นตัววิ่ง คุณวิฑูรย์ก็ร้องเอะอะ

“นั่นไง ๆ...มีงานฉลอง ๑๐๐ ปีท่านอาจารย์พุทธทาสที่พุทธ-

มณฑล เราพยายไปพุทธมณฑลดีมัย...”

ทุกคนหันไปทางคุณวิฑูรย์

“ดี ๆ” แม่ไก่เสริมขึ้นทันควัน “งั้นเดี๋ยวไก่อ่าหาข้อมูลว่าเขา
มีงานกี่วัน ไก่อ่าพาแม่ไปวันไหน”

ในที่สุด แม่ไก่กับพ่อเข้ม (ซึ่งหันมาประสานใจกันเป็นอันดี
แล้ว) ก็ตัดสินใจพาทุกคนในบ้านไปร่วมเฉลิมฉลองงาน ๑๐๐ ปี
พุทธทาสภิกขุในวันอาทิตย์ที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๙ อันเป็นหนึ่ง
วันหลังจากวันครบรอบ ๑๐๐ ปี และเป็นการจัดงานวันที่ ๓ ของ
การเฉลิมฉลอง

“พาแม่ไปฟังอภิปราย มีพระพยอมด้วยนะแม่”

คุณกรุณาพยักหน้า

“มีคุณหมอประเวศ วะสี แสดงปาฐกถาเรื่องท่านอาจารย์
พุทธทาสก่อน แล้วจึงมีการอภิปรายในหัวข้อ ‘ธรรมะนำวิถีพุทธ-
ทาส’ มีผู้อภิปรายหลายคน นอกจากพระพยอมก็มีท่านเสฐียร-
พงษ์ วรรณปก แล้วก็อีกหลายคน...ตอนบ่ายมีคุณแม่ชีคันสนีย์
เสถียรสุด ด้วยนะ”

คุณกรุณาพยักหน้าอีก

เช้าวันอาทิตย์ ลูกเขยขับรถ ลูกสาวนั่งข้างหน้า คุณตา
กับคุณยายนั่งข้างหลัง มีหนูหิววิ่งอยู่บนตักคุณตา รถเงินคุณ
กรุณาจอดอยู่ด้านหลังรถ ขณะรถแล่นออกจากบ้านนั้น แสงแดด
หน้าฝนกำลังเหลืองสวยและพัดผ่านลงมาบนถนนหน้าบ้านพอดี
คุณวิฑูรย์ชี้ให้คุณกรุณาดู บ่นพึมพำพอให้ได้ยินกันทั้งคันรถว่า

“เหมือนแสงธรรมนำทาง” พ่อเข้มแอบยิ้มกับแม่ไก่ บรรยากาศในรถเป็นไปด้วยความชื่นมื่นชื่นใจ

ลูกเขยเป็นคนอ้วนแม่ยายลงจากรถและวางลงในรถเข็นอย่างเบามือ ก่อนเข็นพาไปจนถึงสถานที่จัดงาน ผู้คนมากหน้าหลายตาแน่นขนัด แต่ล้วนเป็นผู้ปฏิบัติธรรม เพราะทันทีที่เห็นรถเข็นคุณกรุณา ทุกคนก็ร่วมกันอำนวยความสะดวกอย่างแข็งขัน มีคนชี้ทางให้ไป เข้าประตูโน้นคะ เลี้ยวไปทางซ้าย แล้วเลี้ยวไปทางขวา ลงไปชั้นล่างสุดณะคะ ในที่สุด ด้วยน้ำใจไมตรีเหล่านั้น คุณกรุณาก็ได้มาปรากฏตัวอยู่ด้านหน้าสุดของหอประชุมพุทธมณฑล ปณิธานท่านอาจารย์พุทธทาสที่ปรากฏอยู่บนหลังเวทีทำให้เกิดความขริมขล้ง

รถเข็นคุณกรุณาอยู่แถวหน้าสุด เสียงของผู้แสดงปาฐกถาดังอยู่แว่ว ๆ

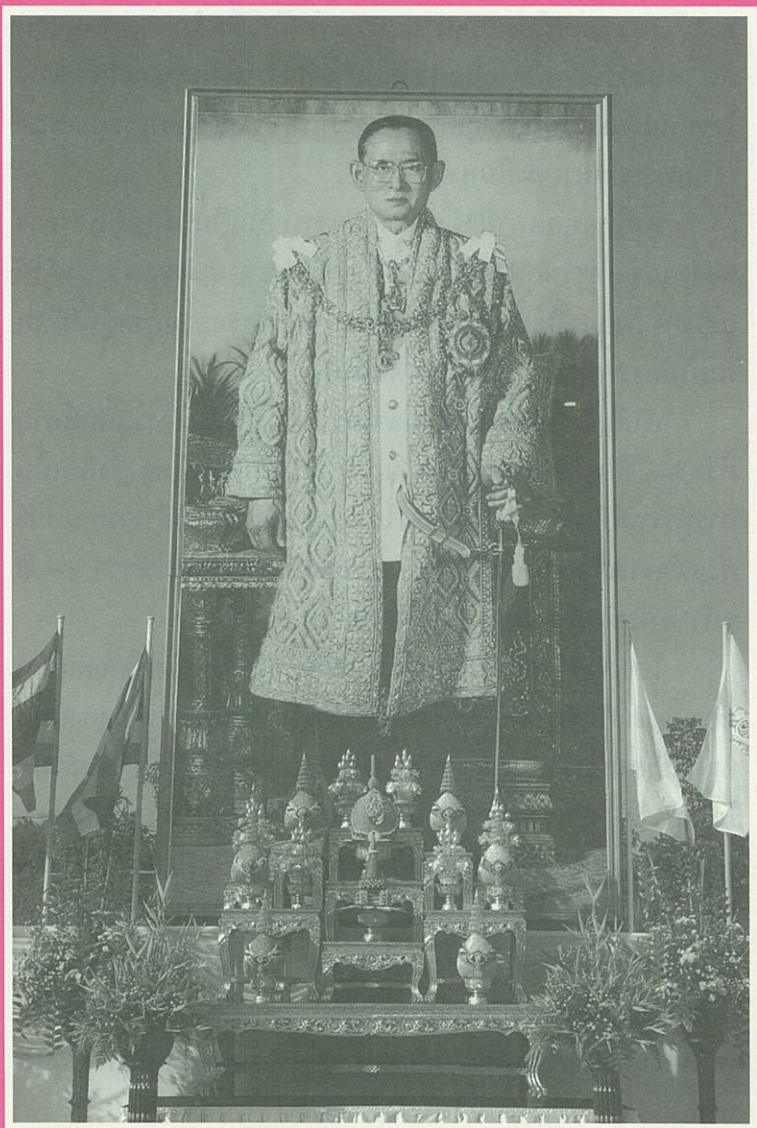
“ท่านว่าขอให้ศาสนิกชนแต่ละศาสนาเข้าถึงศาสนาของตน มีการร่วมมือกันระหว่างศาสนาเพื่อให้มนุษย์ถอนตัวจากวัฏถุนิยม... ท่านว่ายาที่จะรักษาความเจ็บป่วยของมนุษย์ มีแต่โลกุตระธรรมเท่านั้น ท่านเน้นการปฏิบัติทันที ท่านปรุงโอสถธรรมเพื่อบ้านทุกบ้าน... ท่านว่าศีลธรรมจะต้องเป็นหลักของการพัฒนา ศีลธรรมไม่กลับมา โลกจะวินาศ...”

**คุณกรุณานิ่งฟัง ในใจร้องแต่...โอ ๆ ธรรมะพระพุทธเจ้า
โอ พระคุณเจ้า ทำไมวิเศษอย่างนี้**

คนไทย โชคดี

วันนี้ขอเขียนจากใจในฐานะข้าราชการคนหนึ่งที่ได้อุทิศตนตามพระจริยวัตรและพระราชกรณียกิจของในหลวงมาตั้งแต่ยังเป็นเด็ก มาจนถึงวาระพิเศษมหามงคลอย่างยิ่งที่ทรงครองราชย์ครบ ๖๐ ปี คุณพ่อคุณแม่เป็นผู้พร่ำสอนให้ลูก ๆ ทุกคนยึดถือพระองค์ท่านเป็นต้นแบบ และให้ปฏิบัติตามรอยเบื้องพระยุคลบาท

เหตุการณ์ในวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๙ เป็นวันที่คนไทยทุกหมู่เหล่าได้แสดงให้เห็นประจักษ์ถึงความจงรักภักดีต่อองค์พระมหากษัตริย์ และคงเป็นวันที่ทุกคนจะเก็บภาพไว้ในความทรงจำ ซึมซับประทับใจที่ได้เห็นพระองค์ท่านอยู่ท่ามกลางพสกนิกรที่แสดงความจงรักภักดีร่วมกันที่ลานพระบรมรูป

ทรงม้า ยาวตลอดไปตามแนวถนนราชดำเนินเป็นจำนวนหลายแสนคน และรวมถึงดวงใจอีกกว่าสิบล้านที่เฝ้าชมพระบารมีผ่านทางโทรทัศน์ล้วนด้วยใจถวายความจงรักภักดี และถวายพระพรให้ทรงเจริญพระชนมายุยิ่งยืนนาน

คนไทยทุกคนรู้สึกตื่นตื้นใจกับวาระอันเป็นมงคลที่ในหลวงของคนไทยทรงปกครองบ้านเมืองและประชาชนของพระองค์ได้ยาวนานถึง ๖๐ ปีแล้ว หมอในฐานะข้าราชการอยากกระตุ้นให้คนไทยได้ตระหนักมากกว่าความตื่นตื้นใจ

ถ้าฟังข้าราชการและลูกจ้างทั่วไปมักเริ่มต้นทำงานกันที่อายุกว่า ๒๐ ปี และสิ้นสุดที่อายุ ๖๐ ปี กันเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งถือเป็นการทำงานเพียงแค่ ๔๐ ปี แต่ในหลวงของเราทรงทำงานหนักมาตั้งแต่ทรงเสด็จขึ้นครองราชย์ จวบจนจนถึงวันนี้ก็นับได้กว่า ๖๐ ปีแล้ว คนไทยทุกคนควรสำนึกไว้ในหัวใจอย่างยิ่ง

ในระหว่างการเฝ้ามองพระพักตร์ของพระองค์ขณะเสด็จออก ณ สีหบัญชรที่พระที่นั่งอนันตสมาคม ความรู้สึกในใจของหมออาจเหมือนกับอีกหลายดวงใจที่เฝ้ามองพระองค์ด้วยความสำนึกในหัวใจว่า ตัวเรานี้ยังทำงานเพื่อแผ่นดินได้ไม่เท่าเสี้ยวหนึ่งของพระองค์ท่านเลย พระพักตร์ของพระองค์ค่อย ๆ มีรอยยิ้มเกิดขึ้นจนเต็มใบหน้า คนไทยทุกคนต่างรู้สึกปิติในหัวใจ นานแล้วที่ไม่ได้เห็นบรรยากาศเช่นนี้ รวมทั้งรอยยิ้มของพระองค์ น้ำตาของทุกคนเอ่อทันออกมาโดยมิได้นัดหมาย เป็นน้ำตาแห่งความปิติที่เกิดเป็นคนไทย แต่จะมีกี่คนที่เกิดปณิธานที่จะเดินตามรอยเบื้องพระยุคลบาท

ในตลอดเวลาห้าวันที่รัฐบาลจัดให้เป็นวันหยุด สถานีโทรทัศน์ช่อง ๙ ได้นำภาพยนตร์ส่วนพระองค์ซึ่งหาดูได้ยากยิ่งมาฉายให้ประชาชนได้รู้ว่าพระองค์ทรงงานหนักสักเพียงใดในตลอดระยะเวลาที่ทรงครองราชย์ ๖๐ ปี ในหลวงทรงเหน็ดเหนื่อยพระวรกายในการดูแลสารพัดทุกข์ของพสกนิกร จึงควรอย่างยิ่งที่ข้าราชการทุกคนจะตระหนักและสร้างจิตสำนึกไว้ในหัวใจตลอดเวลา

เมื่อพระองค์ทรงเป็นต้นแบบของการปฏิบัติงานเพื่อความสงบสุขร่มเย็นในแผ่นดินแห่งนี้ พวกเราเหล่าข้าราชการทั้งหลายก็ควรที่จะยึดถือปฏิบัติตามพระจริยวัตรของพระองค์ด้วย

เมื่อพระองค์ท่านทรงขึ้นครองราชย์ พระองค์ท่านทรงตรัสว่าพระองค์จะครองแผ่นดินโดยธรรม ทศพิธราชธรรมที่พระองค์ทรงยึดถือมาตลอดระยะเวลาการครองราชย์เป็นเครื่องยืนยันว่าควรอย่างยิ่งที่ข้าราชการจะปฏิบัติตามรอยเบื้องพระยุคลบาท

หลักธรรมทั้งสิบข้อมีดังนี้

- ทาน** - การให้
- ศีล** - การรักษากายวาจาให้เรียบร้อย
- บริจาค** - การสละอุทิศตนเพื่อคนอื่น
- อาชชวะ** - ความซื่อตรง
- มัททวะ** - ความอ่อนโยน
- ตปะ** - การข่มกิเลส
- ขันติ** - ความอดทน
- อภิกโรธ** - การไม่แสดงความโกรธ
- อวิหิงสา** - การไม่จองเวรเบียดเบียนผู้อื่น

อวีโรธนะ - ความเที่ยงธรรม

คนไทยมักจะเคารพเทิดทูนองค์พระมหากษัตริย์ด้วยคำพูด แต่จะมีกี่คนที่ปฏิบัติตนตามรอยเบื้องพระยุคลบาทอย่างแท้จริง ตลอดเวลาห้าวัน คนไทยคงได้มีโอกาสสัมผัสพระราชกรณียกิจ ของในหลวงทั้งในภารกิจปัจจุบันและในช่วงเวลาที่พระองค์ทรง ครองราชย์ ๖๐ ปี น้ำตาของหมอไอลรินหลายครั้ง แต่ก็นับเป็น ช่วงเวลาที่มีค่าอย่างยิ่ง เพราะหมอตัดสินใจเลือกรับราชการเพียง เพื่อมีโอกาสช่วยเหลือสังคม แต่การเลือกเส้นทางนี้ยิ่งนานก็ยิ่ง หนัก ไม่ได้มีโอกาสรับผลประโยชน์เพราะเลือกที่จะทำงานอยู่กับ ศพ กับความยุติธรรม

ต้องขอบคุณคุณพ่อคุณแม่ซึ่งปลูกฝังแบบบังคับให้รักชาติ ศาสตร์ ให้มีความจงรักภักดีด้วยหัวใจ ทั้งสองสิ่งนี้คือหลักอัน มั่นคงแม้ชีวิตจะถูกกระทบอย่างไรก็ไม่เคยรู้สึกว่าจะทำดีไปทำไม หากจะมีก็แค่รู้สึกเหนื่อยล้าเหลือเกิน และยิ่งยามนี้ดูประหนึ่งว่า หมอกำลังเข้าใจเป้าหมายคือการพัฒนากระบวนการยุติธรรมของ ไทยให้มีความเป็นธรรมด้วยนิติวิทยาศาสตร์ การสร้างระบบติดตาม คนหายและการพิสูจน์ร่างนิรนามเพื่อหลักสิทธิมนุษยชน

แนวคิดของหมอคือการมองว่าพลังของแผ่นดินจะด้อยค่า ลงไปถ้ายังมีความชั่วร้ายคงอยู่ การกระทำผิดแต่ไม่ถูกลงโทษ กลายเป็นเหมือนเนื้อร้ายที่นอกจากจะเหม็นเน่าแล้วยังลุกลามไป ยังส่วนอื่นได้ โดยไม่เคยคิดเป็นศัตรูกับใคร

ปณิธานของหมอจึงยังคงแน่วแน่ที่จะเป็นข้าราชการที่ดี จะ ปฏิบัติตามรอยเบื้องพระยุคลบาท โดยยึดศัพทิตราชาธรรมที่พระ

องค์ทรงรักษามาโดยตลอด และจะขอเป็นเสมือนทหารของพระองค์ ผู้ซึ่งคอยเฝ้าดูแลแก้ปัญหาความทุกข์ของประชาชนโดยอาชีพของหมดตลอดไป

เกียรติประวัติและชีวิตของคนเราล้วนหมดสิ้นตามอายุขัย แต่แผ่นดินยังคงอยู่เพื่อคนรุ่นต่อ ๆ ไป ใส่ใจรักทำนุบำรุงแผ่นดินตามรอยเบื้องพระยุคลบาทกันเถอะ

คนไทยโชคดีที่มีในหลวง

ติดตามข่าวสารของเสถียรธรรมสถานผ่านเว็บไซต์

www.sosstation.org

สถานีแห่งความดี ความงาม ความจริง

www.websds.org

www.sathira-dhammasathan.org

เรื่องราวเกี่ยวกับเสถียรธรรมสถาน

www.sansanee.org

เสถียรธรรมสถาน ภาษาต่างประเทศ

www.dharmastation.org

สถานีแห่งธรรม นำใจเยาวชนให้ทำความดี

www.smustsay.com

Sex Must Say เรื่องเพศต้องพูด

www.aboutdna.net

DNA : Drink No Alcohol

สายพันธุ์ใหม่ไร้แอลกอฮอล์

ติดต่อกับสื่อทุกประเภทของเสถียรธรรมสถานได้ที่
ปน. ๑๔๒ จรชัยві กรุงกพว ๑๐๒๓๐

กว่าจะมาเป็นล้านในวันนี้

ชมพู่ ตระกูลเลิศเสถียร

ความเหมือน ใน ความต่าง

ที่รูปแบบของวิถีชีวิต ที่ร้อยล้านถ้อยคำของภาษา ที่เชื้อชาติและผิวพรรณ และอีกที่วัฒนธรรมที่สั่งสมต่อผ่านกันมา...ก็ไม่สามารถแบ่งแยกผู้คนบนโลกนี้ออกจากกันด้วยมาตรฐานความแตกต่างทางกายภาพที่เป็นเพียงภาพลวงตาเท่านั้น เพราะถ้ามองหยั่งลึกเข้าไปภายในห้วงแห่งใจ เราจะมองเห็นความเหมือนในความต่างที่หล่อหลอมดวงใจหลายๆ ดวงเข้าเป็นหนึ่งเดียวกัน...เป็นดวงใจแห่งโลกที่พร้อมจะนำสานตึกลับสู่โลกใบนี้...อย่างไม่แบ่งแยกและเด็ดฉันท...

เฉกเช่นเดียวกับการประชุมครั้งสำคัญ SOS International Youth Leadership Summit ที่ได้นำพาอาคันตุกะเยาวชนนานาชาติกว่า ๓๐ คนจากทั่วทุกทวีป ผู้ดูเหมือนแตกต่างแต่มีใจเดียวกันมาร่วมผนึกพลังใจในการสร้างสันติภาพให้ก่อเกิดขึ้นในโลกใบนี้ได้อย่างยั่งยืนและฝังรากหยั่งลึก ลึกในทุกอณูพื้นที่บนโลกใบนี้

ทัศนคติและมุมมองที่แตกต่างในเรื่องการทำงานแบบมีจิตอาสา รวมทั้งประสบการณ์อันทรงคุณค่าที่พวกเขาเก็บเกี่ยวได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้ได้ถูกสะท้อนผ่านตัวแทนผู้นำเยาวชนเจ็ดคน เพื่อแลกเปลี่ยนและซึมซับซึ่งกันและกัน และทุกประสบการณ์ของพวกเขา ก็คือ การเรียนรู้ที่ยิ่งใหญ่...อย่างไม่มีที่สิ้นสุด... และเป็นไปเพื่อยังประโยชน์สูงสุดต่อทุกคนที่ทุกข์เฉีญ...

รากฐานที่ดี... มีชัยไปกว่าครึ่ง

Lydia Muchodo

ประธานของหน่วยงาน

PAYLS* II - East Africa

ตัวแทนเยาวชนจาก**ประเทศอูกานดา**

สำหรับ **ลิเดีย** แล้ว การสวมหมวกหลายใบในหลายหน้าที่ที่เธอต้องรับผิดชอบไม่ได้เป็นภาระที่หนักใจเลย เนื่องจากในทุกวันเวลาแห่งการเข้าสู่โลกแห่งการทำงาน เธอค่อย ๆ ปูพื้นฐานที่มั่นคงให้กับตัวเอง เธอค่อย ๆ ก่ออิฐและเทพูนให้กับทางเดินของเธอ โดย...เรียนรู้...และฝึกฝนอย่างไม่หยุดนิ่ง เพื่อรังสรรค์สิ่งดี ๆ ให้กับชุมชน

***PAYLS - PAN-ASIA YOUTH LEADERSHIP SUMMIT**

“หน้าที่ที่ฉันต้องรับผิดชอบ
นั้นมากมายเหลือเกิน แต่มันก็ไม่ได้หนักหนาเกินไปสำหรับตัวฉัน
เนื่องจากฉันเติบโตในการทำงานในแต่ละวัน และฉันก็ฝึกฝนตัวเอง
ในการทำหน้าที่ต่าง ๆ โดยเริ่มจากการรับผิดชอบงานในส่วนเล็ก ๆ
เรียนรู้และเก็บเกี่ยวประสบการณ์จากการทำงานในแต่ละครั้งเพื่อนำไปต่อยอดในการทำงานที่ยิ่งใหญ่ขึ้น จนกระทั่งทุกอย่างมันหลอม
หลอมมาเป็นตัวฉันในทุกวันนี้ ฉันคิดว่าปุมหลังและประสบการณ์
ในการทำงานเป็นสิ่งที่ เป็นพื้นฐานที่สำคัญในการทำให้ฉันเป็นคน
ที่มีทักษะในการทำงานที่ดีขึ้น และฉันก็สามารถรับใช้องค์กรของ
ฉันได้ดีขึ้น เพื่อออกไปทำงานให้กับผู้คน เพื่อให้พวกเขามีชีวิตที่
ดีขึ้น”

ปัจจุบันลิเดียเป็นเจ้าหน้าที่สังคมสงเคราะห์ในหน่วยงาน
NGO และเธอยังดำรงตำแหน่งเป็นประธานของหน่วยงาน
PAYLS II - East Africa หน้าที่หลักของเธอคือการสร้างสันติภาพ
ให้ก่อเกิด และการเน้นย้ำในเรื่อง
สิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะสิทธิของ
เด็กและสตรี เธอได้เดินทางไปตาม
โรงเรียนมัธยมฯ ต่าง ๆ เพื่อนำ
สันติภาพไปสู่หัวใจของเด็ก ๆ นอก
จากนั้นเธอยังเป็นเจ้าหน้าที่ในการ

ดูแลโครงการต่าง ๆ ขององค์กร เธอ
บันทึกรายละเอียดการทำงานทั้งหมด
ที่เธอได้มีโอกาสเข้าไปสัมผัสและเกี่ยว
ข้องกับเด็ก ผู้หญิง เยาวชน และกลุ่ม
ผู้ชายในชุมชน และสิ่งที่ทำลายเธอมาก
ไปกว่านั้น คือการทำหน้าที่ในส่วนของผู้
บริหารเพื่อนำพาให้องค์กรพัฒนาไป

ในทิศทางที่ต้องการ และรักษาความสัมพันธ์ที่ดีงามกับผู้ให้การ
สนับสนุนองค์กร

และผู้ให้การสนับสนุนองค์กรของเธอก็เปรียบเสมือน
แหล่งน้ำในโอเอซิสที่หล่อเลี้ยงองค์กรของเธอให้เติบโตใหญ่เพื่อให้ร่ว
มแก่ชุมชน...

“องค์กรของเราได้รับการสนับสนุนเป็นอย่างมากจากผู้คน
ภายนอกที่ศรัทธาและเข้าใจในงานของเรา และเราก็ต้องการการ
สนับสนุนจากภายนอกเป็นอย่างมาก เพราะทุกโครงการต้องการ
การผลักดันในช่วงเริ่มแรก และเมื่อทุกอย่างเข้าที่เข้าทาง การทำ
งานของเราก็จะดำเนินไปได้อย่างดี”

แต่การพัฒนาที่ยั่งยืนสำหรับลิตเดียก็คือการยืนหยัดและเติบโต
ได้ด้วยตัวเอง องค์กรของเธอมีนโยบายที่จะหารายได้เพื่อสนับสนุน
โครงการต่าง ๆ และคืนผลกำไรกลับสู่ชุมชน และการลงทุน
ขององค์กรก็คือการใช้ทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพขององค์กรเป็น
ตัวจักรสำคัญ...

นอกเหนือจากนี้ องค์กรยังมีหน้าที่ให้คำปรึกษากับองค์กร

อื่น ๆ ในเรื่องของการทำวิจัยและการทำการประเมินผลโครงการ ซึ่งรายได้จากการสร้างงานในส่วนนี้จะถูกนำมาใช้ในการดำเนินโครงการอื่น ๆ ขององค์กรต่อไปเพื่อสร้างความเจริญให้กับชุมชน

และแน่นอน สิ่งที่เธอกำลังทำอยู่นั้นย่อมเต็มไปด้วยอุปสรรค และปัญหานานาประการ แต่สำหรับลิเดียแล้ว ความมุ่งมั่นที่จะเห็นชุมชนของเธอดีขึ้นคือผลสำเร็จที่สามารถขจัดปัดเป่าความเหน็ดเหนื่อยออกไปจากเธอได้อย่างสิ้นเชิง

“สมัยที่เรียนมัธยม ฉันมีความปรารถนาที่จะทำงานเพื่อชุมชน ดังนั้นฉันจึงตัดสินใจทำงานด้านสังคมสงเคราะห์เมื่อออกสู่โลกแห่งการทำงาน และฉันก็สามารถทำมันได้ดีทีเดียว ฉันมีโอกาสดีที่ได้ร่วมงานกับองค์กรที่ทำงานเพื่อประโยชน์ของชุมชนอย่างแท้จริง ซึ่งตรงกับความปรารถนาภายในของฉันที่จะมีชีวิตอยู่เพื่อผู้อื่น และความสุขในการทำงานของฉันก็คือการเห็นผู้คนมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และนี่เองที่ทำให้แรงบันดาลใจของฉันไม่เคยดับมอดลง”

สำหรับลิเดียแล้ว การเดินทางออกไปสู่โลกภายนอกมักนำพาเธอไปสู่ประสบการณ์ที่แปลกใหม่ และการเดินทางมาเข้าร่วมกิจกรรม SOS ที่ประเทศไทยก็ได้สร้างความทรงจำที่สุดประทับใจให้กับเธอแบบเหนือคำบรรยายในทุกรายละเอียดที่เธอมีส่วน

ร่วม และร่วมเฝ้าสังเกต

“การเดินทางในครั้งนี้ถือเป็นหนึ่งในการเดินทางที่สุดยอดของชีวิต ฉันได้เขียนอีเมลถึงเพื่อน ๆ และบอกกับพวกเขาว่าฉันไม่รู้จะอธิบายถึงเมืองไทยอย่างไรดี เพราะทุกอย่างมันอยู่เหนือคำบรรยาย เมืองไทยเป็นประเทศที่สวยงาม ผู้คนมีจิตใจดี และพวกเขามีวัฒนธรรมที่รุ่มรวย ประชาชนมีความศรัทธาและเคารพในประวัติศาสตร์ของตัวเอง ซึ่งเป็นสิ่งที่พิเศษมาก ๆ ฉันพยายามที่จะอธิบายถึงประสบการณ์ของตนเอง เพราะทุกสิ่งทุกอย่างที่ฉันพบเจอแล้วแต่น่าประทับใจทั้งสิ้น มีเพื่อนถามฉันว่าประสบการณ์ที่น่าจดจำที่สุดของฉันคืออะไร...นับเป็นคำถามที่ตอบได้ยากมาก เพราะว่าในทุก ๆ วันคือการค้นพบและเจออะไรสิ่งใหม่ ๆ และทุก ๆ วันก็ร่ายล้อมไปด้วยความสวยงาม”

และภาพแห่งความประทับใจของเธอในการเดินทางครั้งนี้ก็คือภาพของในหลวงที่ทรงงานหนักเพื่อประชาราษฎร์ของพระองค์

“ภาพขององค์พระมหากษัตริย์ไทยที่กำลังทรงงานและมีพระเสโทไหลลงมาที่พระนาสิกเป็นภาพที่ทำให้ฉันเห็นแล้วร้องไห้

เราทราบดีว่าโดยทั่วไปกษัตริย์มีทุกสิ่งทุกอย่าง รวมทั้งมีข้าราชการจำนวนมาก หากแต่พระมหากษัตริย์ไทยเลือกที่จะทรงงานหนักเพื่อประชาชน เป็นเรื่องที่ยิ่งใหญ่มาก ๆ ที่คนไทยมีพระมหากษัตริย์ที่เล็งเห็นถึงความสุขของผู้คนมาก

กว่าความสุขของพระองค์เอง ซึ่งเป็น
สิ่งที่พิเศษสุดที่เกิดขึ้นในโลกใบนี้ และ
สิ่งนี้ก็เป็นแรงบันดาลใจให้กับประชาชน
ชาวไทยที่จะทำสิ่งดี ๆ เพื่อผู้อื่นและนี่
เป็นบทเรียนที่ล้ำค่าที่ฉันจะนำกลับไปใช้
ที่ชุมชนของฉันในการอุทิศตนเพื่อประ-
โยชน์สุขของผู้อื่น”

เมื่อเรียนรู้โลกภายนอกแล้ว ลิเดียก็มีโอกาสได้เรียนรู้โลก
ภายในแห่งตนด้วย ซึ่งถือเป็นสิ่งสำคัญในการที่จะนำพาเธอไปสู่
การเป็นอาสาสมัครแห่งโลกที่ทำงานอย่างสงบเย็นและเป็นสุข

“ในช่วงของการเข้าร่วมกิจกรรมที่เสถียรธรรมสถาน ฉันได้
เรียนรู้มิติทางจิตวิญญาณมากขึ้น และมีความเข้าใจในเรื่องความ
สงบของจิตใจมากยิ่งขึ้น ฉันได้เลือกคำสอนที่ดี ๆ และจะนำไปใช้
ในการทำงาน ฉันเป็นคริสเตียนและฉันก็สามารถหาความสงบใน
จิตใจได้ด้วยวิธีของฉัน แต่ฉันก็มีความเคารพในทุกศาสนา เคารพ
ในทุกความเชื่อของผู้คน และฉันคิดว่าเรื่องของใจเป็นเรื่องที่มี
ความสำคัญในการที่จะทำให้ผู้คนเป็นคนดีมากยิ่งขึ้น และทำให้
พวกเขาปรับใช้ผู้อื่นได้ดีมากยิ่งขึ้นด้วย”

และการเปลี่ยนแปลงในตัวเองที่เธอเห็นได้อย่างชัดเจนภายใน
ในช่วงเวลาสั้น ๆ ที่เธออยู่ที่เมืองไทยก็คือ การที่เธอมีเวลาหยุด
และมองเข้าไปในหัวใจของตนเอง

“ตลอดเวลาที่ผ่านมาในการทำงาน เรามักจะมองออกไป
ข้างนอก และคิดเพียงว่าจะช่วยเหลือผู้อื่นอย่างไร แต่เราไม่เคย

วางมือและสำรวจใจของเราเลย เมื่อเราพูดถึงสันติภาพและเราต้องการให้สันติภาพเกิดขึ้นกับผู้คน ทุกอย่างมันออกมาจากสมองของเรา มันไม่ได้ผ่านการกลั่นกรองออกมาจากหัวใจของเรา ดังนั้นสิ่งที่ได้เรียนรู้จากที่นี่คือการมองเข้าไปในมิติภายใน เป็นการเดินทางเข้าสู่ด้านในของตัวเอง มันคงดีกว่าที่เราใช้หัวใจของเรา่วมแบ่งปันความรู้สึกกับผู้อื่น แทนที่จะปล่อยให้สมองสั่งการอย่างรวดเร็วโดยขาดการกลั่นกรองอย่างละเอียดถี่ถ้วนว่าสิ่งที่เราทำให้อื่นนั้นเป็นสิ่งที่ดีจริงหรือไม่ ต่อไปนี้ทุกสิ่งทุกอย่างที่เรามอบให้กับผู้อื่นจะออกมาจากจิตใจของเราอย่างแท้จริง”

และการกลับบ้านแบบเปลือมือเปล่าย่อมไม่ใช่วิสัยของลิเดียแน่นอน ทุกสิ่งทุกอย่างที่เธอได้เรียนรู้และเก็บเกี่ยวได้ในตลอดการเดินทางได้ถูกจารึกลงไว้ในความทรงจำของเธอ และพร้อมที่จะถูกนำมาแปรสภาพเป็นรูปธรรมที่สัมผัสได้เมื่อเธอเดินทางกลับสู่ประเทศของเธอ และลงมือทำงานด้วยจิตอาสาต่อไป โดยมีความสุขของผู้อื่นเป็นเป้าหมายสูงสุด

มองผ่านเลนส์

Tamao Koyama

ประธานองค์กร PAPYLS* - Japan

และตัวแทนเยาวชนจาก**ประเทศญี่ปุ่น**

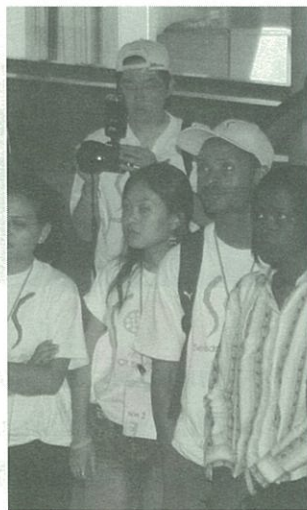
***PAPYLS - PAN-ASIA PACIFIC YOUTH LEADERSHIP SUMMIT**

ในขณะที่ตัวแทนเยาวชนหลายคน
บันทึกความทรงจำของตนเองที่เจอะเจอ
ในพื้นที่หลายล้านเมกะไบต์ในเซลล์สมอง
หรือรำพันพรรณนาถ้อยคำและความรู้สึก
ของตนลงในสมุดไดอารี่ส่วนตัว **ทามาโอะ**
หนุ่มน้อยจากญี่ปุ่นกลับเลือกที่จะบันทึก
วันเวลาดี ๆ ของเขาในช่วงเวลาสิบวันที่ประ-
เทศไทยด้วยกล้องถ่ายรูปคู่ใจในทุกสถานที่
ที่เขาได้เยี่ยมชมรายไป ไม่ว่าจะเป็นสวนธรรม
เสถียรธรรมสถาน ดอยตุง จังหวัดเชียงราย
การไปชมขบวนเรือพยุหยาตรา หรือการ
ย้อนอดีตกลับสู่ครั้งกรุงศรีอยุธยารุ่งเรือง ล้วนแต่ถูกเก็บบันทึกไว้
อย่างประณีตบรรจงผ่านมุมมองของเขาที่มองผ่านเลนส์ ทามาโอะ
กล่าวสั้น ๆ ถึงงานอดิเรกของเขาเพียงว่าเขารักและสนใจในศิลปะ
การถ่ายรูปเป็นอย่างมาก

...และภาพแห่งวันเวลาที่สวยงามในเมืองไทยที่เขาและผอง
เพื่อนเยาวชนได้ร่วมแบ่งปัน... แลกเปลี่ยนและเกื้อกูล... จะถูกเก็บ
ไว้จนถึงนิรันดร์

ปัจจุบันทามาโอะทำงานอยู่กับองค์กร Shumei ที่เน้นในเรื่อง
การทำงานทางด้านจิตใจ การเกษตร และศิลปะ ทามาโอะได้รับ
เชิญมาเข้าร่วมงานนี้โดยท่านแม่ชีคันสนีย์ที่มีโอกาสได้พบกับ
ทามาโอะในการประชุมสุดยอดผู้นำในครั้งก่อน ๆ

และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมครั้งนี้ได้ก่อให้เกิดภาพหลาย

ร้อยภาพในการมองผ่านเลนส์ของเขา ที่มีบรรดาตัวแทนเยาวชนจากทั่วทุกทวีปเป็นนายแบบและนางแบบให้กับภาพถ่ายของเขา...อย่างจริงจังและเป็นธรรมชาติ

“การเดินทางมาประเทศไทยในครั้งนี้ ผมได้มีโอกาสพบปะผู้คน

จำนวนมาก ตัวแทนเยาวชนทุกคนเป็นคนที่น่ารักและเฉลียวฉลาด เป็นผู้ที่ผมไม่สามารถมีโอกาสได้พบเจอบ่อยครั้งนัก และการพบปะผู้คนใหม่ ๆ ก็นำไปสู่ประสบการณ์ใหม่ ๆ”

และการเป็นเมล็ดพันธุ์แห่งปัญญาก็เป็นหนึ่งในประสบการณ์แปลกใหม่ที่ท้าทายให้เขาได้เข้ามาสัมผัสและบ่มเพาะตัวเองให้เป็นหนึ่งในเมล็ดพันธุ์แห่งปัญญาเพื่อเติบโตกล้าในผืนแผ่นดินของเขา...และแตกขยายแผ่กิ่งก้านไปยังแผ่นดินโลก เพื่อหยิบยื่นร่วมเงาแห่งความเมตตากรุณาให้กับดินแดนที่ระอุร้อนแล้ง

“มิติทางจิตวิญญาณเป็นสิ่งที่ทรงคุณค่าและมีความสำคัญสำหรับทุกคน ถ้าแต่ละคนสามารถบรรลุถึงการเป็นเมล็ดพันธุ์แห่งปัญญาได้ เขาก็จะเข้าถึงความสุขที่แท้จริง และขบวนการในการเข้าสู่การบ่มเพาะเมล็ดพันธุ์แห่งปัญญาของแต่ละคนก็แตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่เขาเติบโตมา แต่ทุกคนสามารถที่จะเป็นเมล็ดพันธุ์แห่งปัญญาได้อย่างแน่นอน”

สำหรับทามาโอะแล้ว ความสงบสุขแห่งจิตใจมีคุณค่าที่ยิ่งใหญ่และมีความหมายต่อชีวิตของเขา...อย่างเหลือคณานับ

“ผมเกิดมาในครอบครัวที่เต็มไปด้วยความเร่งรีบ และมีช่วงหนึ่งในชีวิตผมตัดสินใจที่จะไม่ให้ความสำคัญกับเรื่องของความสงบแห่งจิตใจ และผมก็พบว่ามันกลับกลายเป็นช่วงเวลาที่เราวุ่นวายที่สุดในชีวิตผม ถ้าเราให้ความสำคัญในเรื่องสันติภายในใจ เรา จะพบกับความสงบสุขที่ยืนยาว สำหรับผมแล้ว เรื่องสันติในใจ เป็นสิ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก”

การเข้าร่วมในกิจกรรมครั้งนี้ได้ตอบสนองและเติมเต็มสิ่งที่เขาดิวิหา และเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของทามาโอะได้อย่างเต็มที่

“กิจกรรมในครั้งนี้เป็นสิ่งที่วิเศษมาก ๆ เพราะรายละเอียดส่วนใหญ่จะเน้นในเรื่องของจิตใจ และเป็นสิ่งที่ผมปรารถนาที่จะได้สัมผัส”

และความประทับใจของทามาโอะนั้นก่อเกิดมาจากท่านแม่ซึคันสนีย์ ผู้ซึ่งเปรียบเสมือนแม่แบบที่ช่วยในการหล่อหลอมส่วนหนึ่งแห่งตัวตนของเขา

“ท่านแม่ซึจะพูดในเรื่องของจิตใจ ซึ่งเป็นเรื่องที่เป็นสากล ทำให้เราทุกคนสามารถเข้าใจและเข้าถึงได้ ท่านจะพูดในสิ่งที่ยากให้ เป็นสิ่งที่ง่ายขึ้น เป็นสิ่งที่พูดออกมาจากหัวใจ ทำให้ผมได้เรียนรู้ว่าผมควรจะพูดในสิ่งที่ออกมาจากหัวใจจริง ๆ ท่านสอนให้เราก้าวเข้าสู่สันติภาพในใจก่อนที่จะออกไปสร้างสันติภาพให้กับโลก ท่านให้เราเฝ้ามองความรู้สึกข้างในของตน และเฝ้าดูว่าเกิดอะไรขึ้นในจิตใจ

ของเราบ้าง ผมคิดว่าเป็นสิ่งที่ดีมากที่เราควร
จะทำเช่นนั้น และสิ่งที่ท่านแม่ซีพูดกับเราทุก
คนก็สามารถเชื่อมโยงพวกเราทุกคนเข้าด้วย
กันได้”

นอกจากนั้นท่านแม่ซียังเป็นแรงบันดาลใจให้
ทามาโอะคิด และตั้งใจที่จะทำสิ่ง
ดี ๆ เพื่อผู้อื่นรอบตัวเขา และสร้างความ
ผาสุกให้กับโลกใบนี้

“อย่างแรกที่ผมประทับใจท่านแม่ซีคือ
สวนธรรมที่ท่านสร้างขึ้นมาเป็นสถานที่ที่พิเศษ
มาก ทุกครั้งที่ผมรู้สึกเหนื่อยจากการเข้าร่วม
กิจกรรม ผมจะตื่นขึ้นมาด้วยความสดชื่น เพราะบรรยากาศของ
สวนแห่งนี้ น่าอภิรมย์เป็นอย่างมาก ท่านแม่ซีบอกกับผมว่าเมื่อ
ก่อนที่นี่ไม่มีต้นไม้เลย แต่ท่านก็สามารถทำให้มันกลายเป็นป่าเล็ก
ในเมืองใหญ่ ท่านเป็นผู้ที่ชาญฉลาด และท่านเริ่มทำงานจากไม่มี
อะไรเลย ซึ่งเป็นสิ่งที่ผมได้เรียนรู้จากท่าน เราทุกคนสามารถทำ
สิ่งดี ๆ อย่างที่ท่านแม่ซีทำได้”

ทามาโอะไม่เพียงแต่ได้เรียนรู้เกี่ยวกับตัวเองเท่านั้น แต่เขายัง
ยังได้รับทราบเรื่องราวต่าง ๆ ของเพื่อน ๆ... ทั้งเบื้องลึกและ... เบื้อง
หลัง

“ตัวแทนทุกคนเป็นผู้คนที่สุดยอดมาก ๆ พวกเขามีความ
จริงใจและอ่อนโยน ถึงแม้พวกเขาจะมาจากต่างภาษา ต่างวัฒนธรรม
แต่ว่าหัวใจของพวกเขาทุกคนเป็นหัวใจที่สูงส่งมาก และ

พวกเราต้องช่วยกันดูแลหัวใจเหล่านี้”

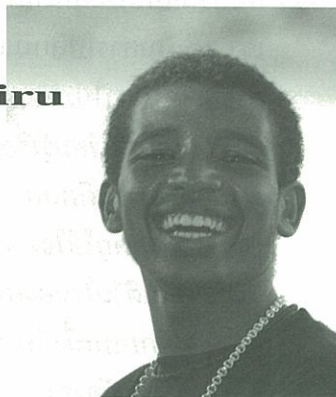
เมื่อพูดถึงเรื่องสันติภาพ ทามาโอะมองว่าสันติภาพเป็นสิ่งที่สามารถเข้าถึงได้โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้จากธรรมชาติหรือการใช้เวลาอยู่ท่ามกลางธรรมชาติ เมื่อนั้นจิตใจของคนเราจะเชื่อมโยงกับธรรมชาติรอบตัวที่มีความสงบงาม และจะนำพาดวงใจของผู้คนไปสู่ความสงบเย็น และสันติภาพสำหรับทามาโอะต้องเริ่มต้นที่ตนเองเป็นอันดับแรก

“สันติภาพที่แท้จริงมาจากหัวใจที่มีสันติ”

สู่สันติภาพแห่งใจ

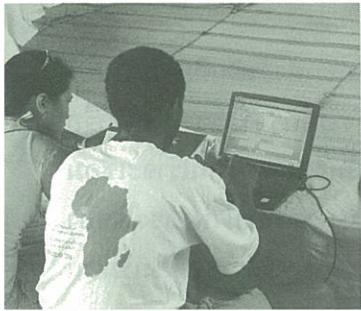
Zerihun Mambo Biru

ตัวแทนเยาวชนจาก**ประเทศเอธิโอเปีย**

ซี คือหนุ่มน้อยผิวสีเข้มจากเอธิโอเปียที่ดูเปิดเผย...จริงใจ...และเป็นมิตร เขาดูมีความสุขในกลุ่มเพื่อนฝูง และกระตือรือร้นในการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ รอบตัวเขาอย่างไม่หยุดนิ่ง

“ผมมีความประทับใจในการเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้เป็นอย่างมาก และผมก็มีความสุขมากที่ได้เดินทางมาเมืองไทย ผมมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนสิ่งต่าง ๆ มากมายกับเพื่อน ๆ คนอื่น ๆ ซึ่งผมไม่

เคยมีโอกาสดีแบบนี้มาก่อน ผมสามารถบอกได้เลยว่ามีสิ่งดี ๆ กว่า ๒๕ เรื่องที่เกิดขึ้นเป็นครั้งแรกในชีวิตผม และมันเกิดขึ้นที่นี่ การประชุม SOS เป็นสิ่งที่พิเศษสุดสำหรับชีวิตของผม”

และในช่วงเวลาสิบวันที่เขาได้บ่มเพาะตัวเองกับการเรียนรู้ในสิ่งใหม่ ๆ การได้พูดคุยสนทนากับท่านแมซีได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเล็ก ๆ ขึ้นในจิตใจของเขา แต่เป็นการเปลี่ยนแปลงเล็ก ๆ ที่จะก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่แสนยิ่งใหญ่ตามมาในภายภาคหน้า

“ผมได้เรียนรู้เรื่องใจ...อย่างมาก...ที่ผ่านมาการทำงานทำให้เรายู่กับความคิดตลอดเวลา โดยที่เราไม่เคยมองไปที่ใจของเราเลย เราไม่เคยใช้ใจคิด ใช้ใจรู้สึก ยิ่งไปกว่านั้นผมได้เรียนรู้วิธีที่จะทำให้สันติในใจของผมอยู่กับผมไปนานแสนนาน และบทเรียนที่สำคัญอีกบทหนึ่งคือ เมื่อเราตั้งใจ และอาสาที่จะทำสิ่งใดให้กับผู้อื่นแล้ว เราต้องอุทิศตัวเองอย่างเต็มที่ และอย่าหยุดยั้งกับความมุ่งมั่นของเรา”

สำหรับซีแล้ว เรื่องของจิตใจเป็นเรื่องที่มีความสำคัญสำหรับเขาเองมาก...ในทุกแง่มุมของชีวิต...และเขามีความเชื่อมั่นว่าทุกคนสามารถเติบโตเป็นเมล็ดพันธุ์แห่งปัญญาอย่างสวยงามและแข็งแรงได้

“เพียงแค่ว่าคุณรู้จักตัวคุณเอง มองตัวเองอย่างตรงไปตรงมา

และเผื่อหัวใจของคุณในช่วงเวลาต่าง ๆ รักษาใจของคุณให้มีสันติ
เมล็ดพันธุ์แห่งปัญญาก็จะเกิดขึ้นในตัวของคุณ”

การเข้าร่วมประชุมในครั้งนี้ หัวข้อสำคัญที่เป็นที่กล่าวถึง
กันคือเรื่องสันติภาพ แต่ละคนก็ให้คำนิยามที่แตกต่างกันออกไป
สำหรับหนุ่มน้อยผู้ที่ทำงานทางด้านสันติภาพมานานแสนนานแล้ว
ให้ความหมายในส่วนตัวของเขาเอาไว้ว่า...

“สันติภาพคือสันติแห่งใจ นั่นคือเราสามารถคิดได้อย่างตรง
ไปตรงมาและสื่อสารกับผู้คนด้วยหัวใจที่บริสุทธิ์ นอกจากนั้นเรายัง
สามารถทำสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างสุขใจ และเมื่อนั้นสันติภาพเล็ก ๆ
ก็เกิดขึ้นได้ในตัวเรา”

แต่สันติภาพภายในจะทรงคุณค่าที่ยิ่งใหญ่ก็ต่อเมื่อมันถูก
นำพาออกสู่ภายนอก และแบ่งปันให้กับผู้อื่นด้วยสันติวิธี

“แน่นอน สันติภาพต้องเริ่มต้นจากตัวเองก่อน เมื่อเรามีสันติ
ในใจแล้ว เราต้องรักษามันไว้กับเรา เพื่อทำให้ตัวเรามีความสุข
และเมื่อเรามีความสุขแล้ว เราก็สามารถนำสันติไปสู่ใจดวงอื่น ๆ
เมื่อเราและผู้อื่นสามารถรักษาสันติแห่งใจไว้ได้ เราก็สามารถขยาย
ผลต่อไปได้อีกในวงกว้าง และเมื่อ
นั้นเราทุกคนก็สามารถเปลี่ยนโลก
ใบนี้ได้ โดยการนำสันติสู่โลก”

และซีกี้ได้ประจักษ์แล้วว่า
มีบุคคลที่สามารถเปลี่ยนโลกได้
อย่างแท้จริงในมุมมองของเขา

“ผมมีโอกาสได้พบกับท่าน

แม่ชีที่ไม่ร้อโก และผมดีใจมากที่ได้พบท่าน ผมมีโอกาสได้เล่าให้ท่านฟังถึงงานซึ่งผมทำอยู่ที่ประเทศของผม และท่านก็ได้บอกผมในสิ่งที่ท่านทำที่เมืองไทย เมื่อท่านถามผมว่าผมอยากมาเมืองไทยหรือไม่ ผมดีใจมาก ในสายตาของผม ท่านแม่ชีเป็นคนดีมากๆ และท่านสามารถเปลี่ยนโลกได้ เมื่อผมเดินทางมาที่เสถียรธรรมสถาน ผมได้เรียนรู้ถึงการทำงานของท่านมากยิ่งขึ้น ท่านสอนให้เด็ก ๆ เติบโตขึ้นมาด้วยหัวใจที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรักและความดี และท่านก็ทำได้ดีมากทีเดียว”

ทุกช่วงเวลาของชีก็คือการ
ชิมชั๊ปในรายละเอียดการทำงาน
ของท่านแม่ชี...อย่างเงียบ ๆ...จน
ในที่สุดต้นกล้าอาสาสมัครต้น
เล็ก ๆ ก็ค่อย ๆ ผลิบานอ่อนอย่าง
เรียวรำและเบิกบาน...และเมื่อวัน
สุดท้ายแห่งการเดินทางกลับของ
เขาอย่างกรายมาถึง ชีก็ได้สัมผัสกับการเริ่มต้นสู่วันใหม่...สู่สิ่งที่ดี
ในประเทศของเขา

“ผมได้เรียนรู้ในเรื่องการมีจิตอาสา ผมเห็นท่านแม่ชีทำงานอย่างมีความสุขในทุกขณะ ผมกลับมาคิดถึงตัวเองว่าถ้าผมสามารถทำให้ตัวเองมีความสุขใจได้โดยไม่ต้องเสียเวลาไปกับสิ่งยั่วชวนต่าง ๆ ผมคงจะมีความสุขอย่างท่าน และเมื่อผมมีความสุขใจ ผมคงทำสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างมากมายเพื่อประเทศของผม ผมยังเห็นท่านทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในตัวเยาวชนในเรื่องสันติแห่งใจ

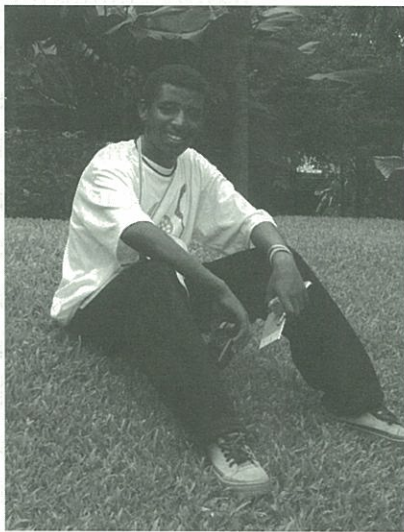
การที่ผมมาที่นี่ก็เพื่อมาเรียนรู้เรื่องใจ และผมจะนำมันกลับไปเพื่อ
เปลี่ยนแปลงผู้คนในชุมชนของผม ผมได้เรียนรู้สิ่งที่ยิ่งใหญ่จาก
ท่านแม่ชี”

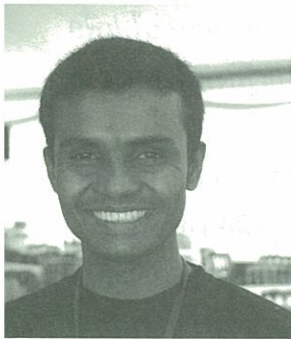
และการเดินตามรอยท่านแม่ชีในเรื่องการทำงานอย่างมีสันติ
ในใจก็คือจุดมุ่งหมายใหม่ในการทำงานของหนุ่มนักอาสาคนนี้

“ผมจะรักษาความสงบสุขภายในใจของผม ถึงแม้จะเป็น
ความสุขเล็กๆ ผมไม่เคยทราบมาก่อนเลยว่าผมสามารถสร้างสันติ
ภาพในใจได้ และผมก็ไม่เคยเข้าใจเรื่องสันติภาพภายในมาก่อน
จนกระทั่งผมมีโอกาสดำฟังและ
เรียนรู้จากท่านแม่ชี และผมจะไม่
ปล่อยให้สันติภาพร้างตาไปจากใจ
ของผมอย่างแน่นอน”

และท่านแม่ชีผู้เป็นเสมือน
แม่แบบของชีก็เป็นแรงบันดาลใจ
ให้กับชีอย่างเต็มหัวใจในการที่จะ
สานต่อสิ่งดี ๆ ที่ชีทำอยู่เพื่อยัง
ประโยชน์สูงสุดสำหรับใจดวงอื่น ๆ
บนโลกใบนี้

“เมื่อเราเห็นผู้อื่นทำในสิ่งที่ดี ๆ เพื่อผู้คนรอบข้าง ทำไมเรา
จะไม่ลงมือทำสิ่งนั้น ๆ ดูบ้าง ผมบอกได้เลยว่าท่านแม่ชีเป็นแรง
บันดาลใจอย่างสูงสุดให้กับผม และท่านสามารถเป็นแรงบันดาลใจให้กับผู้คนบนโลกใบนี้ด้วย”

กลับคืนสู่รังตน

**Pradeep Nishantha
Mallawaarachchi**

Vice-Chair of

PAPYLS* - South East Asia

และตัวแทนเยาวชนจาก**ประเทศศรีลังกา**

นิชันทา เป็นหนึ่งในเยาวชนผู้โชคดีที่ได้รับโอกาสทางการศึกษา เขาต้องจากบ้านเกิดเมืองนอนมุ่งหน้าสู่เมืองใหญ่เพื่อเข้าสู่โลกแห่งการศึกษา เขาประสบความสำเร็จในการเรียนเป็นอย่างดี และก็มีโอกาสที่ดีในการทำงาน แต่สิ่งที่เขาไม่เคยลืมเลยคือเด็ก ๆ ในชุมชนของเขาที่ไม่ได้รับโอกาสที่ดีเช่นเขา ดังนั้นนิชันทาจึงมุ่งมั่นที่จะพัฒนาชุมชนของเขา และยกระดับความเป็นอยู่ของผู้คนในชุมชนให้มีสภาพชีวิตที่ดีขึ้น พร้อมทั้งให้เด็ก ๆ มีโอกาสได้รับการศึกษา...เขาไม่เคยลืมแผ่นดินแม่ที่ให้ชีวิตและเลือดเนื้อแก่เขา และเขาก็ไม่เคยลืมเพื่อนร่วมชุมชนของเขา

ปัจจุบันนี้นิชันทาทำงานให้กับองค์กร Actionaid International ในฐานะเจ้าหน้าที่สื่อสารขององค์กร นอกจากนั้นเขายังทำงานด้านเยาวชนให้กับหลาย ๆ องค์กร โดยการพัฒนาเยาวชน และให้เยาวชนมีโอกาสได้เข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาตนเอง

***PAPYLS - PAN-ASIA PACIFIC YOUTH LEADERSHIP SUMMIT**

นอกจากนั้นนิชันทายังมีโอกาสได้พัฒนาศักยภาพของตนเองในหลายด้าน ๆ อีกด้วย เขามีโอกาสได้เดินทางไปแคนาดาในโครงการแลกเปลี่ยนเยาวชน และเขาก็ได้เป็นตัวแทนเยาวชนศรีลังกาในการเข้าร่วมประชุมสุดยอดผู้นำเยาวชนที่จัดขึ้นในหลายประเทศ การเดินทางก็นำเขาไปพบเพื่อนใหม่ๆ และทำให้เกิดการสร้างเครือข่ายในการทำงาน เขาได้ร่วมมือกับองค์กร Shumei ในประเทศญี่ปุ่น เพื่อพัฒนาเรื่องการเกษตรในประเทศศรีลังกา

“การทำงานในระดับนานาชาติเป็นประสบการณ์ที่ยิ่งใหญ่ ผมมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนองค์ความรู้กับผู้นำเยาวชนนานาชาติ ทำให้การทำงานของเรากลายเป็นระบบมากขึ้น”

การทำงานในระดับประเทศของนิชันทาเองก็เป็นการสร้างเครือข่ายเยาวชนเช่นกัน เมื่อเหตุการณ์สึนามิที่ผ่านมา เขาได้ลงไปให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย ให้ความช่วยเหลือเด็ก ๆ ในเรื่องการศึกษา และยังได้ประสานงานกับกลุ่มเยาวชนในพื้นที่ เพื่อรายงานถึงสิ่งที่เกิดขึ้นและการช่วยกันแก้ไขปัญหา

“เมื่อเราเดินทางไปยังพื้นที่ที่ประสบภัยเราพบว่าผู้หญิงและเด็ก ๆ ไม่ได้รับการช่วยเหลือ เราจึงถามพวกเขาว่าเราสามารถช่วยอะไรได้บ้าง พวกเรานำของเล่นไปแจกเด็ก ๆ เพื่อทำให้พวกเขามีความสุขมากขึ้น เราเข้าไปพูดคุยกับผู้สูญเสียและให้กำลังใจพวกเขาให้ต่อสู้ชีวิตต่อไป สิ่งที่เราทำได้ คือช่วยเรื่องจิตใจเพื่อนำสันติกลับสู่ชุมชนในที่สุด”

และการทำงานกับเยาวชนในพื้นที่ก็ทำให้ฉันหันมามองเห็นถึงช่องว่างและความแตกต่างระหว่างเด็กในเมืองและเด็กในต่างจังหวัด และเขาก็กับเพื่อน ๆ อาสาสมัครก็เริ่มทำการประสานช่องว่างดังกล่าวเพื่อนำไปสู่การทำงานที่ประสบความสำเร็จ

“เราได้ปรึกษากับทีมงานและพบว่าเยาวชนในพื้นที่ขาดแคลนสิ่งอำนวยความสะดวกในหลาย ๆ อย่างที่ทำให้พวกเขาไม่สามารถทำงานได้ ดังนั้นเราจึงจัดหาสิ่งต่าง ๆ ให้กับพวกเขาเพื่อทำให้การทำงานของพวกเขารับรู้ขึ้น โดยที่ทางเราเป็นหน่วยสนับสนุน แต่ทุกคนก็มีส่วนร่วมในการเทใจทำงาน การให้คำปรึกษาและการให้ความร่วมมือเป็นหัวใจสำคัญที่ทำให้การทำงานสำเร็จ ลุล่วงลงได้อย่างดี”

อะไรคือสิ่งที่ผมเพาะให้ฉันหันมาเป็นบุคคลที่มีจิตอาสาและพร้อมที่จะช่วยเหลือผู้อื่น

“ผมเกิดในพื้นที่ที่ห่างไกลความเจริญ แต่โชคดีที่มีโอกาสได้เดินทางเข้าไปเรียนหนังสือที่เมืองหลวง นอกจากนั้นผมยังได้มีโอกาสทำงานในระดับนานาชาติ ซึ่งช่วยพัฒนาศักยภาพภายใน

ของผม นอกไปจากนั้น วิถีชีวิตของชาวศรีลังกาในชนบทจะมีการเกื้อกูลกัน ไม่มีใครอยู่อย่างโดดเดี่ยว ถ้าเราเดือดร้อน เพื่อนบ้านก็จะให้ความช่วยเหลือ รูปแบบชีวิตแบบนี้เป็นสิ่งที่ผมเพาะให้ผมต้องการทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อช่วย

เหลือคนอื่น และเมื่อผมมีโอกาสดีในชีวิต ได้เรียนรู้ และได้
สะสมประสบการณ์ดี ๆ ที่เป็นประโยชน์ ผมจึงปรารถนาให้ผู้คน
ในชุมชนของผมได้สัมผัสสิ่งดี ๆ เหล่านี้บ้าง พวกเขาขาดโอกาสใน
การเข้าถึงการศึกษา ดังนั้นผมจะนำโอกาสไปสู่พวกเขาด้วยศักยภาพ
ที่ผมมี”

นอกจากศักยภาพที่ทรงพลังของมนุษย์แล้ว นิชันทายังมี
ความศรัทธาในสิ่งอื่นที่ทำให้เขาเป็นคนอย่างสมบูรณ์แบบ นั่นคือ
ศาสนา และสำหรับเขา ศาสนาทุกศาสนาทั่วโลกสอนในสิ่งเดียว
กัน คือให้คนทุกคนเป็นคนดี ซึ่งเป็นการปูรากฐานที่สำคัญในชีวิต

“ผมนับถือศาสนาพุทธ และผมได้เรียนรู้ในเรื่องความสงบ
สุขแห่งจิตใจ และการใช้ชีวิตอย่างพินทุภักข์ นอกจากนั้นศาสนา
พุทธยังสอนให้คิดถึงผู้อื่นด้วย อาทิ ถ้าคุณมีทรัพยากรอยู่ในมือ
มันเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องที่คุณจะบริโภคทรัพยากรเหล่านั้นจนหมดสิ้น
โดยที่ไม่เหลือไว้ให้คนรุ่นหลังเลย และผมก็กลับมาคิดว่า ผมมี
โอกาสที่ดี มีการศึกษาที่ดี ทำไมผมถึงไม่กลับไปยังชุมชนของผม
และให้เด็ก ๆ มีโอกาสได้เรียนรู้ในสิ่งใหม่ ๆ เราควรคิดถึงผู้อื่น
โดยมองไปรอบ ๆ ตัวเรา และดูว่าเกิดอะไรขึ้น และเราสามารถ
ลงมือทำอะไรที่ดีได้บ้าง”

และคำอธิบายของนิชันทาก็ทำให้นึกถึงองค์พระมหากษัตริย์ของเรา และพระองค์ท่านก็เป็นแรงบันดาลใจให้กับเขาเช่นเดียวกัน

“ผมคิดว่าเราน่าจะมีแม่แบบแบบนี้ในทุกประเทศทั่วโลก
ไม่ใช่แค่ในประเทศไทย พระมหากษัตริย์ไทยทรงทำทุกอย่างเพื่อ

ประชาชนของท่าน และถึงเวลาแล้วที่เราควรจะปลุกฝั่งแม่แบบแบบนี้ทั่วโลก โดยเฉพาะปลุกฝั่งกับกลุ่มเยาวชน สิ่งที่ผมได้เรียนรู้จากพระมหากษัตริย์ไทยก็คือ ถ้าท่านสามารถทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อผู้อื่นได้ เราก็สามารถทำได้ โดยเฉพาะกลุ่มเยาวชน ผมมั่นใจว่าตัวแทนเยาวชนหลายคนที่มาเข้าร่วมกิจกรรมจะได้รับแรงบันดาลใจจากท่านเหมือนกับผม และพวกเขาจะนำมันกลับไปปฏิบัติยังชุมชนของพวกเขา”

การที่นิชันทาเป็นอย่างที่เขาเป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ ส่วนหนึ่งมาจากครอบครัวของเขาที่เป็นกำลังใจสำคัญ และอบรมสั่งสอนเขาให้เลือกเดินในเส้นทางที่ถูกต้อง

“ผมเกิดในครอบครัวสิงหล ครอบครัวของผมยึดมั่นในค่านิยมของท้องถิ่น นั่นคือทำให้ความสำคัญกับสมาชิกทุกคนในครอบครัว ครอบครัวเป็นสิ่งที่มีความสำคัญสำหรับผม เป็นสถานที่ที่ผมเติบโตขึ้นมา และผมได้รับการเลี้ยงดูท่ามกลางวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น ผมถูกปลุกฝังในค่านิยมที่ดึงมาที่ทำให้ผมมีก้าวแรกที่มั่นคง และพร้อมที่จะออกไปเผชิญโลกภายนอกได้อย่างมีความเข้มแข็งในจิตใจ”

และเมื่อนิชันทาประสบความสำเร็จในชีวิต เขาก็ไม่เคยลืมเส้นทางที่เขาเดินผ่านและฝ่าฟันมา อุปสรรคเป็นตัวขัดเกลาและสร้างภูมิคุ้มกันที่แข็งแรงให้กับเขา

“ผมเดินทางมาไกลพอควรในเส้นทางแห่งชีวิต เมื่อมองย้อนกลับไป ผมมองเห็นปัญหาและความท้าทายต่าง ๆ แต่ผมก็มีความสุขในสิ่งที่ผมได้ทำลงไป และแน่นอนผมปรารถนาให้เพื่อน ๆ ร่วม

ชุมชนของผมได้เป็นเหมือนผม คนอื่น ๆ ก็สามารถประสบความสำเร็จในชีวิตได้เช่นกัน ผมปรารถนาที่จะเป็นแม่แบบให้กับเยาวชนในท้องถิ่นของผม ในการที่จะเลือกเดินในเส้นทางที่ดี และก่อให้เกิดประโยชน์กับผู้อื่น”

และนิชนทาก็มั่นใจว่าเขาจะไม่หลงระเห็จไปกับชื่อเสียง เงินทองและความสำเร็จที่เขาได้มา เพราะจุดมุ่งหมายของเขาอยู่ที่การสร้างความสุขให้กับผู้อื่น และเขาได้ยกทฤษฎีของ Maslow ที่กล่าวถึงการเติมเต็มความสุขความพอใจของมนุษย์ พร้อมทั้งอธิบายว่า

“เมื่อคุณสร้างความพอใจให้กับชีวิตได้ในระดับหนึ่ง คุณก็จะคิดว่าคุณยังต้องการความพอใจในอีกระดับหนึ่ง คุณยังต้องการสิ่งโน้นสิ่งนี้อยู่อย่างไม่หยุดหย่อน แต่ถ้าคุณคิดว่าคุณสามารถสร้างความพอใจได้ และแบ่งปันมันให้กับผู้อื่น มันจะเป็นสิ่งที่ดีกว่า ดังนั้นถ้าเรามีแนวทางที่ดีตั้งแต่ตอนแรก เราจะไม่มีจุดมุ่งหมายที่แท้จริงของเรา เราจะไม่ออกแวกออกนอกเส้นทาง และเราจะสามารถทำให้ตัวเองและผู้อื่นพอใจไปพร้อม ๆ กันได้”

ผู้นำที่ยิ่งใหญ่...ในใจคน

Jackline Kamanzi

ตัวแทนเยาวชนจาก**ประเทศรวันดา**

สำหรับ **แจ็กกี้** ผู้นำเยาวชนวัย ๒๔ ปี จากประเทศรวันดา เธอมองว่า เยาวชนทุกคนสามารถพัฒนาศักยภาพให้กลายเป็นผู้นำได้ถ้าทุกคนได้รับการปลูกฝังและพัฒนาความรู้ความสามารถและพัฒนาศักยภาพภายในตนตั้งแต่ยังเด็ก และผู้ที่มีส่วนร่วม

เป็นอย่างยิ่งในการปลูกฝังทักษะในการเป็นผู้นำที่ดีแก่เด็กก็คือ บรรดาผู้ใหญ่ใจดีที่ผ่านร้อนผ่านหนาวมาหลากหลายฤดู และงานหลักของแจ็กกี้ที่เธอกำลังลงแรงอยู่ในทุกวันนี้ก็คือการอบรมบ่มเพาะต้นกล้าเยาวชนที่จะเติบโตใหญ่ขึ้นไปเป็นผู้นำที่ดีของโลกใบนี้

“งานที่เรากำลังทำอยู่นั้นเป็นงานที่สอดคล้องกับงานของทางสหประชาชาติ นั่นคือการสร้างผู้นำเยาวชนซึ่งเป็นงานวางรากฐานที่สำคัญมาก”

ยิ่งไปกว่านั้นเธอยังมีโครงการนำร่องเพื่อสร้างสันติภาพให้เกิดขึ้นในส่วนต่าง ๆ ของประเทศและในทุกภูมิภาคของโลก เธอได้เป็นแม่งานในการจัดการประชุมเกี่ยวกับเรื่องสันติภาพหลายครั้ง และนำพาบรรดาเยาวชนเข้ามาร่วมแลกเปลี่ยนในเรื่องสันติภาพของโลก และประเด็นต่าง ๆ ในเรื่องสวัสดิภาพชีวิตของผู้คน และเหล่าตัวแทนเยาวชนก็ได้เรียนรู้ทักษะต่าง ๆ รวมทั้งเข้าใจถึงศิลปะการเป็นผู้ให้อย่างแท้จริง

“ตัวแทนเยาวชนเหล่านี้เป็นความภาคภูมิใจของเรา พวกเขาสามารถกลับไปยังชุมชนของตนเอง และนำความรู้ที่ได้รับมา

ไปพัฒนาและปรับปรุงชุมชนของพวกเขา ในปัจจุบัน ตัวแทนเยาวชนหลายคนทำงานในองค์กรระหว่างประเทศ และพวกเขาที่พิสูจน์ให้เห็นถึงศักยภาพของตน นอกจากนี้พวกเขายังทำให้เห็นถึงกระแสการเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่ดีขึ้นในตัวเยาวชน พวกเราได้ให้การสนับสนุนพวกเขาให้พัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ และทำสิ่งดี ๆ เพื่อชุมชน”

นอกจากการสร้างความเข้มแข็งให้กับเยาวชนแล้ว เธอยังสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนของเธออีกด้วย และในประเทศของเธอ แจ็กก็ดำเนินโครงการมากมายหลายโครงการ เธอลงไปจัดการกับปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นของเธอ เพื่อพัฒนาชุมชนของเธอให้ยืนได้ด้วยตัวเอง เธอนำเสนอโครงการแก้ไขปัญหาคาชาดแคลนน้ำดื่มในชุมชนของเธอ

“ประชาชนจำนวนมากไม่มีน้ำสะอาดที่พอเพียงสำหรับการใช้บริโภคบริโภค เราต้องเร่งเดินหน้าในการจัดหา น้ำสะอาดให้กับชาวบ้านที่ได้รับผลกระทบ”

ย้อนกลับไปในวันวัยเด็ก ภาพของแจ็กก็มักจะโดดเด่นในฐานะผู้นำของโรงเรียนในการทำกิจกรรมต่าง ๆ นอกจากนี้เธอยังมีแรงบันดาลใจที่ดีจากการศึกษาหญิงชาวแอฟริกัน ที่พูดถึงความสำคัญของการศึกษา

เมื่อแจ็กก็จบการศึกษา เธอ

ก็ได้รับเลือกให้เป็นตัวแทนไปพูดคุย
กับเด็กผู้หญิงตามโรงเรียนต่างๆ ในเรื่อง
ของการศึกษา

“ในวัฒนธรรมของประเทศเรา
ผู้หญิงไม่จำเป็นต้องไปโรงเรียน ดังนั้น
เด็กผู้หญิงส่วนใหญ่จึงไม่ค่อยมีความรู้
หน้าที่ของเราคือไปพูดคุยกับเด็ก ๆ เพื่อ

ให้พวกเขาเห็นถึงประโยชน์ของการศึกษา และเราต้องการต่อสู้
เพื่อสร้างความแตกต่างให้กับผู้หญิง”

แจ็กก็ไม่เคยเบื่อหน่ายหรือหลบเลี่ยงในการให้การช่วยเหลือ
ผู้อื่นเลย เธอรู้สึกดีและเป็นสุขในทุกครั้งที่เธอมีโอกาสดำเนิน
สิ่งดี ๆ ให้ผู้คนที่ต้องการความช่วยเหลือ

“เราโชคดีที่มายืนอยู่ในจุดที่สามารถช่วยเหลือผู้อื่นได้ มีผู้
คนอีกหลายคนที่ยากจะช่วยเหลือผู้อื่นแต่พวกเขาไม่มีช่องทาง
ที่จะทำเช่นนั้น และเมื่อผู้คนที่ต้องการในห้องครัวของเราเข้าไปช่วย
เหลือ นั่นถือเป็นการดีเพราะเราจะมีโอกาสได้ใกล้ชิดและรับทราบ
ถึงปัญหาที่แท้จริงของพวกเขา ถ้ามีอะไรที่เราสามารถช่วยเหลือ
พวกเขาได้ เราจะไม่รีรอเลย”

และหัวใจดี ๆ ดวงนี้...ดวงที่มีความรับผิดชอบต่อตนเอง
และชุมชนที่ตนอาศัยอยู่ ได้รับการอบรมมาเป็นอย่างดีจากบุพการี
และพระเจ้าเป็นเจ้าที่เธอนับถือ

“ในวัฒนธรรมของเรา พ่อแม่จะเป็นผู้ชี้นำสิ่งดี ๆ ให้แก่
ลูก แม่ของฉันบ่มเพาะให้ฉันเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่

ฉันมีหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบภายในบ้าน และฉันก็ต้องทำมันอย่างดีที่สุด พอโตขึ้น ความรู้สึกในเรื่องของความรับผิดชอบมันก็ฝังลึกอยู่ในตัวฉัน นอกจากนั้นศาสนาคริสต์ยังสอนในเรื่องความเมตตาและความรัก ทำให้เราเข้าใจว่าถ้าเราต้องการให้ความช่วยเหลือผู้ที่เดือดร้อน เราก็ต้องเข้าไปหาพวกเขาอย่างใกล้ชิด และศาสนายังสอนให้เราทำดีต่อผู้อื่นด้วย”

การเรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ ในประเทศของเธอเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้แจ็กก็กลายเป็นหญิงสาวที่เต็มไปด้วยจิตใจที่พร้อมจะให้ แต่สำหรับเธอ การเรียนรู้ไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะในชุมชนของเธอเท่านั้น เธอเปิดกว้างและโอปรับสิ่งใหม่ ๆ อยู่ตลอดเวลา การเดินทางของเธอเพื่อมาเข้าร่วมการประชุมในครั้งนี้ได้นำพาเธอไปสู่อีกมิติแห่งการเรียนรู้ การเดินทางไปยังพระตำหนัก ดอยตุงเพื่อเรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าสุทนต์มณี ได้ทำให้เธอได้ภาพแห่งความประทับใจที่ตราตรึงอยู่ในความรู้สึกของเธออย่างไม่รู้ลืม

“ฉันได้เรียนรู้อย่างมากมาจากสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าสุทนต์มณี ท่านได้นำชีวิตใหม่มาให้พวกเขา พวกเขาเลิกปลูกฝิ่นและทำการเกษตรแทน เป็นสิ่งดีที่พวกเราทุกคนควรทำตามอย่างพระองค์ จริง ๆ แล้วท่านไม่ได้จากคนไทยไปไหน ท่านยังคงอยู่ในทุกการกระทำที่ดีงามของคนไทย การกระทำของท่านที่ช่วยเหลือประชาชนชาวไทยเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่มาก นอกจากนั้นท่านยังทรงมีวิถีชีวิตที่เรียบง่ายเหมือนคน

ธรรมดาทั่วไป ท่านเป็นแรงบันดาลใจที่ดีให้กับเราว่าไม่ว่าเราจะอยู่สูงหรือห่างไกลจากคนธรรมดามากเท่าไรก็ตาม จงนำความรักของเราไปมอบให้กับพวกเขา เพราะว่าพวกเขาต้องการเรา”

นอกจากบทเรียนอันทรงคุณค่าที่เธอเก็บเกี่ยวได้จากสมเด็จพระยาแล้ว แจ็กก็ยังสามารถดี ๆ จากการเข้าชมนิทรรศการของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่เมืองทองธานีด้วย

“เราได้รับแรงบันดาลใจที่เยี่ยมล้ำเป็นอย่างมาก พระมหากษัตริย์ไทยทรงงานหนักมาก และนั่นเป็นสิ่งที่ผู้นำที่ดีควรจะเป็น ท่านทรงเป็นภาพของผู้นำที่ดีที่อุทิศตนเพื่อประชาชน ท่านทรงริเริ่มโครงการมากมายเพื่อความดีที่ดียิ่งขึ้นของประชาราษฎร์ของพระองค์”

ทุกวันนี้แจ็กก็นับได้ว่าเป็นหนึ่งในผู้นำเยาวชนของโลกที่ประสบความสำเร็จในการทำงาน เธอได้ทุ่มเทแรงกายแรงใจเพื่อช่วยเหลือผู้ที่ตกทุกข์ได้ยากมาเป็นเวลาแรมปี แต่เธอก็ยังรู้สึกว้าวิ่งที่ทำไปนั้นยังเป็นเพียงเศษเสี้ยวที่น้อยนิดนักเมื่อเทียบกับจำนวนของผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือ

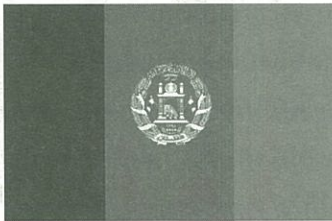
“จริง ๆ แล้วฉันมีความตั้งใจที่จะทำสิ่งต่าง ๆ อีกมากมาย แต่ก็ยังทำไปได้เพียงเล็กน้อย ยังไม่ได้เข้าถึงประชาชนอย่างเต็มที่ ยังทำงานไม่หนักพอ และยังไม่ได้ดี ๆ ให้กับคนอื่นมากเท่าไรนัก แต่สิ่งที่ประสบความสำเร็จในขั้นแรกแล้วก็คือ อย่างน้อยฉันก็ชัดเจนในจุดมุ่งหมายที่ดีของตัวเองที่จะรับใช้ผู้คนที่จะนำสันติภาพกลับสู่โลกใบนี้ และให้ความช่วยเหลือผู้คนที่ขัดสนและเดือดร้อน”

เธอเชื่อว่าพระเจ้าของเธออยู่เบื้องหลังความสำเร็จของเธอ
“คัมภีร์ไบเบิลได้กล่าวไว้ว่าเราทุกคนถูกสร้างขึ้นมาอย่าง
บริสุทธิ์และมหัศจรรย์ มันไม่สำคัญว่าเราจะเกิดมามีรูปร่างหน้าตา
อย่างไร เพราะเราได้ถูกสร้างขึ้นมาจากวัสดุประสงค์ที่ดี และเรา
ก็สามารถเดินทางไปสู่ความสำเร็จที่ดีได้”

แรมเวลา...สู่ความกรุณาแห่งหัวใจ

Heela Najibullah

ตัวแทนเยาวชนจากประเทศอัฟกานิสถาน

การจากบ้านเกิดเมืองนอนมาเป็นเวลาเกือบ ๑๕ ปี เป็นสิ่ง
ที่ไม่เพียงปรารถนาเลยสำหรับ ฮีลา แต่นั่นก็เป็นไปเนื่องจากความ
จำเป็นที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ผลพวงก็มาจากความไม่สงบภายในประ-
เทศของเธอ สงครามที่ยืดเยื้อและไม่มีทีท่าว่าจะยุติลงเป็นตัวผลัก
ดันให้ครอบครัวของเธอตัดสินใจเดินทางออกจากประเทศ เพื่อ
ความปลอดภัยของตัวเธอเองและสมาชิกภายในครอบครัว ในช่วง
เวลาสิบเดือนที่ผ่านมามีฮีลาได้เดินทางมาอยู่ที่ประเทศไทย เธอทำ
งานให้กับสภาภชาชาติ และการรอนแรมอันไม่มีที่สิ้นสุดของเธอ

ได้ทำให้เธอตระหนักดีถึงคุณค่าที่ยิ่งใหญ่ของสันติภาพ

“การสู้รบภายในประเทศทำให้เราต้องละทิ้งถิ่นฐานบ้านเกิดเมืองนอนของเรา เราไม่สามารถมีชีวิตตามปกติ แต่เราเชื่อว่าวันหนึ่งสันติภาพจะกลับมาสู่ประเทศของเราอีกครั้งหนึ่ง”

ภาพความประทับใจของอีล่าในการเดินทางมาเข้าร่วมการประชุมในครั้งนี้เกิดขึ้นในวันพิธีเปิดการประชุมที่ตึกสหประชาชาติ และเป็นภาพที่ฝังตรึงอยู่ในความรู้สึกของเธออย่างแจ่มชัด

“ท่านแม่ซีได้สอนสิ่งที่ยิ่งใหญ่ให้กับเยาวชนทุกคน ท่านให้พวกเราลุกขึ้นยืนเป็นวงกลมและจับมือกันไว้ ซึ่งสื่อถึงความเป็นจักรวาล ท่านทำให้เราตระหนักได้ว่าทุกส่วนของจักรวาลนี้สามารถผูกพันเป็นหนึ่งเดียวกันได้ด้วยความรักและความเข้าใจของผู้คนทุกคนบนโลกใบนี้ ท่านสอนเราว่าถ้าทุกคนเชื่อมโยงถึงกัน แต่แต่ละคนสามารถส่งผ่านความรักไปสู่ผู้อื่นได้ และความรักที่เราส่งผ่านไปนั้นก็จะหมุนเวียนอยู่ในจักรวาลนี้อย่างไม่มีที่สิ้นสุด”

และเมื่อเธอได้เดินทางมาถึงเสถียรธรรมสถานและรับทราบถึงการทำงานของท่านแม่ซี เธอก็รู้สึกประทับใจเป็นอย่างมาก

“ฉันได้เรียนรู้ว่าผู้หญิงที่ชุมชนได้ถูกทำร้ายมาอย่างบอบช้ำทั้งร่างกายและจิตใจ แต่ทุกคนที่มาอยู่ที่นี้ก็สามารกก้าวผ่านความเจ็บปวดในชีวิตของตนได้เพื่อส่งมอบความรักไปยังลูก ๆ ของเธอ

และดูแลชีวิตของพวกเขาให้เป็นคนดี ไม่ใช่เรื่องง่ายเลยที่คนคนหนึ่งจะสามารถก้าวเดินต่อไปข้างหน้าหลังจากที่ถูกทำร้ายมาอย่างแสนสาหัส แต่สิ่งที่ท่านแมซีได้ชี้แนะและสั่งสอนพวกเขาก็ทำให้เขากลับมายืนหยัดได้อีกครั้งหนึ่ง”

และการเดินทางมาร่วมประชุมในครั้งนี้ก็ทำให้เธอเข้าใจถึงความหมายที่แท้จริงของสันติภาพ...นั่นคือ...สันติภาพด้านใน

“สันติภาพในความหมายของเรา คือการปราศจากความขัดแย้ง ไม่ใช่เฉพาะเรื่องของสงครามเท่านั้น แต่เป็นการปราศจากความขัดแย้งภายในตัวตนของเรา การปราศจากความขัดแย้งภายในครอบครัวของเราและภายในสังคมที่เราอยู่อาศัย และเมื่อนั้นความสงบสุขในสังคมน้อย ๆ ก็จะถูกขยายออกสู่สังคมหน่วยที่ใหญ่ขึ้น ๆ จนถึงระดับโลก ดังนั้นสันติภาพที่แท้จริงต้องมาจากข้างในของเรา ก่อนที่มันจะแตกตัวออกไปสู่ภายนอก”

และเธอก็ได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ มากมายจากเพื่อน ๆ เยาวชน เป็นบทเรียนที่หาไม่ได้จากตำราเล่มใด ๆ ในโลก เป็นบทเรียนที่ไม่มีการสอนในมหาวิทยาลัยใด ๆ ของโลก เพราะมันเป็นบทเรียนแห่งชีวิต

“ประสบการณ์ที่ทรงคุณค่าในครั้งนี่คือการได้แลกเปลี่ยนความรู้มุมมอง และทัศนคติต่าง ๆ กับเพื่อน ๆ ทั่วโลก เรามีเยาวชนที่มีประสบการณ์ที่แตกต่างกันออกไป บางคนมาจากองค์กร NGO บางคนเป็นผู้นำทาง

ศาสนา บางคนทำงานทาง
ด้านสื่อมวลชน ถึงแม้ทุก
คนจะดูเหมือนแตกต่างกัน แต่
เราทุกคนก็สามารถเข้าใจซึ่ง
กันและกัน และพร้อมที่จะ
ร่วมมือกันในการทำให้สันติ
ภาพเกิดขึ้น ประสบการณ์
ดี ๆ ที่เราได้แลกเปลี่ยนกัน

จะเป็นพลังขับเคลื่อนให้เราก้าวต่อไปข้างหน้าอย่างมั่นคงและมั่นใจ
มากยิ่งขึ้น”

ก่อนที่ซีลาจะตัดสินใจเข้าร่วมประชุมในครั้งนี้ เธอได้มีโอกาส
เดินทางมาอยู่ที่เสถียรธรรมสถานก่อน เธอต้องการทราบถึงวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของท่านแม่ชีในการจัดการประชุมในครั้งนี้ และเธอก็ต้องการทราบว่าท่านต้องการให้เยาวชนทำอะไรเพื่อโลกใบนี้ และคำตอบก็อยู่ที่หัวใจเธอ เมื่อเธอได้เปิดใจกับเพื่อน ๆ ว่าเธอมีความคาดหวังเป็นอย่างมากว่าเธอต้องได้อะไรจากการประชุมครั้งนี้ที่เป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น แต่สุดท้าย สิ่งที่ได้ไปนั้นมันมีค่ากว่าสิ่งที่เธอคาดหวังเอาไว้เสียอีก

“ฉันรู้สึกที่เราเห็นแก่ตัวเป็นอย่างมากที่คาดหวังว่าการประชุมต้องได้อะไรที่เป็นรูปธรรม แต่วันสุดท้ายที่เรามานั่งล้อมวงเปิดใจกัน ทุกคนจะพูดถึงเรื่องใจ ทำให้ฉันรู้สึกเสียใจที่คิดแต่ว่าเราต้องได้แผนการอะไรที่ยิ่งใหญ่ แต่กลับลืมมองเรื่องใจซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่สุด”

ถึงแม้การสร้างสันติภาพอาจจะไม่ใช่เรื่องที่ย่ายนั้ก แต่ฮีล่า ก็ปรารถนาที่จะลงมือสร้างสันติภาพในวิถีทางของเธอ

“ฉันพยายามที่จะให้ความช่วยเหลือผู้คนที่ตกทุกข์ได้ยากเท่าที่จะทำได้ และการที่จะช่วยคนอื่นก็คือการที่เราได้มอบความรักและความปรารถนาดีให้กับเขาด้วย การมาร่วมประชุมในครั้งนี้ทำให้เรามองเข้าไปภายในตนเองมากขึ้น และทำให้เห็นถึงสันติที่เกิดขึ้นในใจของเราด้วย ถ้าเราไม่รู้ว่าเราจะรักตัวเองได้อย่างไร เราก็ไม่สามารถที่จะรักผู้อื่นได้เช่นกัน”

โค้ชแห่งชีวิต

Luc Jean

ตัวแทนเยาวชนจาก**ประเทศเฮติ**

การเป็นโค้ชฟุตบอลให้กับเด็ก ๆ ในระดับมัธยมศึกษาอาจจะเป็นทักษะและพรสวรรค์พิเศษที่ **ลูค** มีมาตั้งแต่เกิด แต่การเป็นโค้ชให้กับชีวิตของตัวเองนั้นไม่ใช่สิ่งที่ย่ายเลย ทุกอย่างก้าวของชีวิต

ของเขา คือการเรียนรู้เรื่องราวแห่งชีวิตที่จะทำให้เขาสามารถแข่งขันกับตัวของเขาเองได้ และสิ่งที่เป็นพลังสำคัญที่ทำให้ลูกประดับประคองนาวาแห่งชีวิตของเขาได้อย่างไม่ล่มจมก่อนจะถึงฝั่งก็คือการมีสติอยู่ในทุกขณะแห่งการกระทำ

“ถ้าคุณไม่มีสติ คุณก็เสียความเป็นตัวเอง”

การมีโอกาสดำเนินชีวิตได้เข้าร่วมการประชุมในครั้งนี้ได้ก่อให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้ครั้งใหญ่ในชีวิตของเขา และเขาได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ มากมายจากคนไทย

“ผมดีใจที่มีโอกาสได้รู้จักกับคนไทยจำนวนมาก พวกเขามีวิธีการถ่ายทอดความรู้ที่น่าสนใจ และผมก็ได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ มากมาย โดยเฉพาะเรื่องของจิตใจ ซึ่งถือว่าเป็นแนวทางที่ดีที่เราจะนำมาใช้ในการทำงานและดำเนินชีวิต เมื่อก่อนเราคิดแต่ว่าเราจะต้องประสบความสำเร็จ เราทำงานหนัก แต่เราไม่เคยมีเวลาให้กับจิตใจ

ใจเลย ต่อไปนี้เราต้องหันกลับมาดูแลรักษาจิตใจของเราด้วย”

นอกจากนั้น ลุคยังได้ข้อคิดดี ๆ จากเพื่อน ๆ เยาวชนอีกด้วย

“เพื่อนหลายคนพูดถึงการอุทิศตน การที่เรามอบสิ่งดี ๆ ให้ผู้อื่นนั้นเราต้องทำจากใจ และทำอย่างเต็มที่ การช่วยเหลือผู้อื่นนั้นต้องทำอย่างเต็มกำลัง ไม่ท้อ และล้มเลิกกลางคัน เราต้องช่วยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับเขาอย่างถึงที่สุด เพื่อน ๆ หลายคนบอกว่าเราต้องให้ใจทั้งใจของเรากับผู้คนที่เราจะช่วยเหลือเขา”

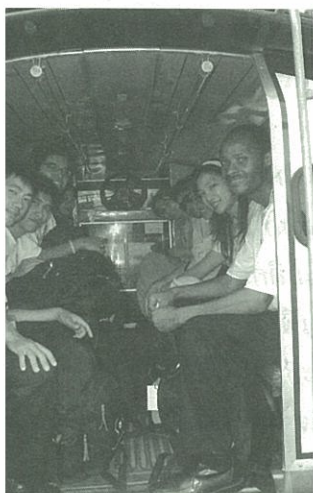
ลุคยังได้คำสอนดี ๆ จากท่านแม่ซีติดตัวกลับไปด้วย

“ท่านสอนผมในเรื่องการอุทิศตนเช่นกัน ท่านสอนให้ผมเสียสละตัวเองเพื่อผู้อื่น ผู้คนที่เดือดร้อนต้องการคนที่รับฟัง และเราก็สามารถที่จะเป็นผู้ฟังที่ดีได้ ผมจะนำสิ่งนี้กลับไปปฏิบัติใช้”

และลุคมีความเชื่อมั่นว่าทุก ๆ คนสามารถเติบโตกลายเป็นเมล็ดพันธุ์แห่งปัญญาได้เมื่อผ่านกระบวนการบ่มเพาะและการเรียนรู้อย่างถูกวิธี

“เมื่อเราทำในสิ่งที่ดี สิ่งที่ถูกต้อง ในช่วงเวลาที่เหมาะสม และรู้ตัวตนของเราในทุกขณะ พร้อมทั้งใส่ใจผู้คนที่อยู่รอบข้างของเรา ช่วยเหลือให้พวกเขามีชีวิตที่ดีขึ้น เราก็สามารถเป็นเมล็ดพันธุ์แห่งปัญญาที่มีคุณค่าต่อโลกใบนี้ เราจะไปอยู่ที่ไหน เราก็สามารถงอกได้อย่างสวยงาม”

และเมื่อทุกคนได้พูดถึงเรื่องสันติภาพ ลุคกล่าวว่าเขาเชื่อมั่นว่าสันติภาพเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้จริง เพราะมันเกิดขึ้นภายในของผู้คนทุกคน

“การสร้างสันติภาพก็คือการสร้าง
สันติในใจคุณ เมื่อผมเกิดสันติขึ้นในใจ
ผมจะส่งต่อสันตินั้นไปยังบุคคลที่อยู่รอบ
ข้าง เพื่อนฝูง เพื่อนร่วมงาน และใน
ที่สุดกลุ่มคนเล็กๆ รอบตัวเราก็จะมีสันติ
เกิดขึ้นในใจเพราะเราไม่มีการกระทบ
กระทั่งกัน แต่สิ่งที่สำคัญไปกว่านั้นก็คือ
การเรียนรู้ที่จะรักษาสันติภายในใจของ
เราให้อยู่กับเรานานแสนนาน เมื่อผม
กลับไปที่บ้านของผม ผมจะสอนเด็ก ๆ
เรื่องสันติภายในใจ”

อาชา เซห์กัล
ผู้อำนวยการองค์กร

Inner Trip Reiyukai International (ITRI)

ภูมิภาคอาเซียน

สะกดใจ

“วลีสั้น ๆ ที่พวกคุณทุกคนควรจะได้รู้จักก็คือ วลีที่ว่า “ไม่เป็นไร” ของคนไทย คนไทยทุกคนไม่ว่าจะเด็กหรือผู้ใหญ่ใช้วลีนี้กันอย่างติดปากและแพร่หลาย “ไม่เป็นไร” หมายถึงแค่นี้ก็คิดแล้วไม่มีอะไรร้ายแรงหรอก ไม่ต้องกังวล และวลีแบบนี้เองที่บางครั้งทำให้เมื่อคนต่างชาติมาอยู่เมืองไทย ก็อาจจะเกิดอาการหงุดหงิดนิด ๆ เพราะสำหรับคนไทยแล้ว ทุกอย่างก็ “ไม่เป็นไร” ไปเสียหมดได้ แต่คุณรู้ไหมว่า เมื่อช่วงปี ๒๕๔๐ ที่เศรษฐกิจตกต่ำที่สุด ผู้คนล้มละลายและตกงานกันมากมายนั้น มีคนไทยเพียงแค่นี้ไม่กี่คนเท่านั้นที่ตัดสินใจฆ่าตัวตายเพื่อหนีปัญหา ซึ่งก็นับเป็นจำนวนที่น่าจะน้อยมากหากเทียบกับประเทศอื่น ๆ ที่อาจจะเกิดเหตุการณ์ในลักษณะเดียวกัน เพราะสำหรับที่อื่นนั้น เรื่องแบบนี้คงจะเลวร้ายมาก และผลกระทบคงจะร้ายแรงกว่าที่เมืองไทยเป็นแน่

ฉันจำได้ว่า...ตอนนั้นผู้จัดการธนาคาร พนักงานในบริษัทที่ใหญ่โตมันคง ต่างก็กลับไปอยู่บ้านที่ต่างจังหวัด ซึ่งพวกเขาอาจจะมียอดเงินแปลงเล็ก ๆ หรือมีพ่อแม่ซึ่งปลูกบ้านหลังเล็ก ๆ อยู่ที่นั่น พวกเขากลับไปปลูกผักหญ้าเล็ก ๆ น้อย ๆ ใช้ชีวิตแบบที่เรียกกันว่า ‘พอเพียง’ ในขณะที่ปัญหาเศรษฐกิจรุนแรงเต็มไปหมด และทัศนคติของพวกเขาในเวลานั้นก็ยังเป็นคำว่า “ไม่เป็นไร” อยู่ พวกเขาคิดว่ามันจะต้องดีขึ้น ฉันคิดว่านี่เป็นทัศนคติแบบไทย ๆ ที่สำคัญ และสามารถนำไปปรับใช้ได้กับทุกคน และมันก็จะสามารถตอบคำถามถึงลักษณะพฤติกรรมแบบ ‘ไทย ๆ’ ที่คนไทยปฏิบัติกันอยู่ทุกวันนี้ได้”

บทกวี เพื่อพ่อ

เมื่อต้นเดือนมิถุนายนที่ผ่านมา ฉันกับโม
และมายด์ (ลูกพี่ลูกน้องของโม) พวกกันไปปัก
หลักอยู่ที่ใต้ต้นตึกหอพักนักศึกษาแพทย์ฯ ริม
แม่น้ำเจ้าพระยา...เพื่อรอดูการซ้อมใหญ่ขบวน
เรือพระราชพิธี

ในระหว่างที่รอ (ประมาณสองชั่วโมงกว่า)
พวกเราใช้เวลาอันยาวนานนั้นช่วยกันแต่งกลอน
...ซึ่งเป็นการบ้านของมายด์ และเป็นกลอนที่นำ
จะแต่งยากที่สุดในความคิดของฉัน...

นั่นคือกลอนเกี่ยวกับพระราชกรณียกิจ
ของในหลวง

ฉันเริ่มต้นด้วยการเขียนวงกลม ๆ และ
อธิบายถึงคำบังคับ สัมผัสต่าง ๆ ของกลอนแปด
ให้สองสาวฟัง แล้วจึงปล่อยให้ลุยเขียนกันไป
เลย...ปรากฏว่าแต่งกันได้หนึ่งบทแล้วก็หยุด

เขียนต่อไม่ได้ เพราะสรุปทุกอย่างเอาไว้ในบทเดียว

ฉันจึงต้องเขียนตัวอย่างให้ พร้อมกับแนะนำไปว่า...เวลาเราจะเขียนกลอน แล้วต้องแต่งให้ยาวตามที่ครูกำหนด (ตั้งห้าบท) นั้น ควรจะมีการขึ้นต้น...มีบทนำ มีเนื้อความในบทต่อมา และมีการสรุปในตอนท้าย ด้วยวิธีวางแผนการเขียนแบบนี้ เราก็จะสามารถเขียนกลอนส่งครูตามกำหนดได้ (ส่วนเรื่องสัมผัสนอกสัมผัสในนั้นคงต้องปล่อย ๆ ไป เอาแค่เขียนให้ได้ตามความหมายที่ต้องการและได้ความยาวตามบังคับก่อน)

แล้วเรา หมายถึงฉัน โม และมายด์ก็มาช่วยกันเขียน ช่วยกันหาคำที่ต้องการ ช่วยกันนึกถึงพระราชกรณียกิจของในหลวง ท่านว่ามีอะไรบ้าง...และการเอาทุกสิ่งทุกอย่างมาร้อยเรียงเข้าด้วยกันนั้น...ไม่ง่ายเลย

พวกเราจึงช่วยกันเริ่มต้นกลอนบทใหม่ท่ามกลางสายฝนที่เริ่มสาดละออง และเวลาเริ่มต้นขบวนเรือพระราชพิธีที่ใกล้เข้ามา

แล้วเวลาที่ทุกคนรอคอยก็มาถึง

พวกเราทุกคนวางปากกา ปิดสมุดบันทึก เตรียมตัวขึ้นชมกับขบวนเรืออันงดงาม...

ลำที่เป็นหนึ่งในดวงใจของฉันนั่นคือ **เรือพระที่นั่งสุพรรณ-**
หงส์

“สุพรรณหงส์ทรงพู่ห้อย งามชดช้อยลอยหลังลินธุ์
เพียงหงส์ทรงพรหมินทร์ ลินลาศเลื่อนเดือนดาชม...”

บทกวีอันแสนไพเราะที่เคยท่องจำจากหนังสือเรียนมาตั้งแต่

ภาพประกอบ...ด.ช. ภูริช วิชาสประทีป

สมัยเด็ก ๆ...

ถึงวันนี้จึงเพิ่งประจักษ์ว่า บทกวีที่ว่างามนั้น...พรรณนาถึง
สิ่งทั้งดงามยิ่งกว่า....และสิ่งทีว่างามยิ่งกว่านั้น ก่อเกิดจากศรัทธา...
ที่ผู้คนมีต่อเจ้าฟ้าเจ้าแผ่นดินของเรามาเนิ่นนาน

พอขบวนเรือผ่านพ้นไป...ประชาชนต่างก็แยกย้ายกันกลับ
...คนใช้นั่งรถเข็นกลับตักผู้ป่วย หมอ พยาบาล (และครอบครัว
อย่างพวกเขา) เดินลุยฝนไปขึ้นรถกลับบ้าน...

แต่การบ้านของมายด์ที่จะต้องส่งคุณครูในวันรุ่งขึ้น...ยังแต่ง
ไม่เสร็จ

พวกเราจึงไปช่วยกันเขียนต่อในรถโดยฉันกับโมอยู่ในรถคัน
เดียวกัน และมายด์อยู่อีกคัน ใครคิดออกก่อนก็โทร. หากัน...
และแน่นอนว่า...ฉันคิดได้ก่อน...แต่จบไม่ได้ จึงโทร. หามายด์ให้

ภาพประกอบ...ด.ญ. สุพิชญา วิชาสประทีป

คิดวรรคสุดท้าย เพื่อให้จบได้อย่างสวย ๆ สมกับที่เราพยายาม
กันมาตั้งแต่บ่ายสอง...จนเกือบสองทุ่ม

และมายด์ก็ไม่ทำให้เราผิดหวัง...สามารถแต่งต่อจนจบและ
ส่งครูได้ทันเวลา...

แต่ที่เหนือไปกว่านั้น...ไม่ใช่เพียงแค่ช่วยกันแต่งกลอนส่ง
การบ้านให้ทันเวลา...ทว่าเป็นความรู้สึกลึกซึ้งใจที่พวกเราได้แต่ง
กลอนนี้ด้วยกัน เหมือนได้ทำสิ่งดี ๆ เพื่อพ่อ...เพื่อพระเจ้าอยู่หัว
ของเรา

ในส่วนตัวของฉันเอง รู้สึกดีใจที่เด็ก ๆ ได้เรียนรู้เรื่องการ
แต่งบทกวี ได้รู้ ได้คิด และเข้าใจถึงสิ่งที่พระเจ้าอยู่หัวได้ทรงทำ
เพื่อพวกเราตลอดระยะเวลา ๖๐ ปีอันยาวนาน

วันนั้นพวกเรากลับถึงบ้านด้วยความสบายใจ...โมกคตหวังไป
ไกลถึงขนาดว่า งานนี้บทกวีของพวกเราคงได้ติดบอร์ดแน่ ๆ...

แต่นิทานเรื่องนี้กลับไม่ได้จบลงอย่างที่พวกเราคาดคิด
การบ้านบทกวีของมายด์...ถูกคุณครูกาหัวด้วยหมึกแดงว่า
“บอกให้เขียนเอง ทำไม่ถึงไปลอกมา ขอพบตัวด่วน”
คุณแม่ของมายด์โทร. บอกพวกเราในตอนเย็นของสองวัน
ต่อมา...

อนิจจา ความตั้งใจดีของฉัน...ก่อปัญหาให้มายด์อย่างคาด
ไม่ถึง...อันที่จริงพวกเราไม่ควรจะช่วยมายด์เลย...ปล่อยให้แต่ง
กลอนติด ๆ ขัด ๆ ไม่มีการบ้านไปส่งครู...อย่างนั้นหรือไร...ในใจ
ของฉันเริ่มรู้สึกผิด

“สงสัยว่าพวกเราคงจะแต่งดีเกินไป” ฉันพยายามปลอบ
ใจโมผู้ซึ่งรู้สึกเสียใจไปกับพี่มายด์

“แต่ครูทำไมมาตัดสินว่าเด็กแบบนี้คะ พวกเราอุตส่าห์แต่ง
แทบตาย ไม่ได้ลอกสักหน่อย” โมว่า

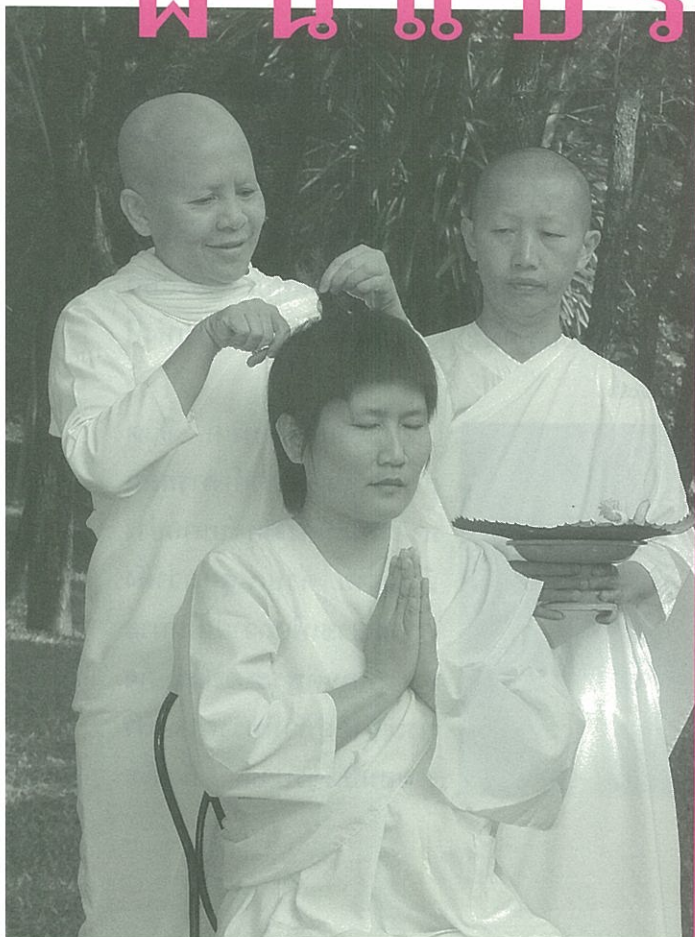
“คุณครูคงเจอคนที่ลอก ๆ กันมาเยอะ ไม่เคยเจอที่มงาน
ครอบครัวที่ช่วยกันแต่งแบบบ้านเรา เลยเหมาว่าคงลอกเหมือน
คนอื่น ๆ” ฉันพยายามคิดหาเหตุผลดี ๆ

ก็พวกเราตั้งใจดี พยายามทำสิ่งดี ๆ...แม้ผลลัพธ์จะออก
มาไม่ดีในสายตาคนที่ไม่เข้าใจ...เราก็สมควรทำใจให้ได้

**และที่สำคัญ...เราจะเก็บความรู้สึกดี ๆ ที่ได้ช่วยกันเขียน
บทกวีเพื่อในหลวงของเราเอาไว้ในความทรงจำตลอดไป...** 🌸

ป.ล. เนื่องจากบทกวีชิ้นดังกล่าว...ยังอยู่ในช่วงถูกคุณครูเรียกพบอยู่ และ
ยังมีได้รับอนุญาตจากน้องมายด์เจ้าของการบ้าน จึงไม่สามารถนำมาพิมพ์
ให้อ่านได้ในขณะนี้

ค ว า ม
มหัศจรรย์
ที่ ไ ม่
ฝัน แปร

เพชรบุปผา บูรณศิริจรูญ

สาวกาสีกลุ่ขาลัย

ชีวิต เป็นเรื่องมหัศจรรย์

ในความมหัศจรรย์นั้น...มีความผันแปรตลอดเวลา

แม้ดอกสาละที่กำลังเบ่งบานรับอรุณรุ่งของวันนี้ หากผันผ่านวันนี้ไป ดอกสาละที่เคยอ่อนโยนสวยสด ก็จะผันแปรไปสู่ความเหี่ยวเฉา แข็งกระด้าง เฌกเช่นร่างกายและจิตใจของเราก็มีความผันแปรไม่แน่นอน

ครั้งที่ ๒ ของโลกภายใน

การตัดสินใจกลับมาดูโลกภายในครั้งนี้ก็เกิดขึ้นเพียงเพราะรู้สึกว่าการชีวิตเป็นสิ่งไม่แน่นอน ดังนั้นในเสาร์ที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ข้าพเจ้าจึงตั้งใจเข้าสู่การบวชแมชีศิล ๑๐ กับโครงการ ‘สาวิกาสิกขาลัย’ เนื่องในวาระชาตกาล ๑๐๐ ปี ท่านอาจารย์พุทธทาสภิกขุ ที่เปิดโอกาสให้ผู้หญิงผู้สนใจในธรรม เรียนรู้ธรรมอันเป็นเครื่องออกจากทุกข์ หลังจากที่เคยบวชเป็นแม่ชีที่เสถียรธรรมสถานแห่งนี้ไปเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๖

ก็อย่างที่บอก...ชีวิต เป็นเรื่องมหัศจรรย์ การกลับมาครั้งนี้แม้ตั้งใจกลับมาอย่างเรียบง่าย ด้วยเหตุผลว่าตั้งใจที่จะบวชเพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ทรงครองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปี ทั้งเพื่อ

วาระชดทกาล ๑๐๐ ปี ท่านอาจารย์พุทธทาสภิกขุ และเพื่อถวาย
แต่คนทุกคนที่มีธรรมเป็นมารดา แต่ใครจะรู้ว่าเมื่อวันบวชมาถึง
จะเกิดเหตุการณ์อันน่าอัศจรรย์ที่ไม่มีใครคาดคิดและวางแผนมา
ก่อนถึงห้าอย่างด้วยกัน คลื่นแข็งแรงอันเกิดจากความศรัทธาของ
ข้าพเจ้าที่มีต่อการบวชในครั้งนี้จึงค่อนข้างจะเชื่อมั่นว่าเป็นความ
ศรัทธาที่ไม่แตกต่างจากความศักดิ์สิทธิ์ และแน่นอนว่าในความ
ศักดิ์สิทธิ์ย่อมมีปาฏิหาริย์ เหตุการณ์ห้าอย่างที่เกิดขึ้นพร้อมกัน
ดังว่านี่ก็คือ

ประการแรก วันเสาร์ที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๔๙ นั้น เป็น วัน
คล้ายวันมรณภาพของพระเดชพระคุณพระธรรมโฆษาจารย์
(พุทธทาสภิกขุ)

ประการที่ ๒ ท่านแม่คันสนีย์ เสดียรสุด ได้อัญเชิญ กริน
ตารา ซึ่งเป็นพระโพธิสัตว์ สายวชิรญาณ ตามความเชื่อว่า มา
จากน้ำพระเนตรของพระอวโลกิเตศวร
พระหัตถ์ซ้ายเป็นผู้ให้ พระหัตถ์ขวามอบ
พลังเมตตาอย่างท่วมท้น จึงถือว่าในวาระ
ของการบวชในโครงการ ‘สาวิกาสิกขาลัย’
นี้ ได้นำความชัดเจนแจ่มใสและถูกต้อง
สะอาด บริสุทธิ์ คือคุณูปการของการให้
โอกาสผู้หญิงในการเรียนรู้ธรรม

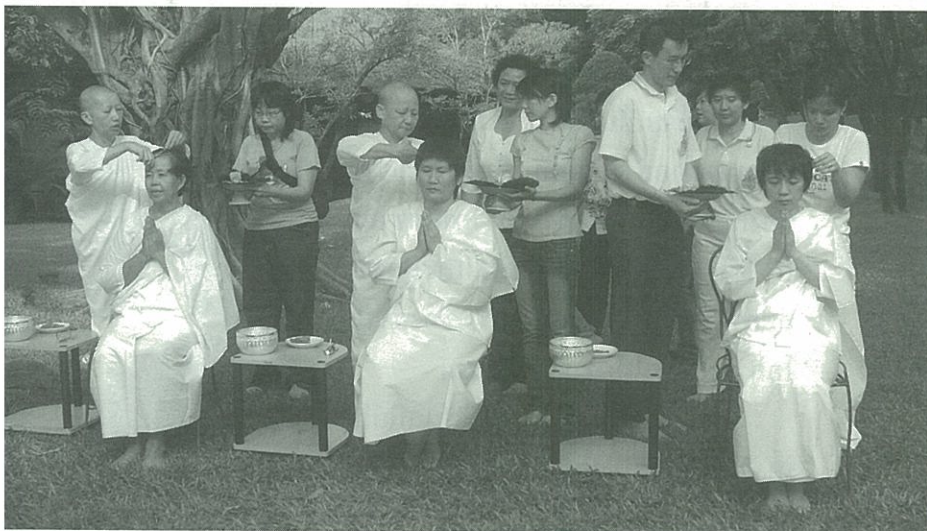
ประการที่ ๓ ท่านแม่ชีคันสนีย์ถือ
เอาวันนี้เป็นวันแรกแห่งการเคลื่อนธรรม
โฆษณ์ ธรรมยาตรา ถัดจากนั้นมาอีกสอง

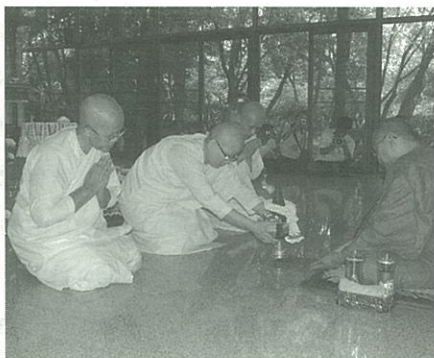
วันก็เป็น **วันอาสาฬหบูชา** และ **วันเข้าพรรษา** ซึ่งถือเป็นวันที่มีความสำคัญยิ่งของพุทธศาสนา

แม่ชีศีล ๑๐ กับโครงการสาวิกาธิชาลัย

ท่ามกลางบรรยากาศอันสงบเย็น และหมู่ญาติมิตรมากมาย หน้าบริเวณลานโพธิ์ ในเช้าวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ซึ่งถือเป็นวันอันสำคัญยิ่งนั้น ข้าพเจ้าและสุภาพสตรีอีกสองท่านที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อนในภพชาตินี้ คือ **คุณสุรภา วัชรสินธุ์** จากจังหวัดนครศรีธรรมราช และ **คุณฉันทิมา คู่อรุณ** นักธุรกิจผู้มีกิจการหลายอย่าง แต่เมื่อถึงเวลาตัดและปล่อยดวง ก็ต้องทำได้อย่างผู้มีปัญญา ไม่ต้องมีสิ่งใดมาเป็นภาระทางใจ เราทั้งสามคนได้รับ

การนัดหมายให้ไปปลงศพใน
เวลาแปดนาฬิกา เส้นผมที่เคย
ดกดำเงาสวยด้วยการดูแลทะนุ
ถนอมมาแล้วเป็นอย่างดี ถูก
โกนออกจนกลมเกลี้ยงเตียน
โล่ง หากความงามมิได้จากนั้น
เครื่องแบบของผู้หญิงธรรมดา
ที่สวมทับก็เปลี่ยนเป็นชุดแม่

ชีสสีขาวสะอาดตา แน่นอ่อน...นับจากนี้รสแห่งแสงสว่างทางปัญญา
สะอาด สดใส ชื่นบาน ที่เรียกขานกันว่าอมตรสของพระธรรม
ก็ยื่นรอรับเราอย่างสงบเย็นในดวงจิต โดยมี **พระอาจารย์สง่า (สิล-
วัฒนาภิรม) แห่งวัดปัญญาบันฑิตาราม** พระอุปปัชฌาย์ เป็น
ผู้นำทางให้เข้าสู่วิถีชีวิตแม่ชีอย่างเต็มรูปแบบ

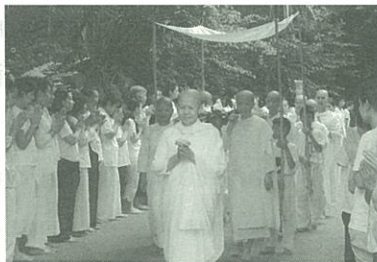
กรีนตารา พระโพธิสัตว์ เทพผู้ทรงพลังแห่งเมตตาช่วยเหลือ

หากการพันทุกข์คือความหลุดพ้นไปจากวัฏฏะสังสาร มี
เทพองค์หนึ่งที่คอยช่วยเหลือมนุษย์ให้หลุดพ้นอย่างเหลือล้นคือ
กรีนตารา (Green Tara) ซึ่งถือกันว่าเป็นพระที่มาจากนิกายวัชร-
ญาณ และเนื่องในวาระวันเข้าพรรษา ซึ่งถือเป็นวันสำคัญวันหนึ่ง
ของพุทธศาสนา ท่านแม่ชีคันสนีย์ เสถียรสุต จึงได้จัดให้มีการ
อัญเชิญ **กรีนตารา** ไปประดิษฐานอยู่ ณ หอประดิษฐานพระบรม
สารีริกธาตุ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้คนได้สักการะและขอพร

กรีนตารา พระผู้มีรูปและวงพักตร์งดงาม อิมเอมด้วยรอยยิ้มอันอ่อนโยนจากพระโอษฐ์ข้างสวยได้รูป ประทับอยู่บนเสลียงที่หอมล้อมไปด้วยไม้ดอกหอมสีขาวนานา บริสุทธี้งดงามดุจเสด็จลงมาจากรวงสวรรค์ รอคารอัญเชิญจากคณะแม่ชีบวชใหม่และเด็กชายผู้บริสุทธิ์จากบ้านสายสัมพันธ์ในเสถียรธรรมสถาน ทุกจังหวะการก้าวอย่างช่างดงามตั้งแต่การเตรียมการผ่านจังหวะลมหายใจเข้าออก トラบจนได้เวลาอันสมควร ท่านแม่ชีคันสนีย์เป็นผู้นำขบวนเดินผ่านแถวญาติโยมผู้ปฏิบัติธรรมผ่านเส้นทางอันคับแคบของอุโมงค์ดิน แต่ด้วยความรักความสามัคคีในการร่วมมือร่วมใจของผู้อัญเชิญก็สามารถประคอง **กรีนตารา** ไปยังจุดหมายคือลานโพธิ์ได้อย่างสง่างาม

การอัญเชิญ **กรีนตารา** ในครั้งนี้ถือเป็นวาระแรกอันสำคัญยิ่งต่อการเคลื่อนไหวธรรมโฆษณ์ ธรรมยาตรา ซึ่งเป็นเสมือนการนำสิ่งที่ท่านอาจารย์พุทธทาสภิกขุพากเพียรเผยแพร่อบรมสั่งสอนออกมานำเสนอ โดยให้คนหนุ่มสาวมาเป็นคนโฆษณา และทำให้สังคมเห็นว่าชีวิตคือธรรมะ และธรรมะคือชีวิตอย่างแท้จริง โดยจะเริ่มต้นขึ้นในวันที่ ๒๘ กันยายน ถึงวันที่ ๒๑ ตุลาคม เป็นเวลา ๒๔ วันระหว่างเส้นทางจากสวนโมกขพลารามถึงเสถียรธรรมสถาน และทุกระยะของเส้นทางที่เคลื่อนไหวธรรมโฆษณ์ก็จะมีกิจกรรมที่น่าสนใจเกี่ยวกับคำสอนที่มีลักษณะเด่นของท่านพุทธทาสภิกขุตลอดสาย เพียงแค่แรกเริ่มของการเคลื่อนไหวธรรมโฆษณ์ก็รู้สึกอิมเอดันตันใจ ทุกขณะที่ก้าวอย่างประทับไปด้วยรอยยิ้มของผู้คนในเสถียรธรรมสถานทีพร้อมใจกันเข้ามาเรียนรู้ที่จะก้าวสู่ศานติพร้อมกัน

นับเป็นภาพประทับใจที่สวยงามที่
ข้าพเจ้าและทุกคนที่อยู่ในเหตุการณ์
จะไม่มีวันลืมเลือนชั่วชีวิต

ลมหายใจแห่งสติกับ งานหนักของท่านแม่ชี

นอกจากความประทับใจในพิธีการบวช การอัญเชิญ **กริน
ตารา** การได้บวชตามสิ่งที่ได้ตั้งใจไว้แล้ว มีสิ่งหนึ่งที่ข้าพเจ้าประ-
ทับใจไม่แพ้กันในการกลับมาบวชครั้งนี้ ซึ่งก็คือการได้เห็นและ
สัมผัสการตั้งใจทำงานหนักอย่างมั่นคง ไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อยของ
ท่านแม่ชีคันสนีย์ เสถียรสุด

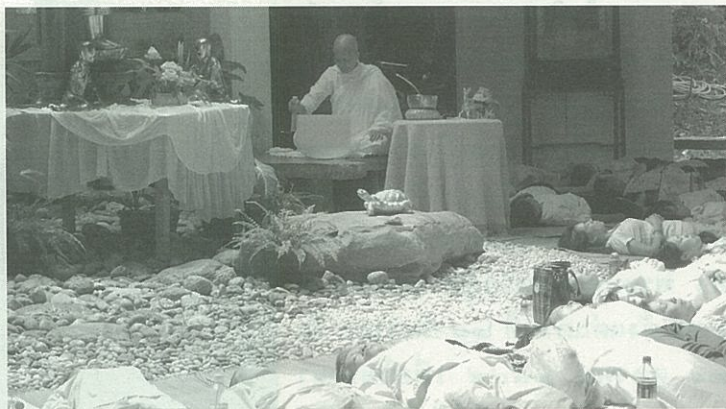
หากอายุ ๒๗ เป็นปรากฏการณ์ของผู้คนในวัยทำงานที่
สมบูรณ์คนหนึ่ง ชีวิตในวัย ๒๗ พรรษาของท่านแม่ชีคันสนีย์
ถือเป็นการทำงานที่ห้อมล้อมไปด้วยความอดทนบากบั่นอย่างยาก
ที่คนบ้านอย่างข้าพเจ้าจะทำได้แม้เพียงเศษเสี้ยวของท่านแม่ชี
ผู้ปรารถนาดีต่อเพื่อนร่วมทุกข์ จึงได้สรรหาคำสอนมาเสนอต่อ
ผู้ปฏิบัติทั้งหลาย โดยหวังอย่างบริสุทธิ์ใจว่าจะเป็นประโยชน์ใน
ทางธรรมไม่มากนักน้อยตามควรแก่กรณีสำหรับท่านผู้สนใจ...

นับแต่เวลาหลังพิจารณาอาหารเช้าของทุกวัน ท่านแม่ชี
คันสนีย์จะเดินลงมาสอนธรรมะที่ไม่เลือกปฏิบัติ โดยเฉพาะการ
สอนธรรมะสำหรับเด็กนั้น สามารถเรียกรอยยิ้มและอาการคลาย
จากความวิตกกังวลไปเสียสิ้น ท่านสอนยิ่งยาวจนกระทั่งถึงเวลา
เพล หลังจากพิจารณาอาหารเพลท่านจะลงมาเตรียมคริสตัลโบวล์

(Cristal Bowl) โดยการเทน้ำสะอาดลงในโถแก้วใบใหญ่ จากนั้นก็จะทำให้เกิดคลื่นเสียงที่ไปทำให้โมเลกุลของน้ำละเอียดอ่อนขึ้น ขณะเตรียมคริสตัลโบวล์ ผู้คนที่ต้องการพลังคลื่นเสียงจากโมเลกุลของน้ำจะนอนหงาย หลับตา สั้นเท้าชิด ปลายเท้าแยกจากกันเล็กน้อย แขนทั้งสองข้างแนบอยู่ข้างลำตัว ฟังเสียงคริสตัลโบวล์ที่ท่านแม่ซีทำให้เกิดคลื่นเสียง ใช้เวลา ๓๐ นาที จากนั้นท่านก็จะแจกจ่ายน้ำที่มีโมเลกุลละเอียดอ่อนนั้นให้ลองชิมพิสูจน์ว่ามีน้ำหนักเบาหรือน้ำธรรมดา บทสรุปของการรับคลื่นเสียงคริสตัลโบวล์ตามหลักวิทยาศาสตร์ก็คือ คลื่นเสียงจะทำให้โมเลกุลของน้ำในร่างกายเราสมดุล โรคภัยต่าง ๆ ที่เราเป็นอยู่ก็จะค่อย ๆ ทุเลาเบาบาง

เสร็จสิ้นการเชิญคริสตัลโบวล์ ก็จะเป็นการฝึกเดินจงกรมเข้าไปในป่าที่มีการออกแบบสถานที่ให้สวยงาม ดุจดุจดมสมบูรณณ์ แล้วเดินออกมานั่งฟังคำสอนของท่านจนถึงสี่โมงเย็นก็จะอนุญาตให้ไปพักผ่อนชั่วโหมง หกโหมงทำวัตรเย็นไปพร้อมกับเสียงคริสตัลโบวล์จนกระทั่งประมาณสามทุ่ม ผู้ปฏิบัติก็จะทยอยกันเข้านอน แต่ท่านแม่ซียังคงมีงานค้างอยู่มากมาย บางวันมีการประชุมประเมินงานกับทีมอาสาสมัคร บางวันมีงานเขียนต้นฉบับที่ค้างไว้ บางวันต้องตรวจต้นฉบับ ตรวจบ้าน ในทุกงานคือการลงลายละเอียดอย่างประณีตที่สุด

หากการทำงานหนักหมายถึงความสำเร็จที่ยืนยมนรคอยเราอยู่เบื้องหน้า ท่านแม่ซีค้นสเนียงก็คงได้รับทั้งรอยยิ้มและเสียงหัวเราะอยู่ทุกขณะที่ก้าวเดิน แต่กระนั้นก็ยังไม่มีวีแววของความ

เหนื่อยล้าปรากฏบนใบหน้าที่มีรอยยิ้มน้อย ๆ อย่างมีเมตตาจิตของท่าน เป็นการทำงานหนักเพื่อรับใช้พระธรรมอย่างแท้จริง

ชีวิตเป็นเรื่องมหัศจรรย์ และมีความผันแปร ชีวิตจึงมีทั้งความเหมือนและแตกต่างจากการทำงานของท่านแม่ชีคันสนีย์...

ที่เหมือนคือความมหัศจรรย์

ที่แตกต่างคือท่านแม่ชีคันสนีย์มีความมั่นคงและซื่อสัตย์ต่อหน้าที่การงาน...

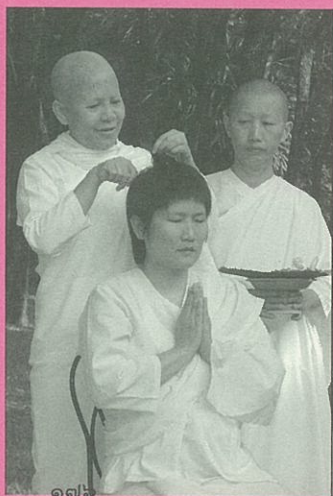
อย่างไรไม่มีวันผันแปร แม้เพียงเศษเสี้ยววินาที

สนใจกิจกรรม ‘ธรรมโฆษณ์-
ธรรมยาตรา : จากสวนโมกข์ สู่ สวน
ศิลป์ สวนธรรม’ ในรูปแบบ Spiritual
Rally การเดินทางเพื่อชีวิตอิสระของ
คนหนุ่มสาว และเป็นการเดินเทิดพระ
เกียรติของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่
หัว พระมหากษัตริย์ผู้ทรงทศพิธราช
ธรรม ตั้งแต่แต่วันที่ ๒๘ กันยายน ถึง
๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๙ เพื่อโฆษณา
ธรรมะของพระพุทธเจ้าให้เข้าไปอยู่ใน
หัวใจ...

สอบถามเพิ่มเติมได้ที่เสถียร
ธรรมสถาน

๐-๒๕๐๙-๐๐๘๕,

๐-๒๕๑๐-๖๖๙๗

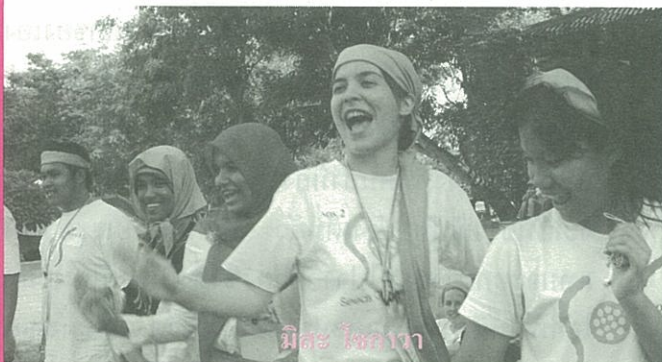

เนื่องในวาระชกาล ๑๐๐ ปี
ท่านอาจารย์พุทธทาสภิกขุ
เสถียรธรรมสถาน
ร่วมกับ
วัดปัญญาบันฑาราม
เปิดโอกาสให้ผู้หญิงที่สนใจในธรรม
ได้มีโอกาสสวขแม่ชีปลงผม
ทุกวันเสาร์สัปดาห์ที่ ๒ ของทุกเดือน
สนใจ ติดต่อ เสถียรธรรมสถาน
๐-๒๕๐๙-๐๐๘๕, ๐-๒๕๑๐-๖๖๙๗

คุยกันเหมือน... เป็นเพื่อนทุกข

แม่ชิตันสนีย์ เสถียรสุด / ช่างภาพ วิทยานนท์... เรียบเรียง

เมล็ดพันธุ์สากล

มิสสะ เป็นเด็กสาวลูกครึ่งญี่ปุ่น-อเมริกัน ที่เติบโตขึ้นมาพร้อมกับสงครามอันยิ่งใหญ่ในหัวใจ ...สงครามระหว่างสองวัฒนธรรมที่เธอเองเป็นผู้ ก่อขึ้น และพยายามอย่างยิ่งที่จะจบสงครามนั้นลง ด้วยตัวของเธอเองให้ได้...ขณะนี้ สงครามในจิตใจ ของเธอได้ถูกเยียวยาไปบ้างแล้วด้วยการเปิดใจ แบ่งปันปัญหาที่เกิดขึ้นกับเพื่อนทุกข์ของเธอ ความ กล้าหาญในการบอกเล่าถึงสงครามในใจ ทำให้วันนี้ เด็กสาวคนนี้สดใสร่าเริง และพร้อมที่จะแบ่งปัน ประสบการณ์ในการยุติสงครามในจิตใจลงให้เราได้ เรียนรู้ไปพร้อมกัน...ในฐานะ 'เพื่อนทุกข์'

มิสสะเกิดขึ้นในครอบครัวที่มีคุณพ่อเป็น

ชาวญี่ปุ่นและคุณแม่เป็นชาวอเมริกัน และวันหนึ่ง...ด้วยเหตุผล
ที่เธอไม่อาจเข้าใจได้...พ่อแม่ของเธอก็ต้องแยกทางกัน เธอต้อง
อยู่กับพ่อที่ญี่ปุ่น และนั่นก็ทำให้วัฒนธรรมและความเป็นอเมริกัน
ครึ่งหนึ่งในตัวเธอถูกเด็ดฉันทด้วยตัวของเจ้าของเองอย่างไม่รู้ตัว
เพราะความไม่เข้าใจสาเหตุแห่งการจากไปของแม่ และเพราะ
หน้าที่ที่ละม้ายไปในทางอเมริกันมากกว่าญี่ปุ่นนี้เอง ความอึดอัด
เกิดขึ้นทุกครั้งที่มีคนถามถึงเรื่องนี้ เธอจึงพยายามทุกวิถีทางที่
จะเป็นชาวญี่ปุ่นอย่างเต็มตัว กีดกันลักษณะความเป็นอเมริกัน
แทบจะทุกทางออกไปจากชีวิต ซึ่งสิ่งนี้เองเป็นเสมือนสงครามใน
ใจที่ทำให้มีสะดุ้งและห่อเหี่ยวกับชีวิต...กระทั่งเธอได้มาพบกับ
Humanity In Unity คนกลุ่มนี้ทำให้มีประกายที่จะบอกเล่าเรื่อง
ราวของตัวเอง เรื่องของปัญหาที่เกิดขึ้นใจ ได้แลกเปลี่ยนและ
รับทราบถึงชีวิตและปัญหาของคนอื่น ๆ ซึ่งการที่มีคนเปิดใจรับ
ฟังอย่างเข้าอกเข้าใจ และนำความรักมาเป็นกุญแจไขปัญหานี้เอง
ทำให้สงครามในใจของมีสะดุ้ง ๆ ดับมอดลง พร้อม ๆ กับเป็น
การเปิดใจเรียนรู้และรับรู้ว่าการจากไปของคุณแม่ของเธอนั้นมีเหตุ
ผลในตัวของมันเอง วัฒนธรรมและความเป็นอเมริกันในตัวเธอ
ก็เป็นเรื่องธรรมดาสามัญ ไม่ใช่เรื่องที่น่ารังเกียจแต่อย่างใด และ
การเปิดใจนี้เองที่ทำให้เธอมีจิตใจที่อยากคิดช่วยเหลือคนอื่น โดย
ใช้ประสบการณ์ที่เธอประสบด้วยตนเองมาเป็นพื้นฐาน บวกกับ
ความกล้าหาญในการที่จะบอกเล่าถึงสงครามที่เธอเป็นผู้ยุติได้มา
เป็นเครื่องมือในการเยียวยาผู้อื่นที่อาจกำลังมีสงครามคุกรุ่นในจิต
ใจ และพยายามหาทางดับสงครามนั้นลง...เช่นที่เธอเคยเป็น

มิสสะ ท่านแม่ซีคะ...เวลาที่คนเราเศร้าหรือโกรธ ถ้าเราไปเฝ้ามองดูมันมากเกินไป มันจะยิ่งแย่ไปใหญ่ไหมคะ ผู้เราพูดออกมา ซึ่งจะทำให้เราเห็นมันชัดขึ้นแล้วก็หาทางแก้ไขได้

คุณแม่ นั่นก็เป็นวิธีการหนึ่งที่จะทำให้เราได้ 'ตื่น' จากสิ่งที่เราจมอยู่

มิสสะ ท่านสอนว่าเมื่อมีอะไรเข้ามาาก็ให้ปลดปล่อยมันออกไป แต่สิ่งที่ฉันเรียนมาเขาสอนให้มองตรงนั้น โฟกัสอยู่ตรงนั้นนาน ๆ วิธีการแบบของฉันนี่ใช้ได้ไหมคะ

คุณแม่ ต้องดูว่าการที่เราอยู่กับอารมณ์นั้นนาน ๆ เราทุกข์หรือไม่ ถ้าเราทุกข์...ก็แสดงว่ามันยังใช้ไม่ได้

มิสสะ ฉันอยากได้คำอธิบายสักหน่อยนะคะ สมมติว่าเด็กคนหนึ่งวิ่งเล่นแล้วล้มลงไป เขาอาจจะร้องไห้แต่แล้วมันก็จบในทางกลับกัน ที่ญี่ปุ่น เวลาล้มลงแล้วเราจะถูกสอนไม่ให้ร้องไห้ อย่างไหนจะดีกว่ากันคะ

คุณแม่ ถ้าไม่ร้องไห้แล้วเก็บกดไว้ก็จะเป็นอันตรายตอนหลัง ผู้เราปลดปล่อยตัวเองโดยการระบายออกมาด้วยความเข้าใจในเหตุปัจจัยของปัญหาจะดีกว่า คงต้องหาวิธีการใหม่ ๆ ที่จะไม่ทำให้เราต้องจมอยู่กับตรงนั้น ความคิดของเราแท้จริงแล้วเราควบคุมไม่ได้ ร่างกายของเรายังควบคุมไม่ได้เลย เพราะฉะนั้นกายกับใจเป็นธรรมชาติของมันอยู่แล้ว เราควบคุมมันไม่ได้หรอกที่เราทำได้แค่เห็นมันตามที่มันเป็น แล้วปล่อยให้ผ่านไป ไม่ข้องแวะ ไม่บังคับ มองสิ่งนั้นอย่างอ่อนโยน และไม่มองอย่างเอาชนะ

มิสสะ ดิฉันคะท่านแม่ซี มันทำให้ฉันรู้ว่าความกลัวของฉัน

ที่ผ่านมาฉันมันมาจากพ่อของฉันนี่เอง เมื่อฉันได้พูดออกไปก็ทำให้ฉันรู้สึกสบายใจ แล้วทำให้ฉันกลับไปพูดกับพ่อได้ กลับไปเผชิญกับสิ่งที่เคยทำให้ฉันรู้สึกเจ็บปวดว่าแม่ไม่ได้รัก...แม่ทอดทิ้งฉันได้ เพราะฉันเปิดเผยเรื่องของฉันกับผู้คนจำนวนมากได้ ฉันจึงกลับมารักแม่ได้มากขึ้น ฉันจึงอดเชื่อไม่ได้ว่านี่เป็นวิธีที่เหมาะสมกับฉัน

คุณแม่ มันเป็นวิธีการเยียวยาที่ใช้ได้ ถ้าเราเห็นว่าตัวเรากล้าที่จะกลับไปแก้ปัญหา มันก็เป็นวิธีการที่ใช้ได้ แต่สิ่งที่เราจะต้องตามทำความเข้าใจให้ลึกซึ้งขึ้นคือ ความกล้าที่เกิดขึ้นมันไม่ได้มาจากความกลัว แต่มันเป็นความกล้าที่มาจากความเข้าใจ คุณจะต้องกลับไปมองความทุกข์ของพ่อแม่ที่ผ่านเข้ามาในตัวคุณ เมื่อท่านส่งสัญญาณความทุกข์เข้ามาในตัวคุณ ในฐานะลูกคุณจะต้องทำความเข้าใจ แล้วยังต้องให้อภัย และเยียวยาท่านด้วย

มิสสะ ค่ะ ฉันได้เห็นตัวเองอย่างหนึ่งว่า เวลาที่ฉันร้องไห้ มาก ๆ จิตใจฉันสามารถรักพ่อแม่ได้มากขึ้น แล้วก็ให้อภัยได้ง่ายขึ้น และคำว่าอภัยมันมาจากใจจริง ไม่ใช่มาจากที่หัวคิดเฉย ๆ

ขอเชิญร่วมปฏิบัติธรรม
(พักค้าง)
ทุกวันศุกร์-เสาร์-อาทิตย์

**อยู่เย็น
เป็นสุข
พ้นทุกข์
ร่วมกัน**

สนใจ... ติดต่อขอรับใบสมัครและระเบียบการปฏิบัติได้ทุกวัน
ที่เสถียรธรรมสถาน
สอบถามเพิ่มเติม ๐-๒๕๑๐-๖๖๙๗
หรือ www.websds.org

สภาอภิลักขลัถ

ให้โลกนี้มีธรรมเป็นมารดา

โปรดสนับสนุน

สภาอภิลักขลัถ

การศึษาของผู้หญิงที่สนใจในธรรมทั้งหลาย

โดยผ่านบัญชี

แม่ชีคันสนึญ์ เสถียรสุต เพื่อกองทุนสภาอภิลักขลัถ

ธนาการกรุงเทพ จักัด (มหาชน)

สาขารามอินทรา

บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ 187-0-62624-7

ติดต่อสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่

เสถียรธรรมสถาน

ขอเชิญผู้หญิงที่สนใจในธรรมทั้งหลายสมัครเข้าร่วม

โครงการ 'สภาอภิลักขลัถ' ได้ที่เสถียรธรรมสถาน

๒๔/๕ ซอยวัชรพล ถนนรามอินทรา ๕๕

แขวงท่าแร้ง เขตบางเขน กรุงเทพฯ ๑๐๒๓๐

โทรศัพท์ ๐-๒๕๐๙-๐๐๘๕, ๐-๒๕๑๐-๖๖๙๗

โทรสาร ๐-๒๕๑๙-๔๖๓๓

www.websds.org

สวัสดี

สื่อเพื่อชีวิตที่งดงามและเป็นอิสระ

ใบสมัครสมาชิก

- สมัครเพื่อตัวเอง เป็นของขวัญ สมาชิกอุปถัมภ์เพื่อมอบหนังสือให้สถานศึกษาทั่วประเทศ

ผู้อุปถัมภ์ ชื่อ.....นามสกุล.....

อาชีพ.....วันเกิด.....บ้านเลขที่.....

หมู่บ้าน.....อาคาร/ตึก.....ชั้น.....

ซอย.....ถนน.....แขวง.....เขต.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....

ผู้รับหนังสือ ชื่อ.....นามสกุล.....

อาชีพ.....วันเกิด.....บ้านเลขที่.....

หมู่บ้าน.....อาคาร/ตึก.....ชั้น.....

ซอย.....ถนน.....แขวง.....เขต.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....

ขอสมัครเป็นสมาชิก 'สวัสดี' สมาชิกใหม่ ต่ออายุสมาชิก

๑ ปี ราคา ๖๐๐ บาท

ขอสมัครให้ สมาชิกอุปถัมภ์ เป็นของขวัญ

๑ ปี ราคา ๖๐๐ บาท

วันที่สมัคร.....เริ่มรับฉบับที่.....ถึงฉบับที่.....

โดยได้แบบ ธนาณัติ ตัวแลกเงิน

เช็คธนาคาร.....เลขที่เช็ค.....

ส่งจ่าย **ปณ.จรเข้บัว** ในนาม **นางจันทนา จำวงศ์ลา** เสถียรธรรมสถาน ๒๔/๕ ซอยวัชรพล

ถนนรามอินทรา ๕๕ แขวงท่าแร้ง เขตบางเขน กรุงเทพฯ ๑๐๒๓๐

หรือโอนเงินผ่าน **แม่ชีศันสนีย์ เสถียรสุด** เพื่อกองทุน**สวัสดี** ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

สาขารามอินทรา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่บัญชี 187-0-62624-7

ค่าสมาชิก ๖๐๐ บาทของท่าน นอกจากจะทำให้ **สวัสดี** หยิ่งร่าอย่างมั่นคง ยังทำให้ **สวัสดี** แดกหน่ออย่างงดงาม ไปสู่ **สวัสดีศึกษาลัย** โครงการเพื่อนักบวชหญิงและผู้สนใจ เพื่อสืบสานเจตนารมณ์ของการทำให้โลกนี้มี **ธรรม** เป็นมารดาต่อไป

ขอขอบคุณที่สนับสนุนการเผยแพร่ธรรมะ

บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)

สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล

The Happy Family

กองทุนเจดีย์ทอง จรัสศรี

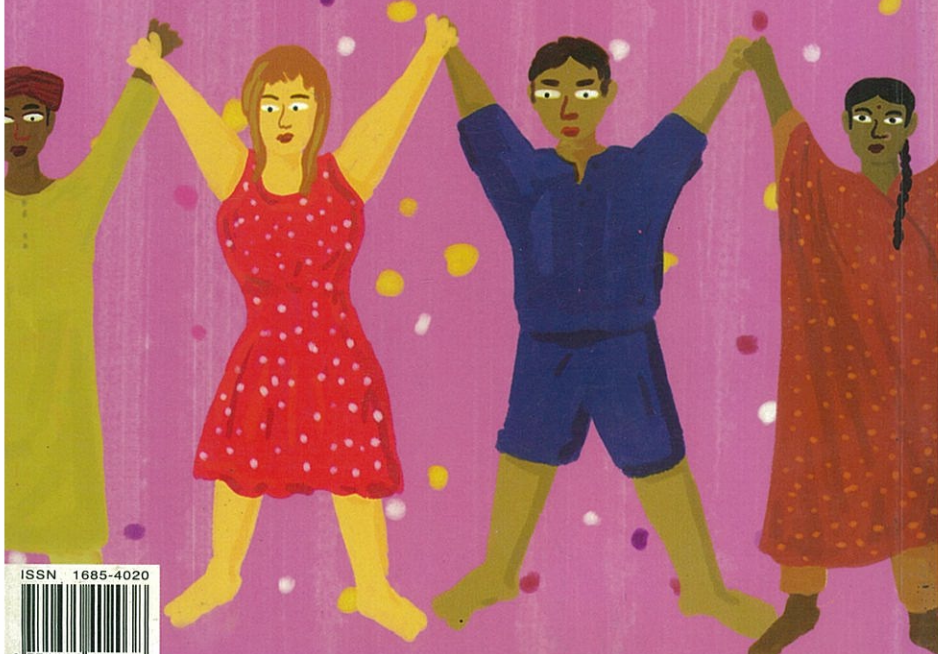
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ
www.thaihealth.or.th

การให้ธรรมะชนะการให้ทั้งปวง

સાહિત્ય

ISSN 1685-4020

9 771685 402038